

AFGAN CİHADINDA RAHMANIN AYETLERİ

Dr. Abdullah AZZAM

İÇİNDEKİLER

İthaf	9
Takdim	11
Dördüncü Baskının Önsözü	15
İkinci Baskının Önsözü	17
Birinci Baskının Önsözü	21
Kerametlerin Anlatılması Hususunda Alimlerin Görüşü	29
Birinci Baskının Doğurduğu Yankılar Üzerine Birkaç Söz	31
Kitaptaki Birtakım Meseleler Hakkındaki İhtilâflar	32
Cihad Yolundaki Tehlikeler	42
Bütün Devletlerin Cihadı Susturmak İçin Başına Üşüşmeleri	42
Rusya Afganistan'dan Çekilince Yerine Kim Gelecek	43
Cihadı Tehdit Eden Tehlikeler	47
Umut Kaynakları	47
Kerametler ve Mucizeler Hakkında Birtakım Açıklamalar	54
Velilerin Kerametleri Peygamberin Mucizesidir	59
Resulüllah (s.a.v.)'in Mucizeleri ve Sahabelerin Kerametleri	69
Ayetler Berekettir	71
Süraka B. Malik	72
Melekler Müminlerin Yardımına Koşuyor	72
Hurmanın İniltisi	74
Cabir'in Babasının Borcu	74
Ebu Hüreyre'nin Torbası	75

Mezardakilere Hitab	76
Kabul Olunan Dua	76
Nur	76
Resulullah Ebu Katade'ye Hurma Sopasını Veriyor	77
Düşman Odalarının Tekbir ve Tehlil Sesleriyle İnle- mesi	78
Ebu Karfase	79
İbni Abbas'ın Cenazesindeki Kuş	79
Ömer Cinle Güreşiyor	80
İnek, Peygamberin Gelişini Müjdeliyor	80
Öldükten Sonra Konuşmak	81
Resulullah'ın Azatlısı Sefine	81
Kurt Peygamberi Müjdeliyor	82
Denizlerin İtaat Etmesi	82
Uhud Şehidleri	82
Peygamberlerin Bedenlerinin Bozulmayacağına Bir Delil	84
Kabirleri Misk Gibi	84
Anılar Asım Bebi Aklah'ın Bedenini Koruyor	84
Diçlenin Durdurulması	85
Umulmayan Yerden Gelen Rızık	85
Yaprak Döküntüleri Birliği	86
Hastalıkların İyileştirilmesi	87
Halid b. Velid Zehir İçiyor	87
Soğuk ve Sıcak Hz. Ali'ye Tesir Etmiyor	88
İhtiyarlık İzlerinin Giderilmesi	89
Halid b. Velid'in Kerameti	89
Hüseyin b. Ali'nin Kerametleri	90
Osman b. Affan'ın Kerametleri	91
Sonuç	91
Afgan Cihadında İlahi Müjdeler ve Kerametler	93
Şehidler	95
Afgan Şehidleri	96
Şehid Babasıyla Musafaha Ediyor	98
Şehid Ömer Yakub ve Makinalısı	99
Seyyid Şah ve Üzerindeki Örtü	99
Mücahidlerin Duası	100
Kuşlar Mücahidlerle	101
Her Taraftan Ateşler	101
Atlar	102

Tükenmeyen Cephane	104
Tank Vücudundan Geçti Fakat Ölmedi	104
Akrepler Mücahidlerle	105
Bebekler Savaş Meydanında	105
Haşereler Mücahidleri Sokmuyor	105
Kadınlar Savaş Meydanında	106
Patlamayan Bombalar	106
Kurşunlar Bedenleri Delemiyor	107
Şehidin Cesedinden Nur Fışkırıyor	108
Bütün Çadırlar İsabet Alıyor Ama Silâh Deposu İsabet Almıyor	109
Sayıları Az Nice Guruplar Sayıları Çok Nice Kalabalıkları Yendiler	109
Tanksavar	109
1982 Yılındaki Muharebe	110
Rusların Gelişinden Sonra Kabil'in Kuzeyinde Yapılan Muharebe	110
Kabil'in Kuzeyindeki İkinci Muharebe	111
Miya Celle ve Gül Demeti	111
Uyuklama	112
Arsan da Uyukluyor	112
Allah Mücahidleri Koruyor	113
Şehidlerin Kerametleri	118
Mücahidlerin Duası ve Allah'ın Yardımı	123
Mücahidlere Ait Diğer Kerametler	125
Kuşlar Mücahidlerle	126
Sis Mücahidleri Koruyor	127
Patlayıcı Kullanmaksızın Parçalanan Tanklar	127
Afgan Cihadı Meselesi Satırlarda	129
Müjdeler	144
Afgan Mücahidleri İslâm Birliğinin Anayasası	144
Şimdi	145
Şimdi Biz 1984 Yılındayız	147
Afganistan'da ve Filistin'de Cihad Etmenin Hükmü ...	149
Şu Anda Afganistan'da Cihadın Hükmü	151
Afganistan'da Cihadın Hükmünün Özeti	152
Pişmanlık Vakti Gelip Çatmadan Önce	155
Ey Dünya Müslümanları Uyanın	165
Afgan Cihadının Bugün Ulaştığı Seviye	166
Bundan Dolayı	170

İ T H A F

Bu mütevazî eserimi;

İslâm ve Arap dünyasına, cihad, gayret, fedakarlık ve kahramanlık ruhunu öğreten, başta Muhammed Ferağlı ve Yusuf Talat olmak üzere bütün mücahidlere, Allah'a verdikleri sözü yerine getirip, Filistin'de, Suriye'de, Mısır'da, Filipinler'de, Lübnan'da ve Keşmir'de İslâm'ın sancağını dalgalandırmak için gayret gösterenlere...

Cihad yolunda yürümekten vazgeçmeyip, Afganistan'ın Hindakuş dağlarının zirvelerinde kanları pahasına kahramanlık destanları yaratanlara, Allah'a söz verdiklerinde bu sözü canları pahasına uygulayan, toza, toprağa bulanmış asil insanlara, tarihi alın terleriyle ve kanlarıyla yazanlara...

Allah'ın onları ve beni salihler safına katmaya vesile kılması dileğiyle...

İthaf ediyorum.

Allah'ın fakir kulu

Abdullah Azzam

TAKDİM

Hamd Allah'adır. O, bize yeter. Salat ve selâm onun seçkin kullarının üzerine olsun.

Bu kitabı; cihada sevgi gösteren herkese, İslâm davetinin gölgesinde hakkıyla eda edileceği ortamı oluşturma çabasında olanlara, Afganlı müslümanların, düşmanlarının silâhları ve orduları karşısında ne hale geldiğini unutanlara ve asla yıkılmayıp sarsılmayacak olan iman kuvvetinden habersiz kalanlara takdim ediyorum.

Bu kitabı onlara; Allah'ın yardımının samimi kullarına erişeceğini, Allah'ın, «İ'lâyı Kelimetullah» için cihad ve hakkın yolunda yürüyenleri hiç ummadıkları yerden destekliyeceğini anlamaları için takdim ediyorum.

İslâmî davetin merkezinde yetişen ve halen de aynı mücadele içinde bulunan bir kardeşimiz bu kitabı yazma gayretine girdi. Allah Teâlâ onun Afgan mücahidleriyle yaşamasını, bir sevgi ve kardeşlik havası içerisinde onların cihadlarına katılmasını ve durumlarını görmesini nasib etti.

Bildiğim kadarıyla o, doğruluğu kesinleşmeyen hiçbir şeyi kitabına almadı.

Dilerim ki Allah Teâlâ onun bu kitabını içinde cihad arzusu duyanlara ve Allah'a davet yolunda gayret gösterenlere faydalı kılar.

Müslümanların en yakın zamanda nefis terbiyesinin ve ruhlarının paslarının silinmesinin ancak savaş alanlarında ve cihad meydanlarında mümkün olacağını anlamaları zarurîdir.

Allah'ın elçisi (S.A.V.) İslâm toplumunu iki sınıfa ayırmamıştır. Birinci sınıf, Ebubekir, Abdurrahman b. Avf ve Sad b. Muaz gibi savaşçıların techizatını sağlayan ticaretçi ve çiftçiler, ikinci sınıf ise Bilal, Ammar ve Süheyb gibi fakir savaşçılar!..

Mücahidlerin şerefleri hakkında tereddüte düşenlere gelince, ben onları kınamıyorum. Zira içine daldıkları madde bataklığı onları cihadın gerçeklerini anlamaktan uzaklaştırmıştır.

Bu zevki ancak tadanlar bilir. Cihadın lezzetini bir kez tadanlar artık cihadı kulaktan duyanlar gibi düşünmezler. Ben, bu hususta şüphesi olanları cihad topraklarını bizzat gelip görmeye davet ederim. Böylece onlar cihadı idare edenin bizzat Rabbü'l-Âlemin olduğunu gözleriyle görsünler.

Nesillerin içlerindeki boşluğu doldurmak ve ruhlarına canlılık kazandırmak için hayali varsayımlardan oluşan roman ve hikâyeler yazan müslüman yazarlara da hayallerden çok daha geniş, efsanelerden çok daha hayretengiz olan bu cihad safhalarını, tarihin yeniden kanla yazılışını, parçalanmış kafa ve vücutlarla kuruluşunu yazmalarını tavsiye ederim.

Bugün, Afganistan'daki cihad, bölgesel bir mesele olmaktan çıkıp evrensel İslâmî bir mesele halini almıştır.

Bütün müslümanlara ilân etmek isterim ki, biz savaşa altılı tabancalarla başlamıştık. O zaman bir tek av tüfeğimiz bile yoktu. Afganlılar için başında Rus tanklarını taşlar ve kayalarla karşılamıştı.

Fakat Afganlılar şu esasların içerdği apaçık imanî gerçeklere tam anlamıyla inanmışlardı:

— Allah, Ruslardan daha kuvvetlidir.

— Allah yenilmez ve yıkılmaz. O halde Allah'ın izniyle Rusya yenilecek ve yıkılacaktır.

Bu arada, yeryüzünde gezip seyahat edip, Resulullah (S.A.V.)'in: «Ümmetimin seyahati cihaddır» (1) hadisi şerifini ileri sürerek cihaddan gafil kalan müslümanları görüyoruz. Onların dikkatini şu hadise çekmek isteriz;

«Bir kimse, cihad etmez, veya mücahidlerin savaş hazırlıklarına yardımında bulunmaz veya (en azından) cihad edecek hayırlı bir evlât yetiştirmese Allahu Teâlâ ona, kıyamet gününden önce büyük felâketler verir.» (2)

Müslümanlara Hz. Peygamber (S.A.V.)'in şu hadisini de hatırlatırım; «Sizden biriniz Allah yolunda harekete geçmesi, evinde yetmiş sene ibadet etmesinden daha hayırlıdır.» (3)

Allah Teâlâdan, kardeşimizin bu amelini sırf kendi rızasına yönelik olmasını ve hayır olarak kabul etmesini temenni ederim.

(1) Ebu Davud, sahih bir hadistir.

(2) Ebu Davud, İbni Mace, Darimi, sahih bir hadistir.

(3) Tirmizi, Hakim, hasen bir hadistir.

Allahım, seni tesbih eder ve överim. Şahadet ederim ki senden başka ilâh yoktur. Senden bağıslanmamı diler, sana tevbe ederim.

Abdurabbirresul Seyyaf

DÖRDÜNCÜ BASKININ ÖNSÖZÜ

Muhterem yazarın daha evvelki baskılar için güzel gayretlerle hazırladığı önsözler bize yazacak bir şey bırakmadı. Allah onun gayretini kabul etsin ve hayır defterine işlesin.

Biz burada Afgan mücahidlerine ve okuyucularımıza Allah Teâlâ'nın bazı âyetlerini sunmakla yetineceğiz:

«Hatırlat, zira hatırlatmak müminlere fayda verir.»

«Kendilerine savaş açılan müminlere, (kâfirlere karşı savaş için) izin verildi. Çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphe yok ki Allah müminlere zafer vermeye kâdirdir.» (Hacc, 39)

«Zor da olsa, kolay da olsa harbe koşun. Allah yolunda, canınızla, malınızla cihad edin.» (Tevbe, 41)

«Gücünüz yettiği kadar düşmanlarınıza karşı kuvvet hazırlayın.» (Enfal, 60)

«Sizden yalnızca zalimlere ulaşmakla kalmayacak olan fitneden sakının. Biliniz ki Allah'ın cezası çok şiddetlidir.» (Enfal, 25)

«Ey iman edenler, kâfirlerle karşılaştığınızda direnin. Allah'ı çokça anın ki, kurtulabilesiniz. Allah'a ve Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Yoksa, içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider. Bir de sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.» (Enfal, 45-46)

«De ki; çalışın, Allah, Resulü ve müminler amelinizi görecektir. Gizliyi ve açığı bilen Allah'a döndürölüp yaptıklarınızdan sorguya çekileceksiniz.» (Tevbe, 105)

Yayıncı (1)

(1) Arapça baskısının yayıncısı.

İKİNCİ BASKININ ÖNSÖZÜ

Hamd Allah'adır, O'ndan yardım ister, O'ndan af dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin fenalıklarından Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse, artık onu kimse saptıramaz. Kimi de saptırırsa onu kimse hidayete erdiremez. Ben şahadet ederim ki, Allah'dan başka ilâh yoktur. Muhammed O'nun kulu ve Resulüdür. Allahım, senin kolaylaştırdığından başka kolay yoktur. Sen dilediğinde zorlukları kolaylığa çevirirsin.

Allaha şükür şimdi, «Rahmanın Ayetleri» kitabımın ikinci baskısının önsözünü yazmak nasib oldu. Bu kitabın yazılması her ne kadar biraz aceleyle geldiyse de burada son üçyüz yılın en harika cihad örneği hakkındaki intibalarımı düzenle sunmaya gayret gösterdim. Size uzun çalışmalar, gayretler ve uğraşlar sonucu notlarım ve hatıralarımdan bir çok olaylar sunduğum bu konu günümüze kadar müslümanların dikkatle ilgilendikleri bir konu olagelmıştır.

Afganistan meselesi, düşman milletlerin her zaman, aç köpekler gibi yeryüzünün her tarafından üzerine hücum ettikleri yaralı İslâm davasının acıklı hikâyesidir.

«Aynen bu şekilde, onlardan evvelki ümmetler de bir peygamber gelince, muhakkak, ya sihirbaz dediler, ya mecnun... Hepsi de bu sözü birbirine mi tavsiye ettiler? Doğrusu onlar hep azgınlara topluluğudur.» (Zariyat, 52-53)

İşte olayların cereyan şekli budur. Hikâyeler ne kadar kahramanca, şahsiyetler ne kadar asilane olursa olsun... Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Bu varlık aleminin ilâhî düzenidir. Bu, yaşamın ve yaşıyanların mücadelelerine hükmeden yegâne kanundur.

«Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile defetmeseydi yeryüzü fesad ve karanlığa bürünürdü. Fakat Allah alemler için ihsan ve rahmet sahibidir.» (Bakara, 251)

Efendimiz Muhammed Mustafa (S.A.V.)'in gâibden getirdiği haberler, milletlerin üzerimize hücum etmesinin, müslümanların kalbine —dünya sevgisi ve ölüm nefreti şeklinde— gevşekliliğin yerleşmesinin, düşmanlarımızın kalbinden bizim korkumuzun çekilmesinin nedenlerini açıkça bildirmektedir.

Allahım, açıkça senin yolunda yürüyen bu milleti koru.

Afganistan meselesi, Filistin'in, Filipinler'in, Suriye'nin, Lübnan'ın, Çad'ın, Mısır'ın ve ahalisi efendilerinin keyiflerine, liderlerinin arzularına ucuz birer kurbanlık olarak sunulmuş bütün ülkelerin meselesidir.

Her yara yeni bir yara açar. Kederler başka kederler doğurur. Cihad, gösterilmesi gereken fedakârlıklar, her ne kadar büyük ve yüklenilmesi

gereken sorumluluklar her ne kadar ağır da olsa gönüllerde ümitler doğuran yolların kesişim noktasında sonsuz azımlerin oluşmasını sağlayan bir halkadır.

Afgan meselesinden söz etmek, Filistin'in öneminin kaybolmasına neden olmaz. Aksine, Filistin'li gençlerin gözlerinin önüne —Allah'ın izniyle— herşeyden önce mükemmel bir mücadele örneği serer. İlâhî kaynakla yeterli diyalog sağlanınca her şey kolaylaşır. Gözlerimiz, O'nun gelmesi kesin olan yardımını beklemeye koyulur.

«Ne göklerde ne de yerde hiç bir şey Allah'ı aciz bırakamaz. Çünkü o âlimdir, kâdirdir.» (Fâtır, 44)

Afgan davasını konuşmak, aynı zamanda Filistin meselesini konuşmaktır. Her iki ülkede de cihad farzı ayındır. Afgan cihadı hakkında söylenen sözler Filistin'in ve komşu müslüman gençlerinin Filistin cihadı boyunca yapılan eksiklikleri görmelerini sağlar.

Müslümanın ümidini yitirmesi veya teslim olması mümkün değildir.

«Çünkü, Allah'ın lütfundan ancak kâfirler topluluğu ümid keser.» (Yusuf, 87)

Aksine mümin, sağ kaldığı, kalbi cihad ve şahadet sevgisiyle titredığı sürece bir cepheden diğer cepheye koşar, bir siperden diğer sipere atılır.

Bütün dünya aç kurtlar gibi üzerimize üşüş-tüğüne ve Filistin'deki ilk karşılaşmada Allah'dan yardım istemeyi unuttuğumuza göre şimdi yapmamız gereken şey ikinci çarpışma için hazırlanmaktan başka bir şey değildir.

Bütün bu aşamalarda Allah Resulü yegâne örneğimiz olacaktır. Mekke'de mücadele güçleşip müşrikler İslâm davetinin boynuna sarılmaya, o topraklar müslümanlara dar gelmeye başlayınca ashabını Habeşistan'a yolladı. Ardından kendisi bizzat Taif'e giderek davasını yaymaya gayret etti. Nihayet Medine-i Münevvere müslümanlar için sığınılacak bir kucak, koruyucu bir kale oldu. Allah Resulü burada ümmetini oluşturdu, değerli sahabelerini eğitti. Çıkışından tam sekiz sene sonra bu Rabbanî orduyla geri dönerek Mekke'yi fethetti. Kâbe'yi putlardan temizledi ve kıyamet gününe kadar böylece kalmasını sağladı.

Afganistan'da sürmekte olan cihad, mücahidlerin sürekli olarak Filistin meselesini zihinlerinde tutmalarını sağlamaktadır. Afgan cihadından sonra inşaallah zafer kazanılırsa sıranın nerde olduğunu, ne yapacaklarını sorduğumda büyük bir çoğunluğu : «İlk kiblemiz olan Mescid-i Aksa'dan başka bir hedef yok.» cevabını verdiler. Bu konuda onlar aldatılmıyorlardı.

Bugün ve yarın bütün alemin Afgan mücahidlerinin lideri olarak tanıdığı, Seyyaf bu konuda:

«Afganistan'da İslâmî toplumun kurulmasından sonra mücahidler Beytül-Makdis'i kurtarmakla görevlendirileceklerdir.» demiştir.

BİRİNCİ BASKININ ÖNSÖZÜ

Hamd Allah'adır. O'ndan yardım ister, ondan af diler, nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüklerinden O'na sığınırız. Allah kimi hidayet ederirse artık kimse onu saptıramaz. Kimi de saptırırsa artık onu doğru yola iletecek bulunamaz. Şahadet ederim ki Allah'dan başka ilâh yoktur. O tekdir, ortağı yoktur. Yine şahadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve Resulüdür.

Allahım senin kolaylaştırdığından başka hiç bir şey kolay değildir. Dilersen sen zorlukları kolaylaştırırsın.

Bu günlerde Orta Asyada, Pamir dağlarının etrafında, soyca ve dince asil bir millet vahşi kızıl orduların karşısında acımasız kayalıkların üzerinde harbin en korkunç ve en şiddetli anlarını yaşamaktadır.

Orta Asyalı milletlerin, «dünyanın tavanı» ismini taktıkları bu sıradağlar Afganistan içlerinde Hindakuş ve Süleyman dağları civarında 6054 metreye ulaşmaktadır. Yüzölçümü 650 bin km²'dir. Bu toprakları müslüman Afgan milleti kanlarıyla sulamıştır. Afgan milleti bu güne kadar bir milyona yakın şehid vermiştir. Halen de büyük bir

blokun tüm gücünü elinde bulunduran dünyanın en büyük zorbasına karşı kelle vererek, kan akıtarak param parça olmuş şehidlerin sayısı artmaya devam etmektedir.

Bu milletin bu denli büyük fedakârlıklarda bulunması şaşılacak bir şey değildir. Hz. Ömer'in İbni Abbas'a (Allah onlardan razı olsun) dediği gibi: «Yılan hıştırtısından tanınır.» Bu misal ilim, şeref ve cesaret bakımından aynen babasına benzeyen çocuk için verilmiştir.

Bu ülke, Ebu Hanife'nin, Beyhaki'nin, Belhi'nin, Hürevî'nin, ve İbni Hibban el-Bestî'nin ülkesidir. İmam Tirmizi'nin, Nesâî'nin ve Buhari'nin vatanları da bu ülkenin sınırları içindedir. Bu ülke, Moğolları kahreden Kutz'un, Hindistan fatihî Gazneli Mahmud'un Fahreddin Razi'nin, İbni Kuteybe'nin, İmam-ı Haremeyn Cüveynî'nin, el-Biruni'nin, Bedahşî'nin, Farabî'nin, İbni Sîna'nın, Cür-cani'nin ve Veledü'l-Yeci'nin ülkesidir. Bu nedenle bu asil milletin birçok özellikleri vardır:

1. Afgan milleti müslüman bir millettir. Nufusun % 99'u müslümandır. Ezici çoğunluk ehlî sünnet vel-cemaattır. Bu ülkede İslâm şeriatı Hz. Ömer (r.a.) zamanında Asım b. Ömer et-Temimî tarafından fethedilişinden m. 1972 yılındaki Muhammed Davud Han'ın kültür devrimine kadar tek kanun kaynağı olarak kalmıştır.

Bundan dolayı bu milletin yegâne ölçüsü İslâmdır. Toplum bu değer yargısına göre düzenlenir. Bu ülkede ferdî ilerlemenin yolu da İslâma sarılmaktan geçer.

«Allah katından en değerliniz en müttaki olanınızdır.»

Bu milletin alimlerin etrafında toplanması şaşılacak kadar çoktur. Savaş meydanlarında liderlik hakkı yalnız alimlerindir. Başta da sonda da söz onlarındır..

Bu nedenle Afgan milletin peşpeşine bir çok meliki iktidardan indirmesi bizim garibimize gitmemektedir.

Tahttan indirilen ilk melik Habibullah b. Abdurrahman'dır. Miladi 1916 yılında onun İngilizlerle gizli ilişkiler içinde olduğunu sezen halk ayaklanmış ve onu iktidardan indirip öldürünceye kadar dağılmamışlardır.

İkincisi ise Melik Emanullah Han'dır. Patan halkı 1924 yılında Emanullah Han'a karşı ayaklanmış ve ayaklanmayı 1928 yılına kadar sürdürmüşlerdi. Emanullah Han'ın kadınların örtülerini açma ve batılılaşma hareketini başlatması üzerine bütün halk ayaklanmaya katılmış, onu selefi gibi iktidardan indirmişlerdi.

Afganistan, Buhara ve Mezari Şerif yakınındaki Belh şehrine yakın olması nedeniyle bir alimler beldesi olagelmıştır. Cengiz Han bu ülkeye hücum ettiğinde bini aşkın dini medrese bulmuştur. Afgan halkı Buhara medreselerinin hem öğrencileri hem de öğretmenleri olmuşlardı.

2. Afgan ülkesi bir İslâmî ilimler merkezidir. Doğu Asyanın en büyük alimleri bu ülkeden çıkmıştır.

3. Afgan halkının % 60'ı Türk ve İranlı ırkların karışımından oluşan Peştü ırkına mensuptur. Bu ırka Patan ismi de verilir. Bu ırk, savaştaki kahramanlığıyla, esmer güzelleriyle, siyah dalgalı

saçlarıyla diğer ırklardan ayrılır. Bu millet tabi olarak son derece savaşçıdır. Bu millet her türlü sıkıntıya boyun eğer fakat asla zulme razı olamaz. Bu millet Mekodonyalı İskenderi perişan etmiş, İngiliz imparatorluğunu şaşkınlığa uğratmıştır. İngilizler bu yüksek dağların üzerindeki Afgan halkına boyun eğdirmek istemiş fakat başaramamışlardı. Çünkü İngilizler 1842 yılında 12 bin askerlerinin tek kişi kurtulmaksızın nasıl mahvolduğunu çok iyi biliyorlardı. Hatta bu olay meşhur romanlarına bile konu olmuştu. (Dr. Pridon'un eseri) Halbuki İngilizler Hindistan ve Pakistan'ı 1757'den 1946'ya kadar tam iki asır sömürmüşlerdi.

4. Bu millet sömürüye yenilmeyen ve batıcı ödetlere kapılmayan. kızıl yüzlü, gök gözlü bir millettir. Taklitçiliğin karalığı onların yüzlerine, Mericilik, bilim, aldatıcı görünüm ve sahte sistemler adı altında asla sürülmemiştir.

Üstad Seyyaf der ki:

«Yeryüzünün bütün tahtları benim nazarımda bir anlık cihaddan daha değerli değildir.»

Kadı Muhammed bana şöyle dedi:

«Gözümün önünde bin kişi şehid oldu. Bunların içinde oğlum ve kardeşlerim de vardı. Fakat bunların hiçbirisi karşısına çıktığım petrol ülkelelerinden birisinin beni sokaktaki dilenciyle bir tutması kadar üzmedi ve kalbimi kırmadı.»

5. Afganistan'da tek bir lise ve tek bir misyoner yoktur.

6. Afgan halkı fakirdir. Bu nedenle zenginlik onların ahlaklarını bozmamış, refah onların az-

mini kırmamıştır. Nimetler onların sertliğinden ve erkekliğinden bir şey alıp götürmemiştir. Bu halk meşakkatlere, değişen şartlara ve yaşamın sıkıntılarına karşı dayanıklıdır. Bir parça kuru ekmekten başka bir şey yemeksizin aylarca dayanabilirler.

7. Bu millet izzeti nefis sahibi bir millettir. Fakir olmasına rağmen son derece cömerttirler. Şerefli ve vefalıdır. Afganistan'da buna dair şöyle bir hikâye anlatılır:

Sultan Gazneli Mahmud'un peşine takılıp yaraladığı bir ceylan kaçarak bir Afgan köylüsünün çadırına sığınır. Sultan çadıra girip avını almak ister. Afganlı köylü Sultan Mahmud'un önüne durup yalvararak ceylanı bağışlamasını ister ve der ki:

— Bu ceylan benim evime sığındı. Beni kendisinden bildi. Onu korumak boynuma borç oldu. O benim misafirimdir. Ona dokunma!..

Gazneli Mahmud ne kadar uğraşırsa köylüyü ikna edemedi. Sonunda onun duygularına saygı duyarak ayrıldı.

İşte bu asil özellikler Afgan milletinin Ruslarla savaşı göze almalarına neden oldu.

Rusların Afganistan'a kuvvet sokmasının ilk ve gerçek nedeni bu ülkedeki İslâmî uyanışın büyük boyutlara ulaşması ve Sovyet hükümetinin 60 yılı aşkın bir zamandan beri Semerkant'ta, Buhara'da, Batı Türkistan'da ve Özbekistan'da idaresi altında işkence aletleriyle ezdiği, etlerini işkence kutularında öğüttüğü müslümanlara el uzatacak dereceye gelmesidir. Bu nedenle Ruslar, İslâmî tarihinde «Neher» ismiyle meşhur olan Ceyhun

(Amu) nehri civarındaki 60 milyonu aşan müslümanı sürgüne yollamıştır. Bu nehir Sovyet Rusya'daki müslümanlarla Afganistan'daki müslümanlar arasında sınırdı.

Bunlara ek olarak Rusya'nın Afganistan'da birtakım ekonomik çıkarları da vardı. Rusya İran'la Pakistan arasındaki Belucistan koridorundan Umman denizindeki sıcak sulara inmek istiyordu. Çünkü Baltık denizindeki en büyük limanları kışın donarak işe yaramaz hale geliyordu. Bu nedenle Ruslar Pakistan kıyılarındaki Arap denizinde, Hürmüz boğazının hemen ağzındaki Guadar kentini ele geçirmek istiyorlardı. Dünyanın petrol ihtiyacının büyük bir çoğunluğu bu boğazdan taşınan Arap petrolleriyle karşılanıyordu.

«Halbuki kötü bir hile ancak sahibinin başına geçer.» (Fatır, 43)

«Böyle bir hile kurdular, biz de onların haberi olmadan hilelerinin cezasını verdik.

Ey Resulüm, şimdi bak ki, hilelerinin sonucu nasıl oldu? Hem kendilerini hem de kavimlerini toptan helâk ettik.

İşte küfürleri yüzünden çökmüş, harabeye dönmüş evleri!.. Muhakkak ki bunda, kudretimizi bilen bir kavim için ibret alacak bir alâmet var.

Halbuki iman edip de küfürden sakınanları kurtardık.» (Neml, 50-53)

Acaba «Şalizi»nin dediği gibi Afganistan Rus imparatorluğunun yıkılışının ilk adımı mı olacak?

Bu çok güç bir hayal. Fakat bu Allah için hiç de zor değil.

Onlar bu günü oldukça uzak görüyorlar, fakat biz son derece yakın olduğunu hissediyoruz.

Bu millet, fakırlığıne, güçsüzlüğüne ,ekonomik ve teknolojik gelişiminin azlığına ve dış ticaret kapasitesinin küçüklüğüne rağmen dünyaya meydan okudu. O şerefiyle gökleri titretti. Rabbinden ve dininden başka hiç bir kimseden yardım dilemedi.

«Gevşemeyin, üzölmeyin, eğer inanıyorsanız en üstün olanlar sizlersiniz.»

Şimdi sizlere anlatacağım bir Afgan hikâyesi bana atalarımızın şerefini, dünya malına ehemmiyet vermeyişlerini ve böylece yeryüzünün bütün kuvvetlerine galip gelişlerini hatırlattı.

Bu hikâye Afgan haritasında çok dikkat çekici bir yere sahip olan, Çin, Rusya ve Pakistan sınırları arasında bir parmak gibi uzanan dar bir toprak parçasında komutan Necmeddin'in başından geçmiştir. Bu bölge Sovyet idaresi altındaki İslâm Cumhuriyetlerinin topraklarının hemen yanında olup siyasi, askeri ve stratejik bir öneme sahiptir. Bu topraklarda Rusların mühim maden ocakları ve bir çok ülkeyi tehdit eden füzeleri vardır.

Necmeddin bu bölgeye yalnızca 150 mücahidle birlikte sızmış, Rusların büyük çevre yolu üzerindeki tank sevkiyatını engellemiş ve bu işlek yolu trafiğe tamamen kapamıştır. Bu nedenle Ruslar büyük bir kuvvetle birlikte Necmeddin'in üzerine hücum ettiler. Fakat Allah ona yardım etti ve Necmeddin yüksek rütbelli beş Rus subayını esir aldı. Bunun üzerine Ruslar ona bir mektup yazarak:

«Bu beş kişiyi salıverirsen sana istediğini veririz.» dediler.

Necmeddin tek kelimeyle cevap verdi:

— «Biz tüccar değiliz.»

Ruslar ikinci bir mektup yolladılar:

— «Eğer esirleri serbest bırakmazsan bu bölgeyi tamamen yakar, yaşlıları ve çocukları öldürürüz.» dediler. Necmeddin:

— «Demek beni tehdit ediyorsunuz ha?» diye-
rek beş esirin derhal öldürülmesini emretti.

Ruslar bu olaya çok üzüldüler. Hatta onlardan birisinin adına kızılıorduda bir heykel yaptılar.

Afgan milleti bu sekiz sene boyunca İslâm tarihinin son üç asırdan beridir şahid olmadığı zorlu bir savaş yaptı. Beni en fazla üzecek olan şey kanlarla ve parçalanmış ellerle destanı yazılmış olan bu İslâmî cihadın unutulup gitmesi olacaktır. Eğer bir kişi bu cihadın tarihini yazmayı üstlenecek olursa ortaya, gelecek asırlar boyunca nesilleri İslâmın hidayetine ulaştıracak büyük bir eser çıkacaktır.

Benim bu kıtapta bir kısmını zikrettiğim ilâhî mucîdeler ve kerametler aslında oldukça fazladır. Ben, mücahidlerle beraberliğim boyunca kendileriyle yakın ilişkiler kurduğum kişilerin ağzından duyduklarımı yazdım. Bu konuya özenle eğilmemi sağlayan şey —Seyyaf'ın yardımcılarından biri olan— Afganlı kardeş Muhammed Yasir'in bana haber verdiği Mekke'deki bir konferans olmuştur. Bundan sonra bizzat kendim bu tip rivayetleri toplamaya başladım. Olayları şahitlerinden veya bizzat görenlerden dinleyerek derledim. Bu metodu iki veya üç olay dışında tamamen uyguladım. Bu nedenle «haddesenî» (bana anlattı) tabirini kullandım.

KERAMETLERİN ANLATILMASI HUSUSUNDA ALİMLERİN GÖRÜŞÜ

Bu konuda ilk önce muhterem hocam, büyük şeyhimiz Allame Abdulaziz b. Bas'a bir mektup yazarak görüşünü belirtmesinl istedim. Cevabını işittiğim zaman gönlüm rahatladı.

«Müjde hayırlıdır. Zaferle müjdele, Allah'ın izniyle...»

Aynı konuyu ağabeyimiz ve hocamız Ömer Aşkar'a sordum:

«Mühim olan rivayetlerin sıhhatidir. Eğer rivayet eden kişiler güvenilir iseler, olay insanların aklına uygun olsun veya olmasın ilan edilmelidir.» dedi.

Komünistler, laikler ve kindarlar bu tip kıssaları, cihadla alay etmek ve müslümanların kitaplarını tenkid etmek için kullanıyorlar. Çünkü onlar İslâmdan nefret ediyor, İslâmı bozmak, ayıplamak, kınamak ve iftira atmak istiyorlar. Allahu Teâlâ onlar hakkında ne kadar da doğru söylüyor:

«Ey müminler! Din kardeşlerinizden başkasını dost edinmeyin. Onlar size fenalık yapmakta, fesad çıkarmakta, kusur etmezler ve sıkıntıya girmenizi arzu ederler. Onların size karşı olan kin ve düşmanlıkları ağızlarından meydana dökülmüştür. Kalplerinde gizledikleri düşmanlık ise daha büyüktür. Onların düşmanlıklarına dair âyetleri açık-ladık. Eğer düşünür ve anlarsanız.» (Ali İmran, 118)

Ben, bu kıssaları, anlayan ve bunları dinle-mekle ruhu canlanan kardeşlerime anlatıyorum.

Onlara Hz. Peygamber'in İsrâ ve Mîrac mucizesini hatırlatırım. Allahu Teâlâ bu muczeyi insanlığa ilan ettiğinde yeryüzünde buna, yüz kişiyi aşmayan küçük bir gurubun dışında kimse inanmamıştı. Fakat küfrün hizmetçileri bu olayı Hz. Peygamberin doğruluğu hakkında şüpheyi düşürmek için ele geçmez bir ganimet saymışlardı.

Bütün bunlardan sonra umarım ki Allah bu küçük çalışmamı kıyamet gününde mizanda iyliklerim tarafına kor ve bu vesileyle hatalarımızı bağışlar.

«Ey Rabbimiz! Güç yetiremiyeceğimiz şeyi bize yükleme, bizden çıkan günahları affet, bizi bağışla, bize merhamet buyur. Sen mevlâmız ve yardımcımızsın. Artık kâfirler topluluğu üzerine bize zafer ve yardım ihsan buyur.» (Bakara, 286)

BİRİNCİ BASKININ DOĞURDUĞU YANKILAR ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZ

Allah'a hamd olsun ki insanlar bu kitabın birinci baskısını büyük bir ilgiyle karşıladılar. Avrupa'dan ve Amerika'dan ve birçok Arap ülkelerinden kitabımı basma izni isteyen telefonlar geldi. Dünyanın her bir tarafından mektuplar yağarak bu kitaptan istediler. Şüphesiz insanlar bu rağbetlerinde yanılmamışlardı. Çünkü bu kitabugün yeryüzündeki en kritik İslâmî mesele hakkında, hatta bütün dünyadaki insanların zihnini meşgul eden bir mesele hakkında söz söylüyordu. Çünkü bu mesele bir vakıaydı. Müminler bu meseleyi dikkatle takip ediyor, kâfirler ise bir an gözlerini ayırmıyordu. Müminler bu cihadın geniş bir sıçrayışın başlangıcı olmasını, İslâm toplumunun kurtuluşunu, müslümanların cihad üzere birleşmesinin sağlanmasını ve son iki asırdan beri müslümanları kuşatan yenilgilerin bazı müslümanların kalbine attığı ümitsizliği yıkmasını bekliyorlardı.

Kâfirler ise İslâm ve müslümanlar hakkında ki hesaplarını yeniden gözden geçiriyorlardı. Çünkü batılılar İslâm'ı tamamen ezdiklerini ve asla

toparlanamayacağını zannediyorlardı. Fakat Afganistan'daki İslâmî cihad büyük devletlerin hesaplarını karıştırdı. Böylece batı ve doğu, önünde büyüklenemeyecekleri ve hafife alamayacakları ve boyun eğdiremeyecekleri büyük bir İslâm'ın varlığını anladılar. İslâm'ın bütün bağlarından sıyrılarak kurtulmasından, Müslümanlar'ın yeniden efendiliği ele geçirmesinden korktular. Zorunlu olarak İngiliz casusu Lavrens Brovn'nun yazmış olduğu şu sözlerle döndüler;

«Önce Yahudi'lerle korkutulduk, fakat sonra onların bizim için en yakın dostlar olduğunu gördük. Daha sonra Bolşevizm'le korkutulduk onları da kritik bir savaşta müttefikimiz olarak gördük. Ardından Sarı ırk'la korkutulduk, onları da bizim dışımızdaki birtakım demokratik ülkeler dururdular. Bizim biricik düşmanımız vardır, o da İslâm'dır. Bu duvar üç asırdan beridir Avrupa sömürgesinin önünde durmaktadır.»

Yine Amerika'lı Rişhard Mişhel bu konuda;

«İslâm alemindeki siyasi hareketlerde, din-darlaşmanın izleri» adıyla bir kitap yazdı. Geçenlerde Edvard Müridmen;

«İnanç ve Kuvvet» isimli bir kitab yazdı.

KİTAPDAKİ BİRTAKIM MESELELER HAKKINDAKİ İHTİLAFLAR

1. Afgan İslâmî Hareket'in kurucusu hakkındaki ihtilâf :

—Aralarında kalbimde özel bir yere sahip olanların da bulunduğu— bazı sevgili kardeşlerim; «Bu

Kitap Afgan İslâmî hareketinin kurucusunun Prof. Gulam Muhammed Niyazi değil de Abdurrahim Niyazi olduğunu bilen bazı kardeşlerimizi üzdü.» diyerek beni ayıpladılar. Bu sevgili kardeşlerinin kendilerini ne derece derinden sevdiğini bildikleri halde, Afgan cihadının şu anki gerçekleri ile yakından uzaktan ilgisi olmayan tarihi bir mesele üzerinde durmaları beni son derece üzdü. Çünkü benim bütün anlatmak istediğim İslâmî hareketin İslâmî cihadı doğurduğunu, yolunu aydınlattığını ve Allah'ın izniyle bu büyük ve mübarek işin başarısının ilk adımı olduğudur.

Lider, ister Abdurrahim Niyazi, isterse Gulam Muhammed Niyazi olsun farketmez. Her ikisi de alemlerin Rabbinin huzuruna varmış, yaptıklarının karşılığını bulmuşlardır.

«Biz kıyamet gününde adalet terazilerini ortaya koyacağız. Artık hiç kimse, en ufak bir zulme uğramıyacaktır. Yapılan amel, bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa onu getirir ve tartıya koyarsınız, hesap görenler olarak da biz yeterliyiz.» (Enbiya, 47)

Sonra derim ki, Abdurrahim Niyazi'nin henüz öğrenci iken Prof. Gulam Muhammed Niyazi'nin İslâmî hareketi idare ettiğini Allah'ın adına yemin ederek söyleyen güvenilir kardeşlerimiz nasıl olur da bilmezler.

Her şeyden önce ben Allah katında şahsî kanaatlerimden dolayı hesaba çekilirim. Kesin olarak doğru olduğunu öğrenmediğim bir şeyi yazmam da mümkün değildir. Eğer buna rağmen hata edersem niyetimin düzgün olması nedeniyle Allahu Teâlânın beni affetmesini beklerim. Eğer

doğruyu bulabilmişsem beni başarıya ulaştırıp, nimetlendirip, destekleyip hakkı ilham etmesinden dolayı Allah'a hamd ederim.

Abdurrahim Niyazi, Gulam Muhammed Niyazi'den daha küçüktür. Gulam Muhammed Niyazi'nin Şeriat üniversitesi dekanlığını yaptığı sırada, Abdurrahim Niyazi henüz orada öğrenciydi. İhtilâflar yaşça büyük olan Prof. Gulam Muhammed Niyazi'nin İslâmî hareketi başlatıp başlatmadığı noktasında toplanmaktadır. Kardeşlerimizden bazıları onun hareketi başlattığını bazıları da başlatmadığını söylemektedirler.

Usul kaidelerine göre bir şeyin varlığının iddiası, yokluğunun iddiasına göre daha çok kabule şayandır. Çünkü bazı kimselerin onun varlığından haberdar olmayarak yokluğunu iddia etmeleri pek tabidir.

Bakış açısındaki farklılıklar Allah'ın rızasını arayan sadık kalpleri etkilemez. Teferruattaki görüş ayrılıkları sevgi duygularını yıkmaz.

Sonuç olarak benim kanaatım, Abdurrahim Niyazi ve benzeri talebeler kendilerini teşvik eden, sorumluluklarını hatırlatan ve mücadeleyi sevkedenden perde arkasındaki bir merkez tarafından ileri sürülmüşlerdi. Bu durum bütün hareketlerde olan olağan bir haldir.

«İttihad-ı İslâmî» malî komitesi başkanı Mühendis Ahmed Şah bana şöyle anlattı: (1)

«Yeni Delhi'de hayatının son demlerinde hastahanedeki Abdurrahim Niyazi ile beraberdim. Sürekli Prof. Gulam Muhammed Niyazi için dua edi-

(1) Bu zat herkesin de bildiği gibi güvenilir bir zattır.

yordu. Sonra bana: Kardeşim Ahmed, İslâmî hareketin gençlerine vasiyetim, Gulam Muhammed Niyaziye bir baba gibi davranmalarıdır. Çünkü eğer bu adam olmasaydı Afganistan'daki bu İslâmî hareket de olmazdı dedi.»

2. Bu kitap Afgan milletinin şu anki dünyada eşi olmayan ideal bir millet olduğu kanaatını uyandırıyor:

Bu söze cevaben de derim ki; Evet bu milletin bütün yeryüzünde bir benzeri yoktur. Bu onlarla kısa bir müddette olsa yaşayan her insaf sahibinin kabülleneceği bir gerçektir. Fakat ideal noktaya herhangi bir ferdin veya milletin tam anlamıyla ulaşması mümkün değildir.

Bu milletin içinde salihler, bir derece düşüklükler, insani eksiklikleri olanlar ve zayıflar vardır. Yine bu milletin içinde bidatçılar, yalancılar, casuslar, hırsızlar, kaçakçılar, içki ve sigara içenler, enfiye kullananlar vardır. Taraki, Hafızullah Emin ve diğer komünistler de bu millettendir. Fakat bu milletin ezici bir çoğunluğu sadık, şerefli ve kahraman insanlardan oluşmuştur.

Cephe kumandanlarından bir çoğuna bu konuda sorular sordum. Bağman'lı 8000 mücahidin komutanı olan Hacı Muhammed Ömer, 3200 mücahidin komutanı olan Muhammed Celle Nasır, 15000 mücahidin komutanı olan Muhammed Halid Faruki, 11000 mücahidin komutanı olan Mevlevi Halim'le görüştüm. Bunlardan hepsi de aralarında bir tek namaz kılmayan mücahidin olmadığını, bunlardan % 90'ının namazlarını cemaatle kıldıklarını, bazılarının gece namazı kıldığını, bazılarının da nafile oruç tuttuklarını söylediler.

Kur'ân okumayı bilen büyük çoğunluk ise her gün Kur'ân okuyorlardı. Bazı cephelerde de şarkı dinlemek için radyo katiyyetle açılmıyordu.

O halde bunlara göre, yeryüzündeki hangi millet, Afgan milletinden hayırda daha ileridir?

3. Kerametlerle oyalanmak insanları boş tevekküle götürür.

× Bu söz, kitap, sünnet ve sahabelerin (Allah onlardan razı olsun) sözleri ile reddedilmiştir.

Kitapta Allah azze ve celle:

«O vakit, Rabbinizden yardım ve zafer istiyordunuz da O size; Gerçekten ben arka arkaya bin melek ile yardımınıza koşuyorum diye cevap veriyordu.

Allah bu melekleri sırf, bir müjde olsun ve kalplerinizin korkusunu yatıştırsın diye yollamıştı. Yoksa zafer ancak Allah katındadır. Gerçekten de Allah mutlak galibdir. Yegâne hikmet sahibidir.» (Enfal, 9-10)

Yüce Rabbimiz bizlere, meleklerin indirilmesinin iki temel amacının bulunduğunu haber veriyor:

a) Müminlere müjde, kalplerinin derinliklerinde ümit filizlerinin yeşermesi için.

b) Huzurun inmesi, müminlerin kalplerinin korkudan emin olması ve düşmana karşı direnmeyi sürdürmeleri içindir. Gözlerine hafif bir uykunun verilmesi de nefislerinin rahatlaması, kalplerinde emniyet duygularını hissetmeleri ve direnişe devam etmeleri içindir.

«O (Allah) size (Bedir savaşında) korkudan emin olmanız için hafif bir uyku veriyordu ve üzerinize gökten bir yağmur yağdırıyordu ki, bununla abdestsizliğinizi giderip temizleniyor, şeytanın vesvesesini sizden kaldırıyor, kalplerinize zafer için sebat veriyor ve ayaklarınızı sağlam durduruyordu.» (Enfal, 11)

Kaç tane Afganlı mücahid bana top ateşi ve uçak bombardımanı altında uyuyakaldıklarını, bir süre sonra yeni bir azimle ve yüksek bir moralle yerlerinden kalktıklarını, kalplerindeki üzüntüleri ve nefislerindeki korkuları attıklarını haber verdiler.

Kerametler, Allahu Teâlânın kalplerin bağlarını kuvvetlendirmek için kullandığı bir aractır. Dilerseniz: «Kalplerinizi birbirine sıkıca bağlamak için...» âyetini düşünün.

Sanki kalpler bir devenin veya başka bir hayvanın üzerinde bağlanmamış ağır bir yükmiş de kerametler gelip onları bağlamış, sarsıntılarını ve dökülmelerini önlemiş...

İbni Mesud (r.a.) şöyle buyurmuştu:

«Biz âyetleri (keramet ve mucizeleri) bereket sayardık.»

«İşte bunlar sana doğruca okuduğumuz Allah'ın âyetleridir. Allah'dan ve âyetlerinden sonra hangi söze inanıyorsunuz?»

İşte bunlar, deliller ve liderlerimiz olan selefin sözleridir. Bu kerametlerin hayatta büyük tesirleri vardır. Allahu Teâlâ insanları uyarmak istemiş ve onları gündüz boyunca ve geceleri okunan bir Kur'an göndermiştir. Allahu Teâlânın kul-

larına, bir nimet olarak verdiği ve ebedi kitabında önemle işlediği bu kerametleri anlatmak acaba insanları Allah'a tevekkül ederek kusur işlemeye mi yoksa bu din uğrunda birleşerek kuvvetle çalışmaya mı sevkeder?

Ben açıkça ilan ediyorum ki Afganlılardan bir çoğunun çocukları şehid olduğunda onların bir kerametini görmedikçe veya savaşdaki arkadaşlarından duymadıkça gönülleri sükun bulmamış, kalpleri rahat etmemiştir.

Yine ben açıkça ilan ederim ki; (sayısız insanın şahitliğiyle tevatür derecesine ulaşmış olan) bu kerametler Mücahidlerin cesaretlenmesi hususunda olağanüstü etkilerde bulunmuş, onları bu yolda feda olmaya sevketmiştir. Çünkü bu kerametler onlara Allah Teâlânın yanlarında olduğunu ve savaşı idare edenin ancak Allah olduğunu inancını vermiştir.

Bazı mücahidler bana, kuşları bombardıman uçaklarıyla beraber gördüklerinde Allah'ın yardımının beraberlerinde olduğunu hissettiklerini söylediler.

Bir mücahid bana şöyle anlattı:

«Çocuklarımız bile bilir ki uçaklar bazen bombardıman yapar bazen de yapmazlar. Uçaklar eğer yanlarında kuşlar olmaksızın gelirlerse saldırmayacaklarını, eğer yanlarında kuşlar varsa bombardıman için geldiklerini hissederiz. Kuşlar, onların bombardıman yapacaklarını mücahidlere haber vermek için gelirler. Böyle durumlarda çocuklar derhal gizlenirler.»

ÖNEMLE İŞARET EDİLMESİ GEREKEN BİR MESELE

Kerametler oturan insanlara gelmez. Kerametler insanların gayretle yönelip hazırlıklarını tamamlayıp tüm imkânları kullanıp, bütün gücünü harcamasından sonra çaresiz kaldığı anda gelir. Bu esnada vadin yerine gelmesi ve kudretinin tamamlanması için Allah Teâlânın iradesi günde-me gelir:

«Sonra elçilerimizi ve müminleri kurtarıyoruz. İşte bu şekilde müminleri kurtarmak bizim üzerimize bir borçtur.»

«İki topluluk (İsrailoğulları ile Firavunun askerleri) karşılaştığında Musa'nın kavmi:

— Yakalandık dediler.

Musa:

— Hayır, Rabbim benimledir, bana kurtuluş yolunu gösterecektir dedi. Bunun üzerine Musa'ya:

— Asanı denize vur diye vahyettik. Vurunca parçalandı. Her bir parça koca bir dağ gibi oldu.» (Şuara, 61-63)

İNSANLARIN ÖNEMİNİ ANLAYAMADIKLARI MÜHİM BİR MESELE

Cihad hayatı, insanı gayretlere, ter, kan dökmeye, yorulmaya, uykusuz kalmaya, sıkıntılara ve acılara dayanmaya alıştıırır. Cihad yolunun aydınlanmasının, bu yola baş vermiş insanlara, onların çekeceği üzüntü ve korkulara ihtiyacı vardır. Ek olarak iyi insanların kanlarına, şehitlerin canları-

na ve parçalanıp dağılmış vücutlara ihtiyacı vardır. Bunlar savaşı alevlendirecek olan şeylerdir. Bunlar, cihadın hayat suyu ve damarlarındaki kandır.

«Yoksa, Allah'ın içinizden cihad edenleri ve şabredenleri bilmeden hepinizi cennete girdireceğini mi sandınız?» (Ali İmran, 142)

Cihad kerametlere dayalı değildir. Fakat kerametler şiddetli ve zor anlarda vukubulur.

Şu mücahidlere bakın. Kimi beş senedir, kimi daha fazla veya az cihad ediyor. Yıllar boyu savaş ateşiyle kavruluyorlar. Bazen aylar boyu her gün bazen de günde üç kez her bir saldırısında iki veya beş füze fırlatan BM 13 ve BM 21'lerin saldırısına uğruyorlar. Bu uçakların bıraktıkları bombaların ağırlığı bazen yarım tona ulaşıyor.

Binbaşı Abdulhamid bana şöyle anlattı:

«Füzenin açtığı bir çukura rastladım. Derinliği 8, uzunluğu 64 metre idi.»

Bu mücahid bu hayatı yaşıyor ve bu zaman boyunca bir çok sıkıntılı anlar geçiriyor. Bu arada insani gücü yetersiz kalıp, dünyevi aletler tükendiğinde Allah'dan bir şeyler umuyor.

Ben işte bu mücahidlerin başından geçen olayları yazdım. Her olay hakkında o kadar çok şahid şart koştum ki bana göre haber tevatür derecesine ulaştı. Olayları bizzat olayı yaşayan veya gözleriyle gören mücahidlerin ağzından dinledim. Çoğu sefer de anlatanlara yemin ettirdim.

Şehidlere dair olağanüstü hikâyeler, meleklerin yardımları, görülmeyen kuvvetler, kurşunların elbiseleden işlememesi ve bombaların bazen bek-

lenen etkiyi yapamaması bunlardandır. (Bu sonuncu olay yalan olmasına ihtimal bırakmıyacak kadar çok sayıda kişi tarafından anlatılmıştır.)

Bu hususta Binbaşı Abdulhamid bana şöyle demişti:

«Eğer Afganistan'da mücahidlere atılan bu bombaların tamamı beklendiği şekilde zarar verecek patlasaydı mücahidler cihadı bu boyutlarda bir hafta bile sürdüremezlerdi.»

Mevlevi Rahim ise şöyle demişti:

«Uçakları görüp, yanlarında da kuşların uçtuğunda hemen mücahidlere:

— Müjdeler olsun size, işte Allah'ın yardımı geldi derdim.»

4. Bu kerametlerin anlatılması bidat ve hurafelerin yaygınlaşmasına yardımcı olur.

Bu iddiaya karşılık derim ki; hiç şüphesiz bazı hurafeciler bu tip olayların ticaretini yapar, fikirlerini böylece isbat etmeye, görüşlerini bunlarla desteklemeye çalışırlar. Fakat sahabeler hayatlarının sonuna kadar Bedir'de müslümanların yardımına koşan meleklerden bahsetmeye devam ettiler. Fakat akidelerinde hiç bir bozukluk veya sapma olmadı.

İbni Kesir ve İbni Esir gibi tarihçiler, hatta hadisçiler ve diğerleri kitaplarında kerametlerden bahsettiler. Hadis kitaplarında sahabelerin faziletleri, kerametleri ve meziyetlerine dair özel bablar ayrıldı. Acaba bütün bunların nesillerin akide-leri üzerinde hiç bir bozucu tesiri oldu mu?

Biz de aynı şekilde, selefimizin yaptıklarına uyduk. Bu sahada yeni bir şey uydurmadık.

5. Bu kerametlerin anlatılması İslâm düşmanlarının İslâmı alay etmelerini sağlar.

Bunlara derim ki:

İslâmın düşmanları başta Allah'a iman etmezler. O'nun dinini bir hayat sistemi ve uygulanması gereken bir metod saymazlar. Acaba siz bu olayları gizlemekle onları ikna edeceğinizi mi zannediyorsunuz?

Alemlerin bütün gizliliklerini bilen Allah'ın katında doğu ve batıdaki bütün kâfirlerin inkâr etmesinin hiç bir değeri yoktur. Müslümanın inanç esasları gaybı bilen Allah'a ve iman etme esasına dayanır. (Mümin, Allah'a, meleklerle, vahye, yeniden dirilmeye, haşre, kabir azabına, cennete, cehenneme ve cinlere v.s. inanır.)

Bütün bu esaslardan hiç birisinin bu insanların kafasında yeri yoktur. O halde biz onların bizden razı olmaları için bu esasları gizleyelim mi? Yoksa maddi ve mantıki bir şekilde filozofça izahlara mı kalkışalım?

CİHAD YOLUNDAKİ TEHLİKELER

Afgan cihadı, yeryüzünde meydana getirdiği garip ve olağanüstü olaylara rağmen bir çok tehlikelerle karşı karşıyadır. Şanlı zaferlerine rağmen bugün Afgan cihadını tehdit eden tehlikelerden bazıları şunlardır:

BÜTÜN DEVLETLERİN CİHADİ SUSTURMAK İÇİN BAŞINA ÜŞÜŞMELERİ

Batılılar bu şerefli cihadın ardından bir İslâm devletinin doğmasını katliyetle istemezler.

Amerika için Rusyanın asırlar boyunca devam etmesi İslâm devletinin bir an için var olmasından çok daha iyidir.

Bu nedenle Amerika ile Rusya bu ülkeden çekilmesini hususunda ittifak ettiler. Fakat önlerindeki engel yerlerine kimin geleceğiydi.

RUSYA AFGANİSTAN'DAN ÇEKİLİNCE YERİNE KİM GELECEK?

Büyük devletlerin, Afganistanın idaresini üstlenmesi için ittifak ettikleri kişi Melik Muhammed Zahir Şah'dır.

Fakat Zahir Şah'ın geriye dönmesinin önünde bir çok engeller vardır. Bunların başında Afgan devletinin idaresi hususunda hiç bir pazarlığa girmeyi kabullenmeyecek olan Seyyaf ve Hikmetyar gelmektedir. Bunlar azımsanamıyacak bir kuvveti idare etmektedirler. Bu nedenle Allah'ın düşmanları güç yetirebildikleri bütün yolları denyerek onları yok etmeye uğraşıyorlar. Çünkü Afganistanın hakimiyeti kendi ellerinden çıktığında idareye ilk el koyacak olanlar mücahidlerdir. Çünkü şu anda Afganistan'ın % 90'ı onların elindedir. Fakat Allah'ın düşmanları sadık müslümanların ölüm haberlerini gözetliyorlar ki böylece kendi gözlerinin önünde yetişmiş bir liderin başa geçmesi veya ölüm çukurunun yanbaşıda duran Zahir Şah'ın dönmesi mümkün olsun.

Bunun için Ruslar yeni dümenler çeviriyorlar. Bu dümene göre dışarıdan bazı güçler gelerek Ruslarla mücahidlerin arasını bulacak, sonra Rusyayı bu ülkedeki idarenin tepesinde bir tehdit

unsuru olarak bırakacaktır. Bu sahte arabuluculuk görevini yapmak için hazırlanan devletlerin başında ise Suriye bulunuyor.

Afganistan'da, İttihadı İslâmi'nin şura meclisine bağlı çeşitli meseleler hakkında fetvalar veren bir komite vardır. Ben bu komitenin bütün fetvalarını inceledim. Fakat Zahir Şah'ın dönmesine cevaz veren bir fetvaya rastlamadım.

Fakat Zahir Şah, buna rağmen Afganistan'a dönme rüyaları görmeye devam ediyor. Eski yardımcıları ise Almanyada çekildikleri köşelerinde çürümüş kemiklerine yeniden hayat vereceğini umarak büyük bir enerjiyle çalışıyorlar. Hısmı Hümayun ise Avrupa ile Pakistan arasında mekik dokuyarak rüyasında gördüğü müstakbel devletin anayasasını hazırlamakla uğraşiyor.

Fakat üçlü birliğin (Geylanî, Mecidüddin ve Muhammed Nebi) kurulması bu işe bir ciddiyet kazandırdı. Bu üçlü Zahir Şaha biat ettiler. Bu blatı Pakistan televizyonu bizzat gösterdi.

Bazı taraftarları Muhammed Nebi'yi şahla birleşmesi ve ona biat etmesi sebebiyle ayıpladılar. Fakat o şöyle cevap verdi:

«— Gördük ki başta Amerika olmak üzere batılı büyük devletler Melik Zahir Şah üzerinde ittifak ettiler. Biz bu işi hızlandıralım dedik. Ona biat ettik. Bunun ardından Fransız dışişlerine gittiğimizde içleri ferahladı. Aırdından Amerikan dışişlerine gittik. Büyük bir sevinç duydular.»

Ayrıca sadık cihad liderlerini, kabile şeyhlerini ve çadırlarda yaşayan göçmenleri balkoylaması yapılması için aldatma gayretleri başladı. Sonra basit bir miktar parayla bunların arzu ve şehvet-

lerini tahrik edip halkın rağbetini artırmaya çalıştılar. Bunun ardından da halkoylamasının Afgan halkı için en doğru ve gerçekçi yol olduğu düşüncesini yerleştirdiler.

Bu arzu ve şehvetler Peşaver'deki mücahid liderlerini yıpratmaya başladı. Kan tüccarı ismini verdiğim fitneciler mücahidlere musallat oldular.

Bu konuda Resulullah (S.A.V.) Müslim'in Sad (r.a.)'dan rivayet ettiği bir hadisi şerifinde ne de doğru buyurdu:

«Rabbimden üç şey istedim. Bana ikisini verdi. Birinci vermedi. Rabbimden ümmetimin açlıkla helâk edilmemesini istedim, onu bana verdi. O'ndan ümmetimi suda boğmakla helâk etmemesini diledim, onu da verdi. Felâketleri kendi aralarından vermemesini istedim, bunu bana vermedi. (Müslim, Fiten, 20)

Eunlardan bazıları daha önce Kâbe'nin içinde Afgan İttihadı İslâmîsini korumak için biat yapmışlardı. Bu şerefli makamda yaklaşık iki saat kaldılar. Ağlayışlar başladı, hıçkırıklar yükseldi. Kâbe bakıcıları ve anahtar taşıyıcıları da ağlamaya başladılar. Ardından hıçkırıklar Kâbe'nin çevresindeki gurupları da kapladı. Oradakilerden hiç birisi hayatları boyunca böyle bir manzaraya şahid olmamışlardı. İnsanlar kendilerini kaybettiler. İçlerinden Muhammed Mir ağlamanın şiddetinden yere düştü.

Sonra Şura meclisinde Seyyaf'ın genel başkan seçilmesine katıldım. Seyyaf orada bulunan 57 üyenin 42'sinin oyuyla kabul edildi. Ona biat etmede en önde davrananlardan birisi, Kâbe'de de en önde davrananlardandı. Sonra ne oldu?

Bu adam blatına üç gün sadık kalmadı. Şimdi o diliyle ve kılıcıyla İttihadı İslâminin ve başkanının başına musallat oluyor, İslâma sürekli düşmanlık gösteren ve şehid liderlere dil uzatan gazete, dergi ve radyolarla ilişki kuruyor ve her gün İttihadın liderlerini yeni bir şeyle; İttihadı aldatmakla, mallarını çalmakla ve cihadı katletmekle suçluyor. Ve yardımcısının Abdulhak isimli kardeşini küfrün radyosundan (B.B.C.'den) her gece İttihadın liderlerine iftiralar atması için Londra'ya yolluyor.

CİHADI TEHDİD EDEN TEHLİKELER

Şirininko'nun gelmesinden sonra Rusyanın uygulamaya başladığı yeni siyaset bine yakın Rus tank ve cemselerinin kuşattığı yerlerde toplu kıyımlar yapmak ve köyleri baştan sona harab etmektir.

Rusya bu kış büyük kuvvetlerle aşağıda ismini saydığımız bölgelere saldırdı:

Kuhistan, Samangan, Belh, Kandehar, Gazne, Çaharder, Estalif, Eşkemsen, Felul, Hanabad, Kuhibest, Meydan, Urgan, Uzin, Tekab, Necrab, Herat ve Badiğis.

Fakat bir çok muharebede fena halde bozulmuş ve gerisin geriye dönmüşlerdir. Bununla birlikte bazı köyleri de işgal ederek toplu katliamlar yapmışlardır. Şu sıra Rusya Afganistan'a yeni kuvvetler sokmaktadır. Tahminlere göre şu anda Afganistandaki Rus askeri sayısı yarım milyon civarındadır.

UMUT KAYNAKLARI

Bütün bu korkulara rağmen, bizlere derin umutlar kazandıran bir çok nedenler vardır. Başlıcaları:

1. Afgan milletin eşsiz karakteri, zorluklara alışkın oluşu, şerefi ve cihad sevgisi.

Ömer Hanîf bana şöyle diyordu:

«Biz, balığın suya olan ihtiyacı kadar cihada ihtiyacı olan bir milletiz.»

Dr. Abdulkadir ise şu olayı anlatmıştı:

«Bir mücahidle bir doktor arasındaki sert ve şiddetli bir münakaşaya şahid oldum. Doktor mücahidin karda donan ayağını kesmişti. Mücahid doktora şöyle diyordu:

— Ayağımı olduğu gibi bıraksaydın ya. Sen bu andan itibaren bana Afganistanda cihad etmeyi haram kıldın.»

Aynı gün başka bir doktor da bana bunun benzeri bir olay anlatmıştı.

Yine oldukça yaşlı bir ihtiyarın bana söylediği şu sözü unutamıyorum:

«Peşaver'de oturmak günahtır.»

2. Mücahidlerin zaferleri ve bu sabırlı millete yapılan ilâhî yardımların sayısı günbegün artmaktadır.

Gözlemciler, en büyük zaferlerinin en şiddetli ve en kanlı çatışmaların 1983 yılında yapıldığını söylüyorlar. (1)

3. Burada, güvenilir ağızlardan bir çok defa duyduğum bazı ilâhî destekler ve Rabbanî deliller vardır.

Şeyh Celaledîn Hakanî bana şöyle anlatmıştı:

(1) Kitabın yazıldığı yıl.

«Yedi aydan beri —yaklaşık h. 1403 şevvalinden 1404 Cemaziyelevveline kadar— uçaklar günde iki, üç, dört, beş defa bombardıman yapıyorlar. Fakat Allah'a yemin ederim ki ne benim cephemde ve ne de Mevlevi Arslan'ın cephesinde bu bombardımanlar yüzünden bir kişi bile şehid olmadı. Biz: «Ey Rabbimiz, bu uçaklar karşısında kuvvetimizin az olması ve savunma çaremizin olmaması nedeniyle sana sığınıyoruz.» diye dua ediyoruz, Allah da bizi koruyor.»

Meydan Cephesi komutanı Mevlevi Halim ise şöyle diyordu:

«Üzerimize uçaklar hücum ettiğinde, çevrelerinde kuşların uçtuğunu görürsem mücahidlere:

— İşte Allah'ın zaferi geldi diyorum.

Bir defasında ZKL uçaklarıyla savaşmak zorunda kaldık. Allah'a dua ettim. Allah (c.c.) derhal üzerimize bulutlar göndererek bizi uçaklardan gizledi.

Bir keresinde de üzerimize altıyüz tank ve cemse hücum etmişti. Bizim mücahidlerde ise sopa ve kılıçların dışında yalnızca 14 tane tüfekten başka bir silâh yoktu. Buna rağmen Allah onları hezimete uğrattı.

4. Bunlara ek olarak bir de orduyu oluşturan Rusların korkuları vardır. Korku onları şaşırtmakta, sarsmakta ve kalplerinin bağını koparmaktadır. Ürküntücü korkaklık ve dehşete düşüren ürkeklik varlıklarını tehlikeye düşürmektedir.

Ebu Ubeyde isimli bir Arap genç bana şöyle anlattı:

«— Rus askerlerinin siperlerine geldiğimizde onların şiddetle ağladıklarını görüyorduk. Halbuki yanibaşlarındaki silâhları kurşunla, cepleri parayla dolu idi...»

Nice kalabalıklar «Allahu Ekber» sözünü duyar duymaz kaçmaya başlıyorlardı.

Verdek komutanı Muhammed Davud Gayret şöyle anlatmıştı:

«Tanklar bizi her taraftan sarmıştı. Gökyüzü uçaklarla doluydu. Biz de oldukça kalabalıktık. Düşmanlarımızın sayısı ise yüzlerce tankla birlikte onbini geçiyordu. Savaş esnasında büyük bir çoğunluğumuz kaçtı. Geriye yirmi kadar ölüme susamış mücahidler kaldı. İçimizden onbir kişi şehid oldu. Biz perişan dokuz mücahid kurtulduk. Ramazan içinde yaralı olarak iki gün açbılaç mücadeleyi sürdürdük. Tanklar canlı olarak yakalamak için üzerimize yürüdüler. Bu esnada hepimiz tek bir ağızdan «Allahu Ekber» diye bağırarak. Sanki bütün şehir tekbir alıyormuşçasına büyük bir ses çıktı. Tanklar Allahu Ekber sesleriyle titredi.

5. Allahu Teâlânın Afganlılara bağışladığı bu karakter, cihada yardım etmekte, cihad yolundaki engelleri kaldırmakta, cihadı sürdürmenin zorluklarını ve meşakkatlerini azaltmaktadır.

6. Allahu Teâlânın cihad için hazırladığı kolaylıklardan birisi de Afganistanın çevresindeki sınırların açık olmasıdır. Hiç bir devlete boyun eğmeyen hür kabilelerin bulunduğu Pakistan sınırı 2252 km'dir. İran'la olan sınır ise bin km'yi aşmaktadır.

7. Mücahidlerin elleri altındaki bölgelerdeki idareleri son derece güçlüdür. Mücahidler burada medreseler, kan, mal ve can davalarını halleden mahkemeler kurmuşlardır. Meselâ Meydan bölgesinde mücahidlerin kontrolünde öğrenim yapan 8000 öğrenci vardır. Aynı şekilde bütün bölgelerde medreseler ve mahkemeler vardır. Afganistan içindeki bu durumu Ruslar da itiraf ediyorlar.

Kandehar alimlerinden Siracuddin, Muhammed Garib, Abdulâli ve Ubeydullah bana şöyle anlatmışlardı:

«Ruslar genel ulaştırma araçlarıyla kendi kontrollerindeki yollardan bazı yerlere gıda maddeleri yolluyorlar. Yolda mücahidler bu arabaların önünü keserek gıda maddelerine el koyuyorlar. Gıda maddelerinin alınmasından sonra mücahidlerin komutanı arabanın sürücüsüne malları kendisinin teslim aldığına dair bir kâğıt imzalayıp veriyor. Ruslar da bu kâğıtları görünce arabacının ücretini vermek zorunda kalıyorlar.»

İşte bunlar Afgan cihadının bazı olumlu ve olumsuz yanları... Kader Allah'ın elindedir, dilediği gibi düzenler. Onun emrini geri çevirecek ve hükmünü bozacak kimse yoktur. Her şeyin haki-miyyeti O'nun elindedir. Bütün işler O'na döner.

«Yerin ve göklerin gizlilikleri Allah'ın (bilgisi dahilinde)'dir. Bütün işler ona döner. Ona kulluk et ve ona bağlan. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.» (Hud, 123)

Acaba, müslümanların Afgan cihadının zafere ulaşması ve müslüman toplumun oluşması hakkındaki ümitleri gerçekleşir mi? Bütün bunlar

tahmini mümkün olmayan gaybi meselelerdir. Doğrusunu Aziz ve Gafur olan Allah bilir.

Moskova h. 640 yılından 885 yılına kadar Moğol müslümanlarının hakimiyeti altında kalmıştı. Bu devirlerde Mesudi ve İbni Batuta Rusları:

«Hisleri donmuş, gök gözlü, çirkin yüzlü, hain ve ahmak bir millet.» diye anlatıyorlardı.

Sonra Ruslar 4. (Korkunç) İvan devrinde h. 960 (m. 1552) yılında yavaş yavaş Türkistan bölgesinin çevrelerine hücum etmeye başladılar. Nihayet genişliği 4 milyon km² olan Türkistan ülkesi tamamen düştü. Ardından Papanın yardımıyla İvan, batı Sibiryayı da ele geçirdi. Müslümanların 4. İvandan itibaren 1613'den 1917 yılına kadar hakimiyetlerini sürdüren Romanof dönemi boyunca sürgün edilmeleri, ezilmeleri ve mescidlerinin yıkımı sürdürüldü.

Kızıl ihtilâlden sonra bu vahşet günümüze kadar artarak devam etti.

Afganistanda bugün cereyan eden şeyler korkunç ve vahşi mazinin devam etmekte olan zirvesidir. Çarlık rejiminden komünist ihtilâline kadar geçen ikiyüzyıl boyunca müslümanlar yüz milyona yakın zayıat vermişlerdir. (1)

Acaba zaman geri mi dönüyor Moskovanın müslümanlara cizye verdiği günler tekrar geri mi dönüyor.

(1) Dr. Muhammed Ali Barimis'in «Sovyetler Birliği'ndeki Müslümanlar» isimli eserinin 10 ile 12. sayfelerinde «Sovyetler Birliği'nde Unutulmuş Müslümanlar» ve «Sovyetler Birliği ve İslam Alemi» isimli kitaplardan yaptığı alıntılara bakınız.

Onlar bunu uzak görüyorlar. Fakat biz oldukça yakın görüyoruz. Bütün bunlar Allah için hiç de zor değildir.

Komünistler batı Türkistanı beş parçaya bölmüşlerdi:

1. Kazakistan
2. Türkmenistan
3. Tacikistan
4. Özbekistan
5. Kırgızistan

Bunlardan üçü, Tacikistan, Özbekistan ve Türkmenistan, Afganistan'la sınırdır. Diğer ikisi de oldukça yakındır.

Bu nedenle Ruslar bu bölgedeki müslümanların soyundan gelen gençlerin gönlünde cihad ruhunun yeniden dirilmesinden korkuyorlar.

Nitekim ben, bu bölgenin müslümanlarının Rusların Afganistanı işgale başladıkları ilk anlarda kendi silâhlarıyla mücahidlerin ellerindeki Kur'ân'ları değiş tokuş yaptıklarını işitmiştim.

KERAMETLER VE MUCİZELER HAKKINDA BİR TAKIM AÇIKLAMALAR:

1 — Kerametler ve mucizeler tamamen olağan üstü şeylerdir.

2 — Bu olağan üstü şeyler bazan Nebi (S.A. V.)'in elinde bazen salih velilerin elinde, bazen de kâfir ve facir (günahkâr)'ların elinde meydana gelir.

Nebi ve velilerin elinde meydana geldiğinde mucize ve keramet ismini alır.

Eğer facir (günahkâr) ve kâfir (İnkârcılar) in elinde meydana gelirse bu şeytanın düzenidir.

İbni Teymiyye bu konuda şöyle diyor:

«Ben, bitkilerden ses çıkartan ve kuşları ko-
nuşturan bazı kişileri bizzat gördüm. Bu kişiler
facirlerdir. Şeytan onların dilediği şeyin içine gir-
iyor ve insanları dinlerinde şüpheyi düşürmek için
konuşuyor.»

3 — Peygamberler için mucize olması müm-
kün olan her çeşit olağan üstü halin veliler için
de keramet olması mümkündür.

İmam Nevevî, Rahîb Cüreyc hadîsini şerh ederken şöyle demişti:

«Velller kerametlerini kendi iradeleri ve arzuları ile ortaya koyarlar. Mutezile bunu red eder. Fakat bizim kelâmcılarımızın görüşüne göre doğru olan budur.»

Bazıları, velîlerin kerametleri kendi irade ve arzuları ile meydana gelmez demişlerdir.

Bazı kişiler, kerametler her çeşit olağan üstü hallerdir, demişlerdir. Bazıları ise bunu red etmişlerdir ve kerametlerin sadece duaya icabet ile sınırlı olduğunu iddia etmişlerdir. Bu söz hatalıdır ve kerametın inkârı anlamındadır. Doğrusu keramet, gözleri hayrette bırakacak olaylar meydana getirmek, orada bulunmayan bir şeyi anında ortaya getirmek ve benzeri olaylardır.

4 — Keramet, sahibinin diğerlerinden daha hayırlı olduğu anlamında değildir. Aksine kerametler şöhret getirmeleri ve insanın kendisini beğenmesine yol açmaları sebebiyle sahibinin Allah katındaki derecesini düşürürler.

Bu nedenle salihlerden bir çoğu kendi ellerinde bir keramet meydana geldiğinde sanki günah işlemişçesine tövbe istiğfar etmişlerdir. (1)

5 — Allahu Teâlâ kerametleri velîlerinin zorluklardan kurtulmaları için veya kendi dinini düşmanlarının önünde delillendirilmesi için meydana getirir. (2)

(1) Mecmu el-Feteva 11/300

(2) Nevevî, Müslim, 16/108

6 — Allah'ın (ıman eden ve takva sahibi olan), velileri (dostları) keşf ve kerametleri olsun olmasın aynı derecededirler.

7 — Dinde Allah'ın dostlarıyla, şeytanın dostlarını birbirinden ayırt edecek teorik ve pratik birçok ölçek vardır. Kitaba ve sünnete uyan kişinin elinde meydana gelen harikalar keramettir. Allah'a ve Resulüne isyan edenlerinki ise şeytanî harikalardır.

Beyazîd Bestamî (1) bu hususta şöyle demiştir:

«Bir kişinin gökte uçup denizde yürüdüğünü görmekle ona aldanmayın. İlâhî emir ve nehiyler karşısındaki tavrının nasıl olduğuna bakınız.»

Yunus b. Abdulâlâ ise (2) şöyle demiştir:

«İmam Şafii'ye:

— Sen arkadaşımız Leys b. Sad'ın: «Hevasının esiri olan bir kişinin suda yürümesi sizi aldatmasın.» sözünü duydun mu diye sordum.

İmam Şafii:

— Leys doğru söylemiş. Hevasının esiri olan bir kişinin gökte uçtuğunu bile görseniz ona inanmayın dedi.»

Cüneyd der ki: (3)

«Bizim bu ilmimiz (tasavvuf) kitab ve sünnete bağımlıdır. Kur'ân okumayan ve hadisleri öğrenmeyen bir kişinin bu sahada konuşması doğru değildir.»

8. Kerametler son asırlarda sahabe devrinde

(1) Mecmu el-Feteva, 11/466-467-467

(2) Mecmu el-Feteva, 11/466-467

(3) Mecmu el-Feteva, 11/585

olduğundan fazla meydana gelmiştir. Çünkü kerametlerin gayesi insanların imanlarını sağlamlaştırmak ve Rablerine kavuşmalarını sağlamaktır.

Fakat sonrakilerde meydana gelmiş hiç bir keramet yoktur ki bundan daha hayırlısı öncekilerden meydana gelmemiş olsun.

İmam Ahmed'e:

— Neden sonrakilerde görüldüğü kadar keramet sahabelerde görülmüyordu diye sordular.

— İmanlarının kuvvetli olmasından dolayı cevabını verdi. (4)

Olağanüstü olaylar Muhammed (S.A.V.)'in ümmetinden ona zahiren ve batinen (açık, gizli) uyanlardan bir ihtiyaç veya delil getirme zorunluluğu nedeniyle meydana gelir. İhtiyaç, Allah'ın dininin ikamesidir. Delil ise Allah'ın dininin ikamesi için o anda var olması zaruri olan bir rızık ve yardımdır.

Bu nedenle sahabeler (Allah onlardan razı olsun) dinlerini bilip onunla amel ettikleri için keramete fazlaca ihtiyaç duymadılar.

Onların Resul (S.A.V.)'den gördükleri âyetler ve öğrendikleri ilim kendilerinden sonrakilerin —her ne kadar aynı ilim güvenilir yolla sonraki nesillere nakledilmişse de— onlara muhtac olmalarını sağladı.

İşte bu nedenle fetret dönemlerinde —insanların dinlerinden uzaklaştıkları zamanlarda— bazı kişilerden ne sahabe ne de başkalarında görül-

(4) Hadaik el-Envar ve Metali el-Esrar fi Sireti Nebiyyi'l-Muhtar, İbni Debi, 1/185

müş, peygamberlere has harikalar meydana gelir. (5)

Bu nedenle eğer biz, Afganlılara cihadları esnasında bahşedilen kerametler, sahabelere ve tabilere bahşedilen kerametler ve delillerden daha fazladır dersek, bu sözümüz selefi salihinin söyledikleriyle tam anlamıyla uyuşma içindeki bir söz olur.

9. Kerametler, alimlerden çok ibadet eden kişilerin ellerinde meydana gelir.

Nevevi'ye bu konu sorulduğunda:

«İlimde samimi olmanın, ibadetlerde samimi olmaktan, kerametle doğrulanmaya ihtiyaç hissetmeyecek kadar daha şerefli bir makam olmasından dolayıdır.» cevabını vermiştir.» (6)

10. Kerametlerle mucizeler arasında, mucizenin Peygamber tarafından yapılmış olmasından başka bir fark yoktur. Önder olan kişinin doğruluğu nasıl, ona uyanların da doğruluğu anlamına geliyorsa vellerin bütün kerametleri de peygamberlerin birer mucizesi sayılır.

11. Kerametler, peygamberlik iddiasında bulunan yalancıların elinde başka bir karakterlere bürünürler. Bu durumda keramet sihirle karıştırılır. Her halükârda bu da olağanüstü bir haldir.

Kerametle sihir arasındaki fark velinin Resul (S.A.V.)'e uymayı, sihirbazın ise ona muhalefet etmesidir. İçerisine aldatmaca karışmayan bütün kerametler hiç şüphesiz hakk yolun bizzat kendisidir.

(5) Mecmu el-Feteva, 11/335

(6) Hadaik el-Envar, 1/186

**VELİLERİN KERAMETLERİ
PEYGAMBER'İN (S.A.V.) MÜCİZESİDİR**

VELİLERİN KERAMETLERİ PEYGAMBER'İN (S.A.V.) MÜCİZESİDİR

Allah'ın takva sahibi dostları (velller) Muhammed (S.A.V.)'e uyan, emirlerini yapan, yasakladıklarından kaçınanlardır. Onlar peygamberin kendilerine açıkladığı her konuda ona itaat etmişlerdir. Buna karşılık Allah onları melekler ve ruh ile desteklemiş, kalplerine kendi nurunu serpmiştir. Kerametler Allah'ın takva sahibi dostlarına ve seçkin evliyalarına bir ikramıdır. Onların kerametleri ya dîni bir ihtiyaçtan ya da müslümanların ihtiyacından dolayı meydana gelir. Nitekim Peygamberinin (S.A.V.) mücizeleri de aynı nedenle meydana gelmiştir. (1)

Allah dostlarının kerametleri ancak onların, Resulüllaha uymalarının bereketinden dolayı meydana gelmiştir. Sonuç itibarıyla bu kerametler de onun birer mücizesi sayılır.

Meselâ, ayın yarılması (2), elindeki çakıl taş-

(1) Usulü Akidetü'l-İslami, İmam Ebu Cafer Ahmed b. Sellame el-Ezedi et-Tahavi

(2) Buhari ve Müslim Enes b. Malik'den rivayet etmişlerdir

larının Allah'ı tesbih etmesi (1), hurma kütüğünün onun için ağlaması (2) mîrac günü Beyti Makdis'in (Kudüs'teki Mescid-i Aksa'nın) özelliklerini haber vermesi (3), olanı ve olacağı haber vermesi (4), Kur'ân'la desteklenmesi, defalarca yiyecek ve içecekleri çoğaltması, Ümmü Süleym'in meşhur hadisinde (5), anlattığı gibi Hendek savaşında bir tas yemekle askerin tamamını doyurduğu halde yemeğin hiç eksilmemesi ve Hayber savaşında da benzeri bir olayın meydana gelmesi onun mucizelerinden bazılarıdır.

Yine suları hiç eksilmeyecek biçimde artırması, Tebük seferinde az bir yemekle üçbin civarındaki askerlerin taslarını hiç eksilmemecesine doldurması, parmaklarının arasından defalarca suyun fışkırması, ve insanların, Hudeybiye esnasında olduğu gibi 1400 veya 1500 kişinin bu suyla kanması (6), duasıyla Ebu Katade'nin gözlerinin daha mükemmel bir şekilde yerine gelmesi (7)

(1) Bezzar ve Taberani Ebu Zer'den rivayet etmişlerdir.

(2) Müslim, Cabir'den rivayet etmiştir.

(3) Buhari ve Müslim.

(4) Buhari ve Müslim'de Cabir'den rivayetle Resulullah şöyle buyurmuştur: «Kureyş beni yalanladığı zaman Hicr (isimli mevki)'de ayağa kalktım. Allah Beytü'l-Makdis'i gözlerimin önüne serdi. Ben de bakarak Kureyşlilere onun alametlerini haber verdim.»

(5) Müslim, bu hadisi Ömer b. Hattab'dan naklen rivayet etmiştir: «Bize olmuşu ve olacağı haber verirdi. Biz de öğrenir ve ezberlerdik.»

(6) Buhari ve Müslim Cabir'den rivayet etmiştir.

(7) Taberani ve Ebu Yala rivayet etmiştir. Heytemi: «Taberaninin rivayet zincirinde tanımadıklarım, Ebu Yala el-Hüma'ninkinde ise zayıf raviler var.» demiştir.

K'ab b. Eşref'i öldürmeye yolladığı Muhammed Mesleme'nin kırılan ayağını eliyle mesh ederek iyileştirmesi (1) yüzotuz kişiyi bir koyunun etiy-
le sırayla doyurması, herkese koyunun ciğerinden
bir parça mutlaka vermesi buna rağmen etin git-
gide artması ve Abdullah b. Cabir'in bir yahudiye
olan 30 vasak (ölçek) borcunu ödemesi bunlardan-
dır.

Sahabelerden, tabilerden ve onlardan sonraki
sahih insanlardan rivayet edilen kerametler oldukça fazladır.

Meselâ Üseyd b. Hudayr Kehf sûresini okur-
ken gökyüzünden karanlıklar içindeki lâmbalar gi-
bi melekler onun okuyuşunu dinlemek için iniyor-
lardı. (2)

Yine melekler İmran b. Hüsayn'a selâm veriyorlardı.

Selman ile Ebu Derda (Allah onlardan razı olsun) bir tencerede yemek yerlerken tencere veya (diğer bir rivayetle) tencerenin içindekiler Allah'ı tesbih ediyorlardı.

Ebu Bekir Sıddık'ın Buhari ve Müslim'de nakledilen hikâyesi de bunlardandır:

(1) Buhari'nin rivayetine göre ayağı kırılarak Peygamberin meshiyle iyileşen Resulullah'ın Ebu Rafi'yi öldürmek için yolladığı Abdullah b. Atik'dir. Muhammed b. Mesleme ise Ka'b'ı öldürmüş fakat ayağı kırılmamıştır.

(2) Buhari'nin Üseyd'den rivayetine göre ise karanlıklar ve ışıklar Bakara suresinin okunması esnasında inmiştir. Kehf suresinin okunması ile ilgili rivayette ise bulutlar onu kuşatmıştı ibaresini kullanmıştır. Buharide olduğu gibi Müslimde de böyledir.

Ebubekir üç mısafiriyle birlikte evine gitmişti. Yemekte, sofralarındaki şeylerin her lokmayı yiyişte bir öncesinden daha fazla olduğunu gördü. Ebubekir ve hanımı bu durumu seyrettiler. Bu durumu derhal Resulüllah'a arzetttiler. Bütün ahali, geldiler ve bu yemeği yiyip doydular.

Habib b. Adi (Allah onun şerefini artırsın) Mekke'de müşriklerin elinde esir idi. Müşrikler onun üzüm yediğini görüyorlardı. Halbuki Mekke'de üzüm yoktu. (1)

Amir b. Fühayr şehid edilmişti. Düşmanlar onun cesedini aradılar, fakat bulamadılar. Çünkü şehid olur olmaz göğe yükselmişti. Amir b. Tufeyl onun yükseltildiğini bizzat görmüştü.

Ümmü Eymen hicret etmek için yola çıkmıştı. Yanında ne azık ne de su vardı. Neredeyse susuzluktan ölecekti. Nihayet iftar vakti geldi. O bu vakte kadar (mecburen) oruç tutmuştu. Başının üstünde bir şey sezdi. Başını kaldırdı. Bir de ne görsün, boşlukta sallanan dolu bir kova... Kanın-caya kadar içti. Bundan sonra ölünceye kadar susuzluk hissetmedi.

Resulüllah'ın kölesinin hikâyesi... Arslan onun, Resulüllah'ın elçisi olduğunu duyunca gideceği yere varıncaya kadar önü sıra yürümüştü. (2)

Berra b. Malik, Allah'ın adına yemin ettiğinde Allah onun yemininin gereğini yapardı. (3)

(1) Buhari Ebu Hüreyre'den rivayet etti.

(2) Hakem rivayet etmiş ve Müslimin şartlarına uygun olduğunu, Zehebi'nin de kendisini doğruladığını söylemiştir.

(3) Tirmizi'nin Enes'den rivayetine göre Peygamber bir gurup hakkında «Ey Allahım, bunların sıkıntılarını azalt, onları kınama ve onların yeminlerinin gereğini yap.» diye dua etmişti. Berra b. Malik de bunlardan birisiydi.

Harp şiddetlendiğinde müslümanlar Berra'ya:

— Ey Berra, Rabbine yemin et (dua et) derlerdi.

Berra da:

— Ey Rabbim, yemin ederim ki eğer sen güçlerini alır, bizim elimize düşürürsen düşmanlarımız yenilir derdi.

Kadisiye günü de:

— Ey Rabbim, onların güçlerini kes ve beni de şehidlerin ilki kıl diye yalvardı.

Müslümanlar düşmanı tamamen yendiler. Berra ise harp esnasında şehid olmuştu.

Halid b. Velid iyi korunmuş sağlam bir kaleyi kuşatmıştı.

Kaledekiler:

— Sen bizzat zehir içmedikçe teslim olmayız dediler. Halid, zehiri içti fakat hiç bir zarar görmedi.

Sad b. Ebi Vakkas'ın her duası kabul ediliirdi. İstedığı her şey verilirdi. (1) Kısra'nın ordularını yenmiş ve Irak'ı fethetmiştir.

Ömer b. Hattap bir ordu yollamış ve Sariya isimli bir adamı orduya emir tâyin etmişti.

Bir ara Ömer hutbe okurken minberden bağırmağa başladı.

— Ya Sariya dağa, ya Sariya dağa!..

Bir süre sonra ordudan haber geldi ve ona:

— Ey müminlerin emiri, bir düşmanla karşılaşmıştık. Az kaldı bizi yarıyorlardı. Ansızın bir ses duyuldu. «Ya Sariya dağa, ya Sariya dağa!»

(1) Tirmizi'nin rivayetine göre Peygamberimiz: «Ey Allahım Sad'ın dualarını kabul buyur.» diye dua etmişti. Bundan sonra Sad'ın her duası kabul edildi.

diye sesleniyordu. Sırtımızı dağa dayadık. Allah böylece onları perişan etti, diye haber verdi. (1)

Zenire (R.A.)'ya müslüman olduğu için işken-
ce yapılyordu. Zenire İslâm'dan dönmekte di-
rendi müşrikler gözlerini oydular. Sonra:

— Senin gözlerini Lat ve Uzza çıkardı dediler.
O da:

— Hayır ikiside çıkarmadı. Vallahi dedi.

Allah onun gözlerini geri verdi. (2)

Saad b. Zeyd Haken'in kızı Erve'nın gözlerinin
körölmesi için dua etti:

— Ey Allahım, eğer yalancıysa gözlerini kör
et ve onu kendi arazisinde öldür, dedi.

Ervanın gözleri körleşti. Sonra kendi arazi-
sinde bir çukura düşerek öldü. (3)

Ala b. Hadrami Resulullah (S.A.V.)'ın Bah-
reyn'deki zekât toplama memuru idi.

«Ya Halim, ya Ali, ya Azim, diye dua ettiğin-
de icabet edilirdi.

Yanlarında su olmadığı bir keresinde içmeye
ve abdest almaya su vermesi için Allah'a dua etti.
Duası kabul edildi.

Denizin kendilerine engel olup, atlarıyla geçe-
mediklerini görünce Allah'a dua etti, hepsi atla-
rıyla yürüdüler fakat atlarının eğeri bile ıslanma-
dı.

Yine, öldüğünde cesedinin görülmemesi için

(1) Beyhaki, Delailde rivayet etmiştir. İbni Hacer İsa-
be'de isnadının hasen olduğunu söylemiştir.

(2) Osman b. Ebi Şeybe bu kıssayı Tarih'inde anlattı.
İsabede de aynı kıssa vardır.

(3) Müslim rivayet etmiştir.

dua etti. Öldüğünde cesedini mezarında bulamadılar.

Benzeri olaylar, Ebu Müslim Havani'nin başından da geçti.

O, askeriyle beraber Dicle Nehrini geçmişti. Boyunca ağaçlardan atlardı.

Bir keresinde arkadaşlarına dönerek; içinizden bir şey kaybeden oldu mu diye sordu. Arkadaşlarından biri bir şey kaybettiğini söyledi. Ebu Müslim: — Beni takib et dedi. Adam onu takib etti. Biraz yürüdüler ilerde bir yere takılı halde bulup aldılar.

Peygamberlik iddiasında bulunan Esved el-Ansi ona:

— Benim Allah'ın Resulü olduğumu kabul ediyor musun diye sordu.

Ebu Müslim:

— Duymadım diye cevapladı. Esved:

— Yoksa Muhammed'in mi Allah'ın Resulü olduğuna inanıyorsun dedi. Ebu Müslim:

— Evet diye cevap verdi.

Esved bunun üzerine onu ateşe atmalarını emretti. Ateşe attılar. Fakat bir müddet sonra onun ateşin içinde namaz kılmakta olduğunu gördüler. Ateş onun için ferah ve selâmlık olmuştu.

Peygamber (S.A.V.)'in vefatından sonra Medine'ye gittiğinde Ömer ile Ebubekir'in arasına oturarak:

— Muhammed'in ümmetini tekrar göstermeden beni öldürmeyen ve bana Halilullah İbrahim'e yaptığı ikramı yapan Allah'a hamd olsun dedi.

Cariyesi yemeğine zehir koydu fakat hiç bir zarar veremedi.

Bir kadın onun hanımını kendi aleyhine aldatmış. Bunun üzerine Ebu Müslim onun için beddua etti. Kadının gözleri kör oldu. Pişman olarak Ebu Müslimin yanına gelip tevbe etti. Ebu Müslim'de onun için tekrar dua etti ve Allah kadının gözlerini bağışladı. (1))

(1) el-Furkan Beyne Evliyai'r-Rahman ve Evliyai's-Seytan

RESULÜLLAH'IN (S.A.V.) MÜCİZELERİ
VE
SAHABELERİN KERAMETLERİ

RESULÜLLAH'IN (S.A.V.) MÜCİZELERİ VE SAHABELERİN KERAMETLERİ

ÂYETLER BEREKETTİR

Buhari, İbni Mesud'un şöyle dediğini rivayet eder:

— Biz âyetleri bereket kabul ederdik. Siz ise onları korku kaynağı kabul ediyorsunuz...

Sonra dedi ki:

— Ben Resulüllah (S.A.V.)'in parmaklarının arasından suların fışkırdığını gördüm.

O yemek yerken, yemeklerin tesbih yaptıklarını işitirdik. (1)

İnsanların avam tabakasına azab ve korkutma âyetlerinden başkası fayda vermez. Has tabaka ise (yani sahabeler) bereket dolu mânâları görürler. Velhasıl has tabaka sevgi ve ümit yolunda yürür. Avam tabaka ise ancak korkutulmak ve zorla boyun eğdirilmek suretiyle doğru yola girerler. (2)

(1) Mirkat, 11/198, el-Bidaye, 6/97

(2) Mirkat, 11/198

SÜRAKA B. MALİK

Berra b. Azib, Ebubekir'in (Allah her ikisinden de razı olsun) şöyle anlattığını rivayet etmiştir:

- Süraka peşimizde takılmıştı. Bize yetişti.
- Ya Rasulüllah dikkat, dedim.
- Korkma Allah bizimledir dedi.

Resulüllah ona beddua etti. Atı, Süraka'yı sırtüstü atarak yere düşürdü. Süraka:

— Sizin bedduanız beni perişan etti. Ne olur bana dua ediniz, Allah sizinledir. Sizi takib edenleri de perişan edecektir dedi.

Nebi (S.A.V.) ona dua etti. Böylece Süraka kurtuldu. (1)

Enes (r.a.) Bedir gününü anlatarak şöyle diyor:

Peygamber (S.A.V.), şurası falanın düşeceği yerdur diyor ve topraktan bazı yerleri burası, burası diye gösteriyordu. Müşriklerden hiç birisi Peygamberin gösterdiği yerin dışına düşmedi. (2)

MELEKLER MÜMİNLERİN YARDIMINA KOŞUYOR

İbni Abbas Resulüllah (S.A.V.)'in Bedir günü şöyle dediğini rivayet etmiştir:

— İşte Cebrail, atının başını tutmuş ve harp aletlerini kuşanmış... (3)

(1) Mirkat-Mişkat, 11/162

(2) Müslim, Mirkat-Mişkat, 11/163

(3) Buhari, Mirkat-Mişkat, 11/166

Sad b. Ebi Vakkas diyor ki:

— Uhud gününde beyaz elbisele iki adamın Resulüllah'ın sağında ve solunda daha önce ve ondan sonra eşine rastlamadığım bir şiddetle savaştıklarını gördüm. Bunlar Cebrail ve Mikail'di. (1)

İmam Ahmed ve Taberani güvenilir raviler zinciriyle İbni Abbas'ın şöyle dediğini rivayet ettiler:

Abbas, beni bir iş için Resulüllah'ın yanına gönderdi. Yanında bir adam gördüm. Adam geri döndü ve daha konuşmadı. Resulüllah:

— Onu gördün mü? diye sordu.

— Evet, dedim.

— O Cebrail idi dedi... (2)

Beyhakı, Ebu Umame'den babasının şöyle dediğini nakletti:

— Ey oğlum, keşke, Uhud gününde kâfirlerin başına kılıcımızla işaret ettiğimizde kılıcımız onların başına ulaşmadan başlarının yere düştüğünü görseydin...

Buhari ve Müslim, Enes'den rivayet etmişti:

— Peygamberin kâtipliğini yapan bir adam vardı. İslâmdan döndü ve müşriklere katıldı. Peygamber (S.A.V.):

— Yeryüzü onu kabul etmeyecektir buyurdu...

Onu defalarca mezara gömdük. Fakat hiçbir defasında yer onu kabullenmedi. (3)

(1) Müttefekun Aleyh, Mirkat, 11/67

(2) Heytemi, 9/276

(3) Bidaye, 3/281, Hakım 3,9/40, İsnadı sahihdir, Zehebi, Mirkat, 11/117

HURMANIN İNİLTİSİ

Peygamber (S.A.V.) cuma hutbelerinde bir hurma kütüğüne yaslanırdı. Minber yapılıncı Resulullah ilk cuma hutbesinde minbere çıktı. O anda hurma kütüğü bir çocuk gibi ağlamaya başladı. Peygamber (S.A.V.)'in minberden inip kendisini okşamasına kadar ağlamasını sürdürdü. (1)

CABİR'İN BABASININ BORCU

Buhari Cabir'den rivayet etti:

Babam vefat ettiğinde geriye hayli borç bırakmıştı. Ben (yegâne varlığımız olan) hurmalarımızı alacakları yerine kabullenmelerini alacaklılardan rica ettim. Fakat azımsadılar.

Durumu Peygambere arzettim. Peygamber bana hurmaları cins cins harmanlamamı emretti. Sonra gelerek harmanladığım hurma öbeklerinin etrafında üç defa döndükten sonra birisinin üzerine oturdu. Ardından:

— Alacaklılarını çağır dedil ve hemen ölçüp ölçüp herkesin alacağını vermeye başladı.

Ben, hurmalar borçlarıma yetsin de isterse kardeşlerimin yanına tek bir hurmayla bile dönme-yeyim diye düşünüyordum.

Nihayet borçlarım tamamen ödendi. Ben de bakaduruyordum. Bütün borçlar bittiği halde Pey-

(1) Buhari Cabir'den rivayet etmiştir. Mirkat, 11/192. Nazmunnessir fi Hadisi'l-Mütevâtir kitabı yazarı Kettânî'ye göre hadis mütevatirdir.

gamberin altındaki hurma yığınınından hiç bir şey eksilmemişti. (1)

EBU HÜREYRE'NİN TORBASI

«İnsanların önemli gördüğü şey tekdir. Benimki ise onlarınkinden iki fazladır. Bunlar torba meselesi ve Hz. Osman'ın öldürülmesi olayıdır.»

Ebu Hüreyre (r.a.) şöyle anlatıyor:

Peygamber (S.A.V.)'in yanına geldim. Elimde hurmalar vardı. Dedim ki:

— Ey Allah'ın elçisi, bu hurmaların bereketlenmesi için Allah'a dua et.

Resulullah hurmaları eline aldı. Sonra bereketlenmeleri için dua etti.

— Bunları torbana koy. Yemek istediğinde elini torbaya sok ve al. Torbanı açma dedi.

Ebu Hureyre der ki:

— Peygamberimiz zamanında, Ebubekir, Ömer, Osman (Allah onlardan razı olsun) zamanında hurmaları yemeye devam ettim. Hz. Osman öldürüldüğünde evim yağma edildi. Torbam çalındı.

— O torbadan ne kadar yediğimi söyleyeyim mi? İkiyüz yükten fazla yedim. (2)

(1) Mirkat-Mişkat, 11/193.

(2) Tirmizi, Mirkat-Mişkat, 11/617, Bidave, 6/117, Ebu Nuaym, Delail, 155, Ahmed b. Hanbel, Tirmizi

MEZARDAKİLERE HİTAB

Müslım Enes'den rivayet etti. Enes, Ömer b. Hattab'ın şöyle diyerek rivayet ettiğini anlattı:

— Nebi (S.A.V.) mezarların başında:

«Ey falan, ey falan, ey falan. Allah'ın size vadedtiği şeylerin gerçek olduğunu gördünüz mü? Şüphesiz ben Allah'ın vadinin hak olduğunu gördüm dedi. Ömer:

— Ey Allah'ın Resulü, ruhsuz cesetler nasıl konuşur (da size cevap verirler) diye sordum.

H. Peygamber:

— Sız bile onlar kadar işitemezsiniz. Fakat onlar cevap veremezler dedi. (1)

KABUL OLUNAN DUA

Evs kızı Erva bir arazi hususunda Sa'd b. Zeyd b. Amr b. Nefil ile çekişti. Bunun üzerine Sa'd ona beddua ederek:

— Ey Allahım, eğer o yalancı ise gözünü kör et ve onu kendi arazisinde öldür dedi.

Erva'nın ölmeden önce gözleri kör oldu. Bir gün kendi arazisinde yürürken bir çukura düşerek öldü. (2)

NUR

Buhari ve Müslım'de Ebu Said el-Hudri'den rivayet edilmiştir.

(1) Mirkat, 19/221.

(2) Müttefekun Aleyh, Mirkat-Mışkat, 11/233.

Bir gün Üseyd b. Hudayr hurma harmanında Kur'ân okuyordu. Ansızın atı şahlandı. Tekrar okudu yine şahlandı. Tekrar okudu yine şahlandı.

Üseyd der ki:

— Atın oğlum Yahya'yı çiğneyeceğinden korkarak okumayı kestim. Kalkarak onun yanına gittim. Bir de ne göreyim, başımın üstünde gölgelik gibi bir şey... İçinde kandil gibi nesneler var. Bu gölgelik birazdan yukarıya çekildi ve onu göremez oldum. Durumu Resulüllaha anlattım. Resulullah:

— Onlar meleklerdir. Seni dinliyorlardı. Eğer okumağa devam etseydin sabaha kadar seni dinlerlerdi. Halk da onları görürdü. Onlar gizlenmezlerdi dedi. (1)

Buhari, Enes b. Malik'den rivayet etmiştir:

Üseyd b. Hudeyr ve İbad b. Beşir Peygamberin yanında idiler. Gece karanlığında çıktılar. Bir nur başlarının üzerinde gidiyordu. Ayrıldıklarında nur ikiye ayrılarak evlerine varıncaya kadar onları aydınlattı. (2)

RESULÜLLAH EBU KATADE'YE HURMA SOPASI VERİYOR

Resulüllah yatısı namazından sonra Ebu Katade'ye bir hurma sopası vererek:

(1) Hayatüssahabe, 3/548, Tergib, 3/13.

(2) Camiul Uzul, 9/427.

— Al bunu. Önünden ve arkandan on boy aydınlatacaktır buyurdu. (1)

DÜŞMAN ODALARININ TEKBİR VE TEHLİL SESLERİYLE İNLEMESİ

Beyhaki Hakem'den güvenilir bir senetle, Hişam b. As'ın şöyle dediğini rivayet etti.

— Rum melikine gönderilmiştik... Orada La ilahe illallah ve Allahu Ekber diye konuştuk. Allah bilir ya biz böyle konuşur konuşmaz odalar sallandı. (2)

Buhari, Tarihinde Hamza b. Amr el-Eslemlî'nin şöyle dediğini rivayet ediyor:

— Resulüllah ile beraberdik. Gecenin koyu karanlığında ayrıldık. Parmaklarımın arasından bir aydınlık fışkırdı. Arkadaşlarım hep etrafıma toplandılar. Bu hal onlardan hiç birisinde olmadı. Onlardan birisi yere düştüğünde parmaklarımın arasındaki ışık onu derhal aydınlatıyordu. (3)

Bir açıklama: Hamza b. Amr çok oruç tutan bir zatdı.

Beyhaki ve Kelkâl hasen isnadla rivayet ettiler:

Ordunun habercisi geldi. Hz. Ömer ona durumu sordu. Haberci:

(1) Ahmed, Bezzar, Heysemi, ravilerin sahih olduğunu söyledi, 2/167

(2) Hayatüssahabe, 3/543, Taberanî, İbni Kesir ravilerin güvenilir olduğunu söyledi.

(3) Taberanî, Beyhak ve Bidaye rivayet etti. Haysemi Taberaninin ravilerinin güvenilir olduğunu söyledi. İbni Kesir, Buhari, Tarih

— Ey müminlerin emiri, yenilmiştik. Ansızın biz bu durumdayken bir ses duyduk. Ey Sariya dağa diye bağııyordu. Bunu üç kez tekrarladı. Sırtımızı dağa verdik. Ve düşmanlar Allah'ın izniyle yenildiler. (1)

EBU KARFASE

Rumlar Ebu Karfase (r.a.)'nin bir oğlunu esir ettiler. Ebu Karfase her namaz vakti gelince As-kalan kalesinin surlarına çıkar ve:

— Ey oğlum, haydi namaza derdi.

Oğlu, Rum ülkesinde olduğu halde babasının sesini duyardı. (2)

İBNİ ABBAS'IN CENAZESİNDEKİ KUŞ

İbni Abbas (r.a.) Taif'te ölünce, cenazesinin başına şimdiye kadar benzeri görülmemiş bir kuş geldi ve cesedinin içine girdi. Çıkması için bekledik. Fakat kimse onun çıktığını görmedi. İbni Abbas mezarına defnedildiğinde üzerinde kimin okuduğunu anlıyamadığımız bir ses şu âyeti kerimeyi okuyordu.

«Ey mutmain olan nefis, Rabbin senden razı ve sen de Rabbindan razı olarak ona dön.» (3)

(4) Hayatüssahabe, 3/568, İbni Hacer İsabede isnadın hasen olduğunu söylemiştir.

(2) Heysemi, 9/399, Taberani ravilerin güvenilir olduğunu söylemiştir.

(3) Hakim, 3/543, Taberani, Heysemi ravilerin güvenilir olduğunu söylemiştir.

Sevad b. Carib'e cinler Peygamberin zuhurunu müjdelediler.

Aynı şekilde cinler Abbas b. Mirdas es-Sülemi'ye de Nebi (S.A.V.)'in geldiğini müjdelemişlerdi. (1)

ÖMER CİNLE GÜREŞİYOR

İbni Mesud anlatıyor.

Hız. Ömer bir cinle güreş tutuştu. Cini üç kez yendi. Cin ona dedi ki: Sen âyetel kürsîyi okur musun?

Ömer, evet dedi. Cin:

--- Sen evinde bu âyetleri okuduğunda şeytanlar çıkarlar. Onlarda çegen kokusu gibi bir koku oluşur. Sabaha kadar eve giremezler. (2)

İNEK, PEYGAMBER (S.A.V.)'İN GELİŞİNİ MÜJDELİYOR

Ahmed Mücahid'den nakleder:

Cahiliyyeyi görmüş bir ihtiyar Revdes gazvesindeyken bize İbni İsa'nın şöyle dediğini anlattı.

— Ben kendi ineklerimizi güdüyordum. Birden ineğin karnından bir ses duydum.

(1) Bidaye, 2/342, Hayatüssahabe, 3/579, Buhari, Taberani, Heysemi, 9/247 Ravilerden Abdullah b. Abdulaziz'in zayıf olduğunu çoğu alimler söylemişlerdir. Sad b. Mansur ise güvenilir olduğunu söylemiştir.

(2) Taberani iki senetle rivayet etmiştir. Heysemi (9/71) der ki: İkinci senedin ravisi sahihtir.

— Ey çiftçi diye sesleniyordu. Bu ses çok net bir ses geldi. Bana Allah'ı birlememi ve O'nun elçisini tanımamı tavsiye ediyordu. Bunun üzerine derhal Mekke'ye gelerek Peygamber'i bulduk. (1)

ÖLDÜKTEN SONRA KONUŞMAK

Beyhaki Said b. Müseyyeb'ren rivayet etti:

Hazreçli Harise oğullarından Zeyd b. Harise el-Ensari (Allah ondan razı olsun) Hz. Osman b. Affan zamanında vefat etti. Üzerini bir bezle örttüler. O anda göğsünden net bir ses yükseldi. O ses:

— Ahmed (S.A.V.)... Ahmed, birinci kitapta idi. Ebubekir Sıddık onu tasdik etti. Ömer onu tasdik etti. Osman da onu tasdik etti... diyordu. (2)

RESULÜLLAH'IN AZATLISI SEFİNE

Hakim rivayet ediyor:

Sefine şöyle dedi:

— Arslan üzerime hücum etti. Arslana:

— Ey arslan, ben peygamberin azatlısıyım diye seslendim. Arslan bunu duyunca başını eğdi. Ve ite ite beni içine düştüğüm sazlığın içinden çıkarıp yola bıraktı. Ondan sonra bana bir şeyler

(1) Heytemi ravilerin güvenilir olduklarını söylemiştir, 8/243 Hayatüssahabe, 3/580

(2) Senedi sahihtir. Bidaye, 6/293.

söyler gibi oldu. Benimle vedalaşmak istediğini tahmin ettim. (1)

KURT PEYGAMBERİ MÜJDELİYOR

Ahmed b. Hanbel İbni Sad el-Hudri'den naklettiği kıssada kurdun bir çobana Hz. Muhammed'in Medine'de geçmişten haber verdiğini söylediğini anlatıyor. (2)

DENİZLERİN İTAAT ETMESİ

Ebu Hüreyre şöyle anlatır: (3)

Âlâ el-Hadrami dua edince kuru çöle yağmur yağdı. Yine dua etti, suyun üzerinde yürüdük. Âlâ ölünce onu gömdü. Pek kısa bir zaman sonra mezarını açtığımızda cesedini orada bulamadık.

UHUD ŞEHİDLERİ

İbni Sa'd (3/563) Ebu Zübeyr'den rivayet etti. Cabir şöyle anlattı:

(1) Hakem, isnadın Müslim'in şartlarına göre doğru olduğunu söyledi. Zehebi de onu tasdik etti. Berraz ve Taberani de rivayet ettiler. Heysemi (9/367) ravilerin güvenilir olduğunu söyledi.

(2) Sened sahihtir. Beyhaki onaylamıştır. Tirmizi, hasen, garib ve sahihdir demiştir.

(3) Ebu Nuaym, Delail, 208. Ebu Hureyre suyun ayaklarının altını ıslatmadığını söylemiştir. Bunu Taberani de rivayet etmiştir. Heysemi, 9/276. içlerinden İbrahim b. Ma'mer el-Hervi'yi tanımadığını, diğerlerinin ise güvenilir olduklarını söylemiştir.

— Muaviye su kanallarını geçirirken yolumuz Uhud şehitlerinin mezarlarına uğradı. Ölümlerinin üzerinden kırk yıl geçmişti. Onları çıkarttığımızda cesetleri yumuşacıktı. El ve ayakları da sanki henüz ölmüşler gibi oynatılabilliyordu. (1)

Beyhaki Cabir'den rivayet ediyor:

— Kazma Hz. Hamza'nın cesedinin ayağına değdi. Ayağından kan aktı. (Bidaye, 4/43)

Buhari'nin cenazeler kitabında Cabir (r.a.)'den şöyle rivayet edilmiştir:

— Onun cesedini altı ay sonra çıkarttım. Aynen ilk konuştuğu gibi yumuşacıktı. Sadece kulakları hafifçe zedelenmişti.

Muvatta'da Abdurrahman b. Ebi Sa'sa'dan nakledildiğine göre Ömer b. Cemah ve Abdullah b. Ömer el-Ensari'nin mezarına rastladı. Her ikisi de aynı mezarda idiler. Mezarlarını sel basmıştr. Yerlerini değiştirmek için mezarlarını kazdı. Onların sanki dün ölmüşçesine hiç değişmeden sapasağlam durduklarını gördü. Uhud savaşıyla onun mezarı açması arasında tam 46 sene geçmişti!..

Abdurrahman Muhammed Sadi Lahor Şeriat Fakültesi dekanı Abdurrahman el-Medini'nin evinde şöyle anlattı:

— Mescidi Nebevi'nin yanında bir ev yıkıldı. Yeniden yapmak istediler. Temellerinin altında uzun yıllar önce ölmüş olmasına rağmen cesedi hâlâ değişmemiş bir ölü buldular.

(1) Senedi sahihtir. Fethu'l-Bari. 3/142.

PEYGAMBERLERİN BEDENLERİNİN BOZULMAYACAĞINA BİR DELİL

Evs b. Evs'den Resulüllah'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir:

«Allahu Teâlâ yeryüzüne, peygamberlerin cesedlerini haram kılmıştır.» (1)

KABİRLERİ MİSK GİBİ

Ebu Nuaym Marifet adlı kitabında Muhammed b. Şurahbil'in şöyle dediğini rivayet etti:

— Adamın birisi Sa'd b. Muaz'ın kabrinden bir avuç toprak aldı. Sonra onu açtı. Bir de ne görsün. Toprak misk olmuş. Peygamberimiz bunu duyunca hayretinden:

— Sübhanallah, Sübhanallah dedi. Hayretli yüzünden okunuyordu. (2)

ARILAR ASIM BEBİ AKLAH'IN BEDENİNİ KORUYOR

Buhari ve Müslim Ebu Hüreyre'den rivayet ettiler. (İsabe, 2/245)

Asım önceden: Ben hiç bir müşrike elimi dokundurmam, hiç bir müşrik de bana elini süremez diye yemin etmişti.

(1) Ebu Davud, Nesai, İbni Mace, Darimi, senedi sahihtir. Mişkatü'l-Misbah 1/430, Cuma babı

(2) Kenz, 7/41, senedi sahihtir.

Müşriklerin eline düştüğünde Allah ona arılar gönderip şemsiye gibi onu koruttu.

Böylece Asım'ın ismi, arıların koruduğu kimse olarak kaldı. (1)

Âlâ el-Hadrami:

— Ya Allım, ya Halım, ya Azım diye dua ederdi. Allah'ın izniyle körfez onlara yol verdi. Suyun üzerinde kumun üzerindeymişçesine rahat yürüdüler. Develerin tabanları ve atların tırnakları bile ıslanmadı. Geçtiğimiz deniz, kayıkla ancak bir gün bir gecede alınıyordu.

DİCLE'NİN DURDURULMASI

Beyhaki (Bidaye, 6/155), Ebu Nuaym, (Delail, 210), İbni Cerir (Tarih 3/123) ve Bidaye (7/64)'de rivayet ettiler:

İranlılar İslâm ordusunun taşma mevsiminde Dicle nehrini durdurup suyun üzerinden geçtiklerini görünce:

— Divâne hâ âmedend, yani ifritler geldiler diyerek kaçıştılar.

UMULMAYAN YERDEN GELEN RIZIK

Ahmed b. Hanbel Ebu Hüreyre'den rivayet etti:

Sahabeden birisi, eve gelip ailesinin geçim sıkıntısı içinde olduğunu görünce geriye döndü ve

(1) Camiul Usul, 8/258.

şehrin dışına çıktı. Bu duruma tahammül edemiyen eşi, değirmeni ortaya koydu ve tandırı yaktı. Sonra:

— Ey Allahım bizi rızıklandır diye dua etti. Bir de baktı ki değirmen dolmuş. Koşup tandıra baktı. Orası da pişmiş ekmekle doluydu.

Bu durum Peygambere anlatıldı. Peygamber:

— Eğer o değirmeni durdurmasaydı kıyamet gününe kadar un öğütürdü, buyurdu. (1)

YAPRAK DÖKÜNTÜLERİ BİRLİĞİ (Ebu Ubeyde birliği)

Buhari ve Müslim Cabir'den rivayet ettiler.
(Bidaye, 4, 376, Müslim, 2/418)

Resulüllah bizi sefere yolladı. Ebu Ubeyde'yi bize emir tayin etti. Kureyşin bir kervanını takip ediyorduk. Yanımızda birkaç torba hurma vardı. Başka yiyeceğimiz yoktu. Ebu Ubeyde hurmaları bize birer birer veriyordu. Hurmaları dudağımızla eme eme yiyor, sonra üstüne su içiyorduk. Bu tek hurma bize bir gün bir gece yetiyordu. Nihayet hurmalarımız bitti. Sopalarımızla ağaçlara vurup yapraklarını düşürür sonra da ıslatarak yedik.

Deniz kenarında anber isimli bir balığa rastladık. 18 gün bu balığın etini yedik. Sonra Ebu Ubeyde bizden 13 kişiyi balığın göz çukuruna oturttu. Ardından balığın kemiklerinden iki tane-

(1) Heysemi, 10/256, Bezzar, Taberani, Raviler güvenilirdir, Hayatüssahabe, 3/651

sını birbirine dayadı. Ordudaki en büyük deveye en büyük adamı bindirip altından geçirtti. Adamın başı kemiklere değmedi.

HASTALIKLARIN İYİLEŞTİRİLMESİ

Hanzele b. Huzaym (r.a.) şöyle anlatıyor:

Dedem Huzeym'le birlikte Resulüllah'ın yanına gittik. Dedem:

— Ey Allah'ın elçisi, benim sakallı ve sakalsız bir çok oğlum var. Bu en küçükleridir dedi.

Resulüllah beni kendisine yaklaştırdı. Başımı okşadı ve:

— Allah seni mübarek kılsın buyurdu.

Zeyyal der ki:

Ben Hanzele'yi gördüm. Ona yüzü şişmiş insanlar ve memesi şişmiş koyunlar getiriliyordu. O da peygamber efendimizin elini koyduğu yere Bismillah diyerek elini koyduktan sonra şiş olan yerin üstüne sürüyordu. Şiş hemen gidliyordu. (1)

HALİD B. VELİD ZEHİR İÇİYOR

Ebu Ya'la Taberani'den rivayet ediyor. Ebu Safer şöyle anlattı:

Halid b. Velid (Allah ondan razı olsun) Hire şehrine geldiğinde Meraziye oğullarının emirine mısafir oldu. Ona:

(1) Heysemi (9/408) Taberani Evsat'ta ve Kebir'de uzun bir hadiste bunun benzerini rivayet etmiştir. Ahmed b. Hanbel'in ravileri güvenilirlerdir.

— İranlıların sana zehir içirmelerinden sakın-
dıye tavsiyede bulundular. Halid:

— O zehri bana getirin bakayım dedi. Zehiri
eline aldı. Bismillah diyerek bir yudumda içti. Ze-
hir ona hiç bir zarar vermedi. (1)

SOĞUK VE SICAK HZ. ALİYE TESİR ETMİYOR

İbni Ebi Şeybe, Ahmed b. Hanbel, İbni Mace,
Bezzar, İbni Cerir ve Taberani (Evsat) rivayet et-
miştir. (Heysemi, 9/122) İsnadı hasendir. Beyhaki
de Delail'de rivayet etmiştir:

Abdurrahman b. Ebi Leylâ şöyle anlattı: Hz.
Alî bana dedi ki:

— Resulüllah Hayber gününde:

— Bu sancağı Allah'ın ve Resûlünün sevdiği
bir kişiye vereceğim. Allah ona kale kapısını açar-
cak. O geri kaçmayacak dedi. Sonra beni çağırttı.
Geldim. Benim gözüm ağrıyordu. Ve hiç bir şeyi
görmüyordu.

Rasulüllah eliyle gözümü ovdu ve:

— Allahım onu soğuğa ve sığağa karşı koru
dedi. Bundan sonra bana ne soğuk zarar verdi ne
de sıcak. (2)

(1) Heysem, 9/350, der ki: Bu hadisi Taberani de riva-
yet etmiştir. Onun senedi sahihdir fakat mürseldir. Ravi-
lerden ise Ebu Safer dışındakiler güvenilirlerdir. Ebu Safer ve
Ebu Bürde Halidle karşılaşmamışlardır. Aynı Hadisi Ebu
Nuaym Delail'de zikreder, 159. Yine 1. cildin 4. sahifesinde
de zikretmiş ve İbni Sad'ın bu hadisi iki yolla naklettiğini
anlatmıştır.

(2) Münteheb, 5/44, Hayatüls-senabe, 3/663.

İHTİYARLIK İZLERİNİN GİDERİLMESİ

Ahmed b. Hanbel Zeyd el-Ensari'nin şöyle dediğini rivayet etti:

Resulüallah bana:

— Yanıma gel, dedi. Eliyle başımı okşadı. Sonra:

— Allahım onun güzelliğini devamlı kıl diye dua etti. Denildi ki:

— Zeyd yüz küsür sene yaşadı. Sakalında az bir beyazlık vardı. Yüzü parlaktı, ölünceye kadar buruşmadı. (1)

HALİD B. VELİD'İN KERAMETİ

İbni Ebi Dünya sahih bir senetle Heysemi'den şöyle rivayet etti:

Halid b. Velid yanında bir fıçı şarap bulunan bir adama rastladı.

— Allahım bunu bal yap diye dua etti.

Adamın elindeki şarap bala dönüştü.

Diğer bir rivayette de:

Adamın birisi Halid'e rastladı. Elinde bir fıçı şarap vardı. Halid:

— Bu nedir, diye sordu. Adam:

— Sirkedir, dedi. Halid:

— Allah onu sirke yapsın dedi. Bir de ne görsünler, şarap sirke olmuş. (2)

(1) Heysemi; senedi sahihtir. Bıdaye, 6/166

(2) İsabe, 414

HÜSEYİN B. ALİ'NİN KERAMETLERİ

1. Taberani A'meş'den rivayet ediyor:

— Adamın birisi Hz. Hüseyin (r.a.)'ın mezarına def'i hacet yaptı. O adamın ev ahalisine felç, cüzzam, abraş hastalıkları ve fakirlik musallat oldu. (1)

2. Taberani Zühri'den rivayet ediyor:

Zühri:

— Abdülmelik bana;

— Hz. Hüseyin'in öldürüldüğü gün görülen olağanüstü hallerden birisini anlatır mısın dedi. Ben de:

— Beyti Makdis'de hangi taşı kaldırırsam altında taze kan vardı dedim. Abdülmelik:

— Vallahi aynı şeyi, senin gibi ben de gördüm dedi. (2)

3. Yine Zühri'den rivayet ediliyor:

— Hüseyin b. Ali'nin öldürüldüğü gün Şam'daki bütün taşlar kana bulanmıştı.

Heysemi der ki (9/196): Bu rivayetin ravileri güvenilirdir.

4. Taberani Ümmü Selma'dan rivayet etti. Selma der ki:

— Cinlerin Hüseyin b. Ali için ağıt yaktıkları işittim. (3)

(1) Ravileri güvenilirdir, Heysemi, 9/197.

(2) Ravileri güvenilirdir, Heysemi, 9/196.

(3) Ravileri güvenilirdir, Heysemi, 9/199.

Aynı şekilde Hz. Meymene'de şöyle dedi:

— Cınların Hz. Hüseyin için ağıt yaktıklarını hissettirdim. (1)

OSMAN B. AFFAN'IN KERAMETLERİ (Allah ondan razı olsun)

Hakim (3/103) İbni Ömer (r.a.)'dan rivayet ediyor:

— Osman (Allah ondan razı olsun) sabahleyin bana şöyle dedi:

— Gece rüyamda Nebi (S.A.V.)'i gördüm. Bana:

— Ey Osman, bugün orucunu bizimle aç di-yordu.. Osman o gün oruç tuttu. Aynı günün akşamı öldürüldü. Allah ondan razı olsun. (2)

SONUÇ

Ehli sünnet inancına göre velilerin kerametleri vardır. Bu husus delillerle isbat edilmiştir. Aksi-ni iddia eden kişinin sözü reddolunur. Ancak peygamberlerin mucizeleri ile velilerin kerametleri arasında bazı farklar vardır. Bunlar:

(1) Ravileri güvenilirdir. Heysemi, 9/169.

(2) Hakim, senedin sahih olduğunu söylemiştir. Bu hadis Buhari ve Müslim'de yoktur. Zehebi sahih olduğunu söylemiştir. Ebu Yala ve Bezzar bu hadisi rivayet etmiştir. Yine Mecmu'da rivayet edilmiştir, 4/232

1. Mûcizeler meydan okumak içindir, kerametler ise meydan okumak için değildir.

2. Mûcizeler istek üzere vukubulur. Kerametler ise çoğu kez kendiliğinden oluşur.

3. Veliler kerametlerini gizlemeyi severler.

AFGAN CİHADINDA

İLAHİ MÜJDELER VE KERAMETLER

Hayallerden daha esrarengiz olup, masallara benzeyen bu hikâyeler, bizzat olayı gören mücahidlerden kendi kulağımla duyup elimle yazdığım gerçek olaylardır. Bu mücahidler halen savaş meydanlarında cihada devam eden güvenilir kişilerdir. Duymuş olduğum rivayetler o kadar meşhurdur ki, her biri neredeyse tevatür derecesine (doğruluğundan şüphe edilmeyecek kadar çok kişi tarafından doğrulanmış dereceye) ulaşmıştır. Duymuş olduğum olaylar da son derece fazladır. Fakat imkânlarımızın darlığı bütün bunları zikretmemizi engellemektedir.

«Allahu Teâlâ bütün bunları ancak müminlere müjde olması ve kalplerini tatmin etmesi için vermiştir.»

Bana bu hikâyeleri anlatan kişilerin tamamı Allah bilir ya, eğer İmam Buhari sağ olsaydı onun tarafından itimada şayan görülür ve anlattıkları şeyler kesin sayılırdı.

ŞEHİDLER

Şehidlerin cesetlerinin çoğunlukla ne bozulup ne de kokuğuna dair rivayetler tevatür derecesine ulaşmıştır.

Hanefi ve Şafii âlimleri bu konuyu şöyle delillendirirler:

Şerhi Muhtac'ın şerhi Nihayetü'l-Muhtac'da (s. 131) Remli eş-Şafii Arıyet bölümünde Minhac ibaresini şerh ederken şöyle demiştir:

«Yalnızca cesedin gömülmesi için bir toprak emanet olarak verildiğinde cesedin izi tamamen yok olmadıkça o toprak tekrar kullanılmaz.» Bu sözden, cesetlerinin hiç bir zarar görmemesinden dolayı Peygamber'ler ve şehidler için kullanılan toprağın kullanılmayacağı anlaşılmaktadır.

Hanefi âlimlerinden İbni Abidin de Haşiyesinde Cihad bölümünde (3, 238) aynı şekilde delil getirmiş ve yeryüzüne, şehidlerin cesedini yemenin haram kıldığını belirtmiştir.

Fakat ben, şehidlerin cesedlerine musibetin dokunmayacağına dair doğrudan doğruya Resulullah'a atfedilen bir hadis bulamadım.

Beyhaki'nin hasen isnadla rivayet ettiğine göre h. 46 yılında Muaviye zamanında Hz. Hamza'nın mezarının yakınında gözeler taşıdığına, toprak sürüklenmiş ve Hz. Hamza'nın cesedi ortaya çıkmıştı. Cesedin hiç bozulmadığı görüldü.

AFGAN ŞEHİDLERİ

Ömer Hanîf bana, İslâm İnkılâbı cephesi lideri Nasrullah Mansur'un evinde şunları anlattı. (Bu Ömer'in ismi Kalinde Muhammed'dir. Zerme bölgesinin askeri komutanıdır. Afganistan'ın Bektiya bölgesinin savunmasıyla uğraşmaktadır.)

1. Ben, hiç bir şehidin bedeninin bozulduğunu veya kokusunun kötüleştiğini görmedim.

2. Şehid cesetlerinden hiçbirisinin köpekler tarafından hırpalandığına rastlamadım. Halbuki köpekler komünistlerin cesedlerini parçalayıp yerlerdi.

3. Ben bizzat, ölümlerinin üzerinden iki veya üç yıl geçmiş on iki şehidin mezarını açık olarak gördüm. Kokusu değişen bir tane bulamadım.

4. Aradan bir sene geçtikten sonra bazı şehidlerin cesetlerine rastladım. Yaraları hâlâ duruyor ve kan akıyordu.

İmam bana şöyle anlattı:

— Şehid Abdulmecid Muhammed'in cesedini şahadetinden üç ay sonra gördüm. Kokusu misk kokusu gibiydi.

Abdulmecid Hacı der ki:

— Onu şahadetinden yedi ay sonra Layki köyünün mescidinin önünde gördüm. Burnu hariç cesedi sanki yeni ölmüş gibi tazeydi.

5. Cihad Şura Meclisi üyesi Şeyh Müezzîn, Şehid Nassar Ahmed'in toprak altında yedi ay kalmasına rağmen cesedinin bozulmadığını haber verdi.

6. Abdulcabbar Niyazi şöyle anlattı:

— Ölümlerinden üç dört ay sonra 4 şehidi gördüm. Üç tanesinin cesedi aynen öldükleri günkü gibi tazeydi. Yalnız sakalları ve tınakları uzamıştı. Dördüncüsünün ise yüzünün bir kısmı bozulmaya başlamıştı.

Kardeşim Abdusselam şehid oldu. İki hafta sonra mezarından çıkardık. Sanki yeni ölmüş gibiydi.

ŞEHİD BABASIYLA MUSAFAHA EDİYOR

Ömer Hanif anlattı:

1980 yılında büyük bir Rus birliği üzerimize geldi. Yanlarında 70 tank, bazı araçlar ve 12 uçak vardı. Mücahidlerin sayısı ise 115 kişi idi. Şiddetli bir çatışma oldu. Sonunda 13 tankları tahrib oldu ve düşman yenildi.

O gün bizden dört kişi şehid oldu. Cennet gülü'nün oğlu da bunların içindeydi. Şehidler savaşı meydanında defnettik. Üç gün sonra geldik ve onu alarak mezara koymaları için alİesine teslim ettik. Babası (Cennetgülü) geldi ve oğluna hitaben:

— Ey oğlum, eğer sen gerçekten şehid isen bunu bana işaret et, dedi.

Şehid birdenbire elini kaldırdı, babasını selâmladı ve yaklaşık 15 dakika babasının elini tuttu. Sonra elini çekti ve yarasının üzerine koydu.

Babası daha sonra o anı şöyle anlattı:

— Elim öyle sıkıştı ki neredeyse koparacaktı.

Ömer Hanif der ki:

— Bu olayı bizzat göİerimle gördüm.

Arslan bana şu olayı anlattı:

Arkadaşlarımdan Abdulbasir şehid oldu. Gece karanlığında Fethullah isimli diğİer bir mücahidle nu aramaya çıktık. Fethullah bana:

— Arslan, öİle zannediyorum ki şehid bu ya-

kınlardadır. Çünkü burnuma güzel bir koku geldi dedi.

Sonra kokunun yerini tesbit etmeye çalıştık. Kokuyu takiben cesedi bulduk.

Yaranın çevresini kaplayan bir nur vardı. Gece karanlığında olmamıza rağmen kanın rengini açıkça gördüm.

ŞEHİD ÖMER YAKUB VE MAKİNALISI

Ömer Hanif şöyle anlattı:

Mücahidler arasında cihada son derece âşık olan Ömer Yakub isimli bir kardeşimiz vardı. Şehid oldu. Yanına geldiğimizde onun makinalı tüfeğine sarılmış olduğunu gördük. Kucağından silâhı almak için uğraştık. Fakat alamadık. Şaşkın bir şekilde bir müddet surduk. Sonra ona:

— Ey Yakub, biz senin kardeşleriniz diye seslendik.

Bunun üzerine elleri gevşedi ve makinalıyı serbest bıraktı.

SEYYİD ŞAH VE ÜZERİNDEKİ ÖRTÜ

Ömer Hanif bana şöyle anlattı:

Arkadaşlarımızın içinde Seyyid Şah isimli hafız, ibadetine düşkün ve çalışkan bir mücahid vardı.

Rüyaları sabahın aydınlığı gibi aynen çıkardı. Onun buna benzer daha bir çok kerameti vardı.

Bir çatışmada Seyyid Şah şehid düştü. Aradan ikibuçuk sene geçtikten sonra mezarının başına

geldik. Yanımda Nurulhak adındaki cephe komutanı ve diğerk bir kardeş daha vardı. Seyyid Şah'ın kabrini açtık. Aynen öldüğü günkü gibi duruyordu.

Yalnızca sakalı biraz uzamıştı. Daha önce onu blzzat ben ellerimle gömmüştüm.

Bundan daha garibi, onun üzerinde ipekli siyah bir örtü görmemdi. Yeryüzünde onun bir benzerini görmemiştım. Elimle dokundum. Burnuma gelen kokusu misk ve anberden daha güzeldi.

MÜCAHİDLERİN DUASI

Mevlevi Arslan bana şöyle anlattı.

(O, bütün Afganistan'daki mücahidlerin en meşhurudur. Rusların kalbine soktuğu büyük korkudan dolayı Ruslar onu askerlerine tanıtmak için özel dersler verirler ve onun insan eti yediğini söylerler).

Yanımızda bir el bombası ve bir de tanklara tesir eden bir bomba vardı. Namaz kıldık ve bombayı tanklara isabet ettirmesi için Allah'a yalvardık. Karşımızda 200 tane tank vesair araçlar vardı. Bombayı savurduk. Bombamız erzak ve cephaneye taşıyan arabaların üstüne düştü. Patlamadan 85 tane tank ve araç tahrib oldu. Bunun üzerine düşman yenildi ve bolca ganimet aldık.

Savaş sonrası bombayı atan Batur isimli mücahidi blzzat alnından öperek tebrik ettim.

KUŞLAR MÜCAHİDLERLE

1. Yine Arslan bana şöyle anlattı:

Biz, uçakların bombardıman yapıp yapmayacaklarını daha önceden biliriz. Çünkü kuşlar uçaklar gelmeden önce gelir, bizi korumak için askerlerimizin üzerinde uçuşurlar. Onların bizi korumaya başladıklarını görünce uçakların bombardıman yapacaklarını anlarız.

2. Afgan mücahidlerinin tartışmasız en meşhur olanı Mevlana Celaleddin Hakani şöyle anlattı:

Kuşların defalarca uçakların altında uçuşarak hedeflerini şaşırtıp mücahidleri uçakların bombardımanlarından koruduklarını gördüm.

3. Aynı şekilde Abdulcebbar Niyazi iki defa kuşları uçakların altında gördüğünü söyledi.

4. Mevlevi Arslan, kuşların mücahidleri koruduğunu defalarca gördüğünü söyledi.

5. Kurban Muhammed, bir defasında uçakların mücahidleri koruyan üçyüz kadar mücahide ateş açtığını fakat bir tanesinin bile yaralanmadığını gördüğünü söyledi.

Kenz bölgesi mücahidlerinden Hacı Muhammed Celle şöyle anlattı. Belki on defadan fazla kuşların, hızları ses hızının üç katı olan Mlg uçaklarıyla yarıştıklarını gördüm.

HER TARAFTAN ATEŞLER

Arslan şöyle anlattı:

— Şatiri bölgesinde idik. Mücahidler yirmibeş

kişiydi. Sayıları iki bin kadar olan komünist düşmanlarımıza hücum ettik. Aramızda şiddetli bir çatışma oldu. Dört saat sonra komünistler yenildiler. 70-80 kişi öldü. 26 kişi de esir aldık.

Esirlere:

— Nasıl oldu da yenildiniz diye sorduk.

— Amerikan yapısı makinalılar ve toplar dört bir yandan üzerimize ateş kusuyordu diye cevap verdiler. Arslan der ki:

— Yanımızda ne makinalı ne de top vardı. Tüfeklerle yalnızca bir yönden ateş ediyorduk.

Yine Arslan şöyle bir olay anlattı.

— Yaklaşık 120 kadar tanka hücum ettik. Düşmanlarımızın elinde havan topu ve çok sayıda araç vardı. Çatışma esnasında cephanemiz tükenmişti. Nihayet esir düşeceğimizi anladık. Allaha yönelip dua etmeye başladık. Az sonra her taraftan makinalılar ve bombalar komünistlerin üzerinde patlamaya başladı. Böylece komünistler yenildiler. Halbuki bölgede, bizden başka mücahid yoktu.

Sonra Arslan dedi ki: Onlar şüphesiz meleklerdi.

ATLAR

Arslan:

— Urcun isimli bir yerdeydik. Komünistlere saldırdık. 500 kişi öldürüp 83 kişi esir aldık. Esirlere:

— Yenilmenizin sebebi nedir? Üstelik bizden tek bir kişi bile öldüremediniz.

Esirlerden birisi:

— Siz, atlara binmiştiniz, ateş açtığımızda at-

lar sizi hemen kaçııyorlardı. Böylece hiç kimse vurulmadı.

Kur'ân'ı Kerim'de sabit olduğu üzere melekler Bedir savaşında da yardım için inmişlerdi.

«Hani Rabbin meleklerle:

— İman edenlerin yardımına koşun, ben sizinle beraberim. Kâfirlerin kalplerine korku atacacağım. Vurun onların boyunlarına. Vurun gördüğünüz bütün parmak uçlarına...»

Kurtubi Âl İmran Sûresindeki:

«— Evet, eğer sabreder ve Allah'dan korkarsanız onlar hemen onlar hemen şu dakikada üzerinize gelseler bile Rabbiniz size niçanlı beşbin meleklerle yardım eder.» (Ali İmran, 125) âyetinin tefsirinde şöyle diyor:

— Bu melekler gereğini yapan ve sabreden her ordunun yardımına koşacaklardır. Çünkü Allah Teâlâ bu melekleri kıyamet gününe kadar cihad etmekle vazifelendirmiştir.

Hasan der ki:

— Bu beşbin melek kıyamet gününe kadar müminlerin yardımcılarındırlar.

İmam Müslim Sahih'inde şöyle rivayet etmiştir. (Nevevi, Müslim, 12/85)

Ebu Sümeyl dedi ki: İbni Abbas bana şöyle anlattı:

— O gün (Bedir günü) müslümanlardan birisi önündeki bir müşriğin peşinden koşuyordu. Ansızın önündeki adamın üzerinde bir kırbaç darbesi sesini işitti ve süvarinin:

— Ah göğsüm dediğini duydu. Bir de önündeki müşrike baktı ki boylu boyunca yere serilmiş. Burnu ezilmiş yüzünde bir kaç derince iz bırakmış. Suratı mosmor olmuş.

Ensarlı sahabe bu durumu görünce Resulullah'ın yanına gelerek anlattı. Resûlullah:

— Doğru söyledin. Bu gökten gelen üçüncü yardımcısı dedi.

Muhammed Yasir bana şöyle anlattı. Komünistler tanklarıyla bir köye girdiklerinde köylülere Müslüman kardeşlerin atlarının ahırlarını soruyorlar. Köylüler ata binmedikleri için şaşınıyorlar. Sonra bunların meleklerin atları olduğunu anlıyorlar.

TÜKENMEYEN CEPHANE

Celaleddin Hakani bana şöyle anlattı. Mücahidlerden birine birkaç tane kurşun verdim. Savaş girdik. Oldukça fazla kurşun harcadık. Fakat kurşunlardan bir tane bile eksilmedi.

TANK VÜCUDUNDAN GEÇTİ FAKAT ÖLMEDİ

1. Abdulcabbar Niyazi bana şöyle anlattı:

— Gözlerimin önünde Gulam Muhyiddin isimli bir mücahidin üzerinden tank geçti. Fakat bedenine hiç bir şey olmadı.

2. Luker bölgesi emir yardımcısı Hacı Muhammed Yusuf dedi ki:

Tank Bedir Muhammed Celle isimli bir mücahidin üzerinden geçti. Fakat ne öldü ne de yaralandı.

Ayrıca şunu söyledi:

— Bilmiyorum tekerleklerin arasına mı rastladı yoksa altında mı kaldı?

AKREPLER MÜCAHİDLERLE

«Rabbinin ordularını kendisinden başka hiç kimse bilemez.»

Abdussamed ve Dahbubullah bana şöyle anlatılar:

Komünistler Kundus şehri yakınlarında bir çadır kurdular. Akrepler onlara hücum ettiler ve komünistleri soktular. 6 kişi öldü. Geri kalanı kaçtı.

BEBEKLER SAVAŞ MEYDANINDA

Abdulgennan anlatıyor:

— Emir Can isimli bir mücahid şehid oldu. Bir süre sonra tanklar onun köyüne girdiler.

Emir Can'ın üç yaşlarındaki oğlu tankları yakmak için eline bir kibrit alarak dışarıya çıktı. Rus komutan:

— Bu ne yapmak istiyor diye sordu.

— Tankları yakmak istiyor diye cevapladılar.

HAŞERELER MÜCAHİDLERİ SOKMUYOR

Ömer Hanif şöyle anlattı:

Haşereler defalarca mücahidlerin yattıkları yerlere geldiler. Sayılarının çok olmasına rağmen dört yıl boyunca hiç bir haşere mücahidleri sokmadı.

KADINLAR SAVAŞ MEYDANINDA

Muhammed Yasır bana şöyle anlattı:

Tanklar mücahidler mesciddeyken gelip çevre-
lerini kuşattılar.

İki gün sonra zıfafa girecek olan bir kız soka-
ğa çıkarak:

— Ey Rabbim, ben mücahidler derecesine
erişmek istiyorum. Bana onlar için fedai olmayı
nasib et, diye dua etti.

Komünistlerle çetin bir mücadeleden sonra
şehid oldu. Mücahidler de şehid oldular.

Müezzın bana şöyle anlattı.

Aramızdan İncirçiçeği isimli bir kardeş şehid
oldu. Annesi neşeli bir şekilde sokağa çıktı. İnsan-
lar onun şahadetini tebrik etmek için kurşunları-
nı göğe boşalttılar.

PATLAMAYAN BOMBALAR

1. Celaleddin Hakani bana şöyle anlattı:

Biz otuz kadar mücahiddik. Uçaklar, bizi bom-
bardıman etmeye başladılar. Bu esnada hemen
yanımıza 45 kilo ağırlığında büyük bir bomba düş-
tü. Fakat patlamadı. Eğer patlasaydı çoğumuz
ölürdük.

2. Abdulmennan şöyle anlattı:

Üçbin kadar mücahid bir yerde toplanmıştık.
Uçaklar gelip bombardıman yaptılar. Üzerimize
300 kadar Napalm bombası atıldı. Fakat içlerinden
bir tanesi bile patlamadı. Bütün bombaları toplay-
ıp Kute (Pakistan'da mücahidlerin bulunduğu
bir bölge)'ye götürdük.

KURŞUNLAR BEDENLERİ DELEMİYOR

1. Celaleddin bana şöyle anlattı:

Benimle beraber cihada çıkan mücahidlerin bir çoğunun elbiselerinin kurşundan delik deşik olduğunu fakat vücutlarına tek bir kurşunun bile girmediğini gördüm.

2. Şeyh Ahmed Şerif şöyle anlattı:

— Oğlum savaştan döndü. Elbisesi paramparça olmuştu. Ama vücudunda hiç bir yara yoktu.

3. Nasrullah Mansur'un sekreteri bana şöyle anlattı:

1.4.1982 tarihinde bir mücahid gördüm. Başında 10 kurşun, kolunda ise 15 kurşun vardı. Buna rağmen ölmemişti.

4. Mevlevî Pir Muhammed bana şöyle anlattı:

«Biz 12 mücahid Bektîya bölgesini koruyorduk. Bir kuvvet üzerimize hücum etti. Sekiz tane de uçakları vardı. Bizi kolaylıkla sıkıştırdılar. Bombardıman başladı. Savaştan çıktığımızda elbiselerimiz tamamen yanmıştı fakat yaralanmamıştık. Komünistlerden 160 kişiyi öldürdük, üç tanklarını da tahrib ettik. Buna karşılık bizden yalnızca iki kişi şehid oldu.

5. Celaleddin Hakani'nin kullandığı fişeklikteki tam göğsünün üstüne rastlayan kurşun yarasını bizzat gördüm. Fakat göğsü yaralanmamıştı.

6. Celaleddin Hakani şöyle anlattı:

Ben bir bombanın üstüne bastım. Bomba aya-

ğının altında patladı. Fakat beni katliyyetle yaramadı.

7. Arslan ise şöyle anlattı:

İki defa ayağımın ucuna bomba düştü. Fakat bana bir şey olmadı.

ŞEHİDİN CESEDİNDEN NUR FIŞKIRIYOR

1. Kandehar'ın batısındaki Hilman cephesi komutanı Abdulmennan Muhammed bana şöyle anlattı:

— Biz mücahidler 600 kişi idik. Düşmanlarımızın sayısı ise tamamı Rus 6000 kişi idiler. 600 tankları ve 45 uçakları vardı. Üzerimize hücum ettiler. Savaş 18 gün sürdü. Sonuçta:

— 33 mücahid şehid oldu.

Düşmanlardan ise;

— 450 kişi öldürüldü.

— 36 kişi esir alındı.

— 30 tank tahrib edildi.

— 2 uçak düşürüldü.

Bu olayın üzerinden epeyce zaman geçti. Şehidler açıkta kaldılar. Buna rağmen hiçbirinin cesedi bozulmadı ve kokusu kötüleşmedi.

İçlerinde Abdulgafur b. Din Muhammed isimli bir şehid vardı. Her gece onun göğsünden çıkan bir nur göğe doğru yükselir ve üç dakika böylece devam ettikten sonra inerdi. Bu duruma bütün mücahidler şahittir.

3. Ömer Hanlı bana şöyle anlattı:

1982 yılının Şubat ayında her gece akşamdan

sonra bir nur iner, mücahidlerin bulunduğu alanı
bir saat aydınlattıktan sonra kaybolurdu.

BÜTÜN ÇADIRLAR İSABET ALIYOR AMA SİLAH DEPOSU İSABET ALMIYOR

Celaledin Hakani bana şöyle anlattı:

— 4 senedir uçaklar bomba yağdırırlar. Bütün evler yıkılır, bütün çadırlar yanar. Ama silah depoları bir kere bile isabet almaz.

SAYILARI AZ NİCE GURUPLAR SAYILARI ÇOK NİCE KALABALIKLARI YENDİLER

Şeyh Celaledin Hakani sayısı son derece fazla olan çatışmalardan sadece ikisini anlattı:

1 — Tarakki zamanındaki,

2 — 1982 yılındaki.

BİRİNCİSİ: TANKSAVARLAR

Celaledin Hakani bana şöyle anlattı:

— Tarakki zamanında karşılaştığımız en büyük sıkıntı tanklardı. (P2 P7) tankları için tanksavar bulamıyorduk. Bir tanksavar alabilmek için aramızda az bir miktar para topladık. Fakat boşunaydı. İstedığımız silahı bulamadık. Daha önce de anlattığım gibi sayımız 350 kişi civarındaydı.

Günlerden bir gün Taraki'nin birliklerine hücum ettik. Sayıları binli aşındı. Tankları, topları ve makinalı tüfekleri vardı. Aramızda ikibuçuk gün süren bir muharebe oldu. Sonunda düşman hezime uğradı.

25 P2, 7 tanksavarı, top, makinalı tüfekler, 8 tank ganimet aldık. Bin düşman askeri esir oldu. Her esirin yanında bir kaleşnikof vardı.

1982 YILINDAKİ MUHAREBE

Celaleddin dedi ki:

— Biz 59 mücahiddik. 250 tank ve cemsesi bulunan bir birliğe hücum ettik. Uçaklar muharebe boyunca üzerimize bomba kustular. Komünistlerin sayısı ise 1500 idi. Düşmanların sayısı çok sayıdaki düşman kaynağından öğrenilmişti.

Sonuçta 45 tank ve cemse tahrib edildi. 150 komünist öldürüldü, 100 tanesi yaralandı. Bir makinalı tanksavar, 3 Kerinof makinalısı, 7 kaleşnikof ve 66 milimlik top mermisi ganimet olarak ele geçirdik. Yine 280 bomba ve 36 bin tüfek ele geçirdik.

RUSLARIN GELİŞİNDEN SONRA KABİL'İN KUZEYİNDE YAPILAN MUHAREBE

Hacı Muhammed Celle'nin anlattığına göre mücahidlerin sayısı 120 kişiydi. Düşman ise onbin Rus idi. Sekizyüz tankları, onbeş uçakları vardı.

Sonuçta 450 Rus öldürdük, 130'u Moğolistanlıydı. 150 tank tahrib edildi. Erzak ve mayın dolu 11 araba ele geçirildi.

KABİL'İN KUZEYİNDE BİRİNCİSİNDEN BİR AY SONRAKİ İKİNCİ MUHAREBE

Muhammed Celle anlattı. Mücahidlerin sayısı 500 idi. Düşmanların sayısı ise 10 binden fazlaydı. Üstelik tankları da vardı.

Sonuçta 1200 düşman öldürdük. Bu yüzden bir ay boyunca o bölgeden ceset kokuları eksik olmadı.

MIYA CELLE VE GÜL DEMETİ

Seyyaf'ın yardımcılarından Muhammed Yasir, Adil, Miya Celle hakkında şunları anlattı:

— Miya, Bunlan bölgesi korumasıyla görevli genel komutandı. Sonra hicri 1403 yılında şehid düştü. Miya Celle İslâmî hareketin ilk öncülerinden ve meşhur komutanlarındandı. Miya Celle şehid olunca sayısı yüzbini aşan kabilesi (Ahmed Zey) onun ardından ağladı.

Ailesi onun ölümü üzerine onu çok özlediler. Uzun süre ağladılar. Kardeşi geceleyin kalkıp abdest alarak Allah'a;

— Eğer kardeşi şehidse bunu isbatlayan bir delil göstermesi için dua etti. Sonra uyudu. Birdenbire üzerine bir şeyin düştüğünü ve ortalığı apaydınlık ettiğini gördü. Bir de ne görsün Eşsiz bir gül demeti. Bunun, beklediği keramet olduğunu anladı. Alle hep birlikte çiçeğin başına toplanarak bu keramete «Gül demetine» şahid oldular. Sonra, bunu sabahleyin Muhammed Yasir'e gösterelim dediler. Gülleri mushafın arasına koydular. Sabahleyin ise mushafın arasında onu bulamadılar.

UYUKLAMA

Allah azze ve celle şöyle buyuruyor:

«O (korku)'dan korunmanız için sizi uyuklama bastırmıştı.» (Enfal, 11)

Sabuni'nin İbni Kesir Muhtasari'nin 2. cildinin 90. sahlifesinde şöyle anlatılmıştır:

«Ebu Talha diyor ki:

— Ben de Uhud günü uyuklamaya tutularlardandım. Kılıcım defalarca elimden düştü. O düşüyor, ben alıyordum. Bir de ne göreyim, düşmanlar kalkanlarının arkasında bocalayıp duruyorlardı.»

Hafız Ebu Ya'la, Ali (r.a.)'nin şöyle dediğini anlattı.

«— Bedir gününde aramızda Mikdat'dan başka atlı yoktu. Aramızda Resulüllah (S.A.V.)'den başka uyumayan kalmamıştı. Resulüllah ise bir ağacın altında namaz kıldı ve sabaha kadar ağladı.»

Abdullah b. Suud diyor ki:

«— Savaşta uyuklama Allah'dan bir korunma perdesidir. Namazda ise şeytandandır.»

ARSLAN DA UYUKLUYOR

1. Mevlevi Arslan bana şöyle anlattı:

— O, Şahı Ku'daki savaşta, bombalar her taraflarından atılırken 10 dakika uyumuştı.

2. Abdurrahman Rihbi savaşından şu olayı anlattı:

— Tanklar saldırıya geçtiler. Tankların ve cemselerin sayısı yüzelli ile ikiyüzün arasında idi. Çokça bomba atılıyordu. İki veya üç gün boyunca bomba sesinden başka bir şey duymadık. Sonra savaş esnasında üzerimize bir ferahlık verildi. Kendimizden emin olarak kalktık. Mücahidlerden birisi bir tankı vurdu. Tank yanmaya başladı. Yanan bir parça cephane arabasının üstüne düştü. Böylece savaşta 7 araba tahrib oldu, 5 araba ganimet alındı.

3. Hikmetyar'ın muhafızlarından Abdullah bana şöyle anlattı:

— Savaş esnasında birçok kez uykuya kapıldım. Ben bunu Allah'ın verdiği bir güvence ve nimet sayıyordum.

4. Bağmanlı Abdurreşid Abdulkadir bana şöyle anlattı:

— Rus hücumu esnasında mücahidlere uykunun hakim olduğuna üç kere rastladım. Rusların hücumu esnasında mücahidler iki üç dakika uyuyor ve yeni bir azimle ayağa kalkıyorlar ve böylece Rusları yeniyorlardı.

ALLAH MÜCAHİDLERİ KORUYOR

«Hiç bir nefis belirlenmiş kaderi dışında Allah'ın izni olmadan ölemez.» (Ali İmran 145)

«Allah koruyucuların en hayırlısıdır ve O merhametlilerin en merhametlisidir.»

1. Muhammed'in göğsünden tank geçiyor.

Muhammed Mence Gazni ve Selcur bana şöyle anlattılar:

— Tankın bizzat Muhammed'in göğsünün üstünden geçtiğini gördüm. Fakat Muhammed ölmedi. Onun ölmediğini görünce tank geri döndü ve tekrar onun üzerinden geçti. Fakat yine ölmedi.

Sonra onu diğer iki mücahidle birlikte alıp götürdüler. Üzerlerine tüfekte ateş ettiler. İki kişi şehid oldu. Üçüncüsü de yere düştü. Üzerini top-
rakla örttüler. Komünistler gittikten sonra kalkarak mücahidlerin yanına döndü. O, hâlâ yaşıyor ve cihad ediyor.

2. Nasrullah'a iki kurşun isabet ediyor, ikisi de yere düşüyor:

Muhammed Müneccel, Gazneli mücahidlerden Nasrullah'dan naklen bana şöyle anlattı. Nasrullah'a iki kurşun isabet etmiş fakat onu yaralamıyarak cebine düşmüştü. O bu durumu mücahidlere gösterdi. Bütün mücahidler ona şahid oldular.

3. Hazret Şah'ın gözüne kurşun isabet etti fakat zarar vermedi.

Arslan bana şöyle anlattı:

— Hazret Şahın gözüne kurşun isabet etti, fakat hiç zarar vermedi. Yalnızca gözü kızardı.

4. 14 Napalm bombası

Bağman komutanı Muhammed Nuaym bana şöyle anlattı:

— Uçaklar üzerimize 14 bomba bıraktılar. 13 tanesi yakınımızda patladı. Ama hiçbirisi bana zarar vermedi.

5. Kurşun cesetleri delemiyor:

— Ben, Hoca Muhammed'in gömleğini gördüm. Havan bombasıyla incik kemiğinin ordan beş yerden yanmıştı. Fakat vücudu hiç yaralanmamıştı.

6. Çadır yanıyor, fakat içindeki üç kişiden hiç biri yanmıyor.

İbrahim Şakık Celaleddin bana şöyle anlattı:

— 8.3.1983 günüydü. Bir top üzerimize bomba fırlattı. Çadırımız 9 yerden alev aldı. Çadırın içinde üç kişiydik. Fakat hiçbirimiz yaralanmadık.

7. Elbisem yandı, yanımda yirmi kişi vardı. Hepsinin elbisesi de yandı ama içimizden hiç kimse yaralanmadı.

İbrahim bana şöyle anlattı:

— Hicri 1402 yılının şaban ayının 20. gününde Beci muharebesindeydik.

Üzerimize bomba attılar. Gözlüklerimiz kırıldı, pantolonlarımız yandı. Ben (Abdullah Azzam) İbrahim'in dizleri yanmış pantolonunu bizzat gördüm. O pantolon hâlâ yanımdadır.

Oradakilerden bir çoğuna bomba isabet etti. Silâhlarının askıları koptu. Ama içlerinden hiç biri yaralanmadı.

8. İbrahim'in arabası mayının üstünden geçti patlamadı, tank geçince patladı.

İbrahim bana şöyle anlattı:

— Bir görevde 30 kişiydik. Düşmanımızın 300 kadar tank, cemse ve zırhlı arabası vardı.

Düşman yenildi. İki top, araba, 300 bomba ve dinamit, 3000 tüfek ve 6 kaleşnikof ele geçirdik. Bu yükleri bir arabaya doldurduk. Şoförün ismi Muhammed Resul idi. Ben de onun yanıdaydım. Araba bir mayının üstünden geçti. Mayın patlamadı. Aynı mayının üstünden tank geçtiğinde ise mayın patladı.

9. Mücahidlerden birisinin taşıdığı RPJ bombasını bir kurşunun deldiğini gördüm. Fakat mücahid yaralanmadı.

Bu manzarayı gördüğümde yanımda mücahidlerden Halil Şakık Celaleddin Hakanlı de vardı. Onun da dürbününün camı isabet aldı, ama yaralanmadı.

10. Fethullah şöyle anlattı.

Kurşun, Zargan Şah'ın cebini deldi. Cebindeki ayna kırıldı, defteri yandı ama o yaralanmadı.

11. Yine Fethullah şöyle anlattı:

Bir uçak çadıra bomba attı. Çadır yandı. Ama içindeki mücahidlerin hiçbirisi yaralanmadı.

12. Bomba Aykaluddin'in iki ayağının arasında ve Abdurrahman'ın yanında patladı. Her ikisi de yaralanmadı.

Bana bu olayı komutan, Abdurrahman anlattı.

13. Mayınlar mücahidlerin tankının altında patlıyor ama tankın zırhından başka kimseye zarar gelmiyor.

Fethullah, İbrahim'le beraber, Hasan Bari'yi kurtarmak için tanka girdiler. Mayınlar patladı. Tankın zırhı parçalandı ama kimse yaralanmadı.

14. Abdulkerim şöyle anlattı:

Subay Seyyid Abdülâliyi gördüm. Elbisesi kurşunlarla delinmiş olarak çıkıyordu ama yaralanmamıştı.

15. Verdak komutanı Mevlevi Yurdul şöyle anlattı:

Ben, arası 10 km. olan iki köyün arasında yürürken 8 uçak benim üzerime hücum etti. Ben uçakların içindekileri görüyordum. Silâhım da yanımdaydı. Buna rağmen yaralanmadım.

ŞEHİDLERİN KERAMETLERİ

A. Şehidlerin kokuları :

Şehidlerin kanlarının kokusu mücahidler tarafından tanınır hale geldi. Şehid kanının kokusunu çok uzak mesafeden hissediyorlardı.

Allah azze ve celle buyuruyor ki:

«Kafile uzaklaştığında babaları dedi ki: — Ben Yusuf'un kokusunu duyuyorum. Keşke bana bunaklık isnad etmeyerek inansaydınız.» (Yusuf, 94)

İbni Kesir der ki:

«Kafile Mısır'dan çıktı. Yakub (a.s.) ise o anda Filistin'deydi.»

1. Arslan bana şöyle anlattı:

— Şehid Abdulbasir'in yerini karanlık bir gecede güzel kokusundan bildim.

2. Şehid Veli Can'ın kokusu 2.5 km'den duyuldu:

İbrahim Uclaluddin bana şöyle anlattı:

— Arabamda gidiyordum. Bir koku duydum. Yanımdakine:

— Bu şehid kokusudur. Çünkü şehidin kanının temiz ve güzel bir kokusu vardır. Biz şehidi

kokusundan tanırız dedim. O bölgede bildiğimiz bir şehid yoktu. Birden o şehidi gördük.

3. Hayyal Muhammed, şehidin yerini bulduğuş yerin kokusundan anlıyor:

— Güzel bir koku hissettim. Yanımdaki arkadaşşıma:

— Belki de Akludin burada şehid olmuştur dedim. Ve sordum.

— Evet, burada şehid oldu dediler.

4. Şehid annesinin parmağında üç aydan fazla kalan güzel koku.

Nasrullah Mansur, Yakut ismiyle tanınan Habibullah'ın şöyle anlattığını haber verdi:

— Kardeşim şehid olmuştı. Üç ay sonra annem onu rüyasında gördü. Kardeşim cna: — Başışmdaki bir yaranın dışında bütün yaralarım iyileşti dedi. Bu rüya üzerine annem, mezarını açmamız için bize ısrar etti. Kardeşimin mezarının bitişğinde başka birisinin de mezarı vardı. Biz kardeşimin mezarını kazarken yandaki mezara bir delik açıldı. Orada, ölünün üstünde büyük bir engerek yılanını gördük. Bunu görünce annem bize «Daha fazla açmayın, bırakın» dedi. Ben: — Eeğim kardeşim şehiddir. Onun üstünde böyle bir yılan olmaz, diyerek eşmeye devam ettim. Kardeşimin cecedine vardığımızda, güzel kokular yayılıp burnumuza doluşmaya başladı. Öyleki kokunun şidetinden neredeyse burnumuzu tikiyorduk.

Başışmdaki yarayı bulduk. Oradan kan akıyordu. Annem elini kan akan yerin üstüne koydu. Güzel koku onun parmağına da işledi. O günden bu güne 3 ay geçmesine rağmen parmağındaki gü-

zel kokular eksilmedi. Kokuların güzelliği artarak devam etti.

5. Muhammed Şirin bana şöyle anlattı: Bizimle beraber 4 mücahid But Verdek isimli yerde şehid oldu. Dört ay sonra onları bulduğumuzda üzerlerinden misk gibi güzel kokular yayılıyordu.

6. Yine Muhammed Şirin şöyle anlattı:

Abdulgayyas'ı şahadetinden üç gün sonra gördüm. Ellerini dizine bağlamış oturuyordu. Bir an onu diri zannettim. Yanına yaklaşıp dokundum. Ben dokununca sırtüstü uzanıverdi.

B. Şehidler silâhlarını teslim etmemekte direniyorlar:

1. Şehid Mir Ağa Luker'de taraklı tabancasını teslim etmemekte direniyor:

Zübeyr Mir Alem'in anlattığına göre, Mir Ağa onların yanında şehid düşmüştü. Yanında bir taraklı tabancası vardı. Mücahidler tabancasını almak için uzandılar. Fakat o silâhını vermemekte direndi. Evine götürdüğümüzde babası (Kadı Mir Sultan): — Oğlum bu tabanca senin değil mücahidlerindir dedi. Bunun üzerine Mir Ağa tabancayı bıraktı.

2. Şehid Sultan Muhammed Luker'de Kaleşnikofunu vermemekte direniyor:

Yine Zübeyr Mir Alem'in anlattığına göre 1983 yılının Şubat ayında Sultan Muhammed yanlarında şehid olmuştu, ve kaleşnikofuna sarılmıştı.

Bu arada Ruslar geldiler. Elinden silâhını al-

mak için uğraştılar. Fakat o vermemekte direndi. Nihayet silâhı almak için elini kesmekten başka bir yol bulamadılar.

3. Muhammed Şirin'in anlattığına göre Muhammed İsmail ve Gulam Hazret'de şehid olduktan sonra silâhlarını teslim etmemekte direndiler.

C. Şehidler Tebessüm Ediyorlar :

1. Arslan bana şöyle anlattı:

— Abdulcelil Salih bir ilim talebesiydi. Muharebede üzerine bir uçaktan bomba atıldı ve şehid oldu. Cenaze namazından sonra (Hanefilerde cenaze namazı kılınır) ikindi üzeri babasının evine yollandı. Sabaha kadar orda kaldı. Mücahidler de yanındaydılar.

Şehid gözünü açıyor ve tebessüm ediyordu. Mücahidler Arslan'ın yanına gelip bu durumu haber vererek; — Abdulcelil ölmedi dediler. Arslan: — Hayır o şehid oldu dedi. Mücahidler: — Hayatta olmadığını iyice tesbit edip cenaze namazını yenilemeden onu gömmemiz caiz olmaz dediler. Arslan: — Hayır, o, dün şehid oldu. Bu hal ise şehidlerin kerametlerindenlr dedi.

2. Hamidullah tebessüm ediyor:

Bağman genel komutanı Muhammed Ömer şöyle anlattı:

— Hamidullah bizim yanımızda şehid oldu. Cezanesini defnederken onun güldüğünü gördüm. Hayal gördüğümü sanarak dışarı çıkıp gözümü ovuşturdum. Tekrar baktım. Hayır, hayal görmüyordum, o, hâlâ gülümsüyordu.

3. Hakani'nin yanındaki büyük komutanlardan Fethullah şöyle anlattı:

— Şehid Sahid Han'ı defninden üç gün sonra gördüm, gülümsüyordu. Mezarını açtık. Hayrullah dedi ki: — Onun gözleri açık bize baktığını gördüm.

D. Şehidlerin vücutları bozulmuyor:

1. Mevlevi Abdulkerim bana şöyle anlattı. Yaklaşık 1200 şehid gördüm. Hiç birisinin cesedi bozulmamıştı. Yine köpeklerin parçaladığı tek bir şehid görmedim. Halbuki, köpekler komünist cesetlerini derhal parçalıyorlardı.

2. Fethullah şöyle anlattı:

Yanımdaki mücahidlerden Hakim isimli birisi bana şöyle anlattı:

— Şehid Temir Han'ı 7 ay sonra mezarından çıkarttık. Vücudu bozulmamıştı. Kanı da hâlâ akıyor ve etrafa misk kokusu yayıyordu.

3. (Cidran Baktiya'daki) Celaleddin şöyle anlattı:

— Köpeklerin parçaladığı tek bir şehid bile görmedim.

— Cellab isimli bir şehidi gördüm. Cesedi 25 gün komünist cesetlerinin arasında kaldı. Köpekler komünistlerin çoğunun cesedini parçaladığı halde şehide ilişmediler.

E. Şehid annesinin cesedine sarılan ve bırakmamakta direnen bir çocuk:

Yurdel ve yardımcısı Muhammed Kerim şöyle anlattılar.

— Müncel isimli bir mücahidin hanımı kızıyla birlikte şehid oldu. Cenaze namazı kılınacağı zaman insanlar kızı annesinden ayırmak için uğraştılar. Fakat kız annesini bırakmamakta direndi. Hanefi mezhebine göre birden fazla kişi üzerine cenaze namazı caiz olmuyordu. Bu durum üzerine âlimler ikisinin birden cenaze namazını kılınacağına dair fetva verdiler.

MÜCAHİDLERİN DUASI VE ALLAH'IN YARDIMI

1. (Çağta ve Verdek mıntıkalarındaki) Yurdel şöyle anlattı:

— Komünistlerle aramızda yedi gün süren bir muharebe oldu. Yedinci gün cephanemiz tükendi. O gece yönünü anlayamadığımız üç yönden komünistlere ateş açıldı. Kâfirler üzerlerine atılan kurşunları görünce hayretler içinde kaldılar. Çünkü onlar daha önce bunun benzeri bir kurşun görmemişlerdi. 23 subay 500 kâfir öldürüldü. Sonunda kalan kâfirler kaçtılar. Yanlarındaki esir müslümanlara şöyle soruyorlardı: — Bu kurşunlar size nereden geldi? Biz (Ruslar) böylesi bir kurşun görmedik.

2. Sadrurrahman (Bağman'dan) şöyle anlattı:

— Vaycel dağında susuz kaldık. Susuzluktan halsiz düştük. Yürümeye halimiz kalmadı. Oradaki çobanlardan nerede su bulabileceğimizi sorduk. Bu dağda su yoktur dediler. Çaresiz oturduk ve Allah'a dua etmeye başladık. Birde ne görelim, yakınıımızdaki bir kayadan su akmaya başlamış. O

sudan içerek kandık. O gün biz tam 45 mücahiddik.

3. (Celaledin Hakani'nin hısmı) Hayyal Muhammed şöyle anlattı:

— 60 kişiydik. Yirmi kişi bir yerde kırk kişi de ayrı bir yerdeydi. Düşman kuvvetleri geldi. Sayıları 1300 civarındaydı. Yanlarında 80 tane tank, cemse ve zırhlı araç vardı.

Ben kalktım. Dua ettim. Sonra bir avuç çakıl taşı toplayarak şu âyetli okudum:

«Attığında sen atmadın. Onu atan ancak Allah'dı.»

Mücahidlerin yüzleri endişe doluydu. Sonra bu taşları tanklardan tarafa attım. Ardından şiddetle ağladım. Bu olaylar öğle namazından sonra oluyordu. İlk tank geldi. Mücahidlerin makinalı tüfekte ateş açmaları üzerine köprünün üzerinden nehre yuvarlandı. Sonra mücahidler diğerine küçük bir bomba attılar. Bomba patladı. Kâfirler, tankın altında mayın olduğunu sanarak, tankı yolun ortasından bir parça uzaklaştırdılar. Tank battı. Çünkü altındaki toprak sağlam değildi. Böylece diğer tankların önündeki yol tıkanı. Mücahidlerin saldırması üzerine askerler araçlarından inip kaçarak canlarını kurtardılar.

Ganimetler:

1. Duşko, 2.7 adet Havan Top, 3.19 orta havan, 4. 12 R.P.J., 5. 2600 Klasen, 6. 7 adet 82 milim top mermisi, 7. 2500 duşko mermisi, 8. 25 dolu araba.

Geri kalan malzemeleri ise yaktık.

4. Batur muharebesi komutanı Abdurrahman bana şöyle anlattı:

— Düşmanlar 800 veya 1200 kişilik bir bölük-
le geldiler. Yanlarında 58 tank ve araba vardı. Biz
ise 30 kişiydik. 3 gün savaştık. Üçüncü gün yalnız-
ca 5 makinalı mermimiz kaldı. Aramızda şöyle de-
dik: — Artık düşmanın ilerlemesini durdurmaya
gücümüz yetmeyecek. Öğle namazını kıldıktan
sonra Allah'a dua ettik. Sonra sığınağa tırmandık
ve arabalara ateş açtık. Arabalar içindekilerle bir-
likte alev aldı. Askerler kaçtılar ve canlarını mü-
cahidlerden kurtardılar.

Ganimetler:

1. 5 sağlam tank
2. Büyük bir top
3. 30 sağlam araba
4. 12 adet Sam füzesi
5. Bol miktarda kaleşnikof (9) km'lik.

MÜCAHİDLERE AİT DİĞER KERAMETLER

1. Kuru araziden akan su:

Bir Afganlı topluluğu Pakistan'da kuru bir
araziye yerleştiler. Kuru araziden su çıktı ve o böl-
ge yemyeşil oldu. Pakistanlılar bu durumu kıska-
narak Afganlıları o bölgeden çıkarttılar. Bunun
üzerine sular yine kurudu.

2. Sıls mücahidlerin bulunduğu dağı örtüyor:
Celaeddin Hakani bana şöyle anlattı:

— Biz Taraki zamanında karargâh kurduđu-
muz dağlarda ateş yakamıyorduk. Çünkü casuslar
duman gördüklerinde derhal hükümete haber ve-
rıyorlardı. Bunun üzerine Allahu Teâlânın hikme-
tiyle bulunduğumuz dağları büyük ve koyu bir sıls

tabakası sarmaya başladı. Öyleki sisten duman görünmüyordu.

3. Ailesi yurt içinde olan mücahidler şehit düşmediler:

Celâleddin Hakanî şöyle anlattı:

— Taraki zamanında hükümet, mücahidlerden birisini şehid ettiğinde derhal onun bütün akrabalarını tesbit ederek öldürüyordu. Fakat Allah'ın lütfuna bakın ki bizden ailesi yurt içinde olan hiç kimse şehid olmadı. Şehid olanların tamamı ailesi hicret etmiş olanlardı.

KUŞLAR MÜCAHİDLERLE

Kuşların uçaklardan önce gelişi ve mücanidlerin onların gelişiyle uçakların geleceğini anlamaları gayet meşhur bir olaydır. Uçaklar geldiğinde kuşlar bu uçaklarla yarışır.

Mücahidler, kuşların işe karışması halinde zararın çok az veya hiç olacağına ittifak halindedirler.

Kuşların bu durumunu görerek bana anlatanlar çoktur.

Muhammed Kerim:

— Kuşları yirmi kereden fazla gördüm, dedi.

Celaleddin Hakanî:

— Kuşları oldukça çok gördüm dedi.

Arslan:

— Onları oldukça çok gördüm dedi.

Kuşları bu halde çokça görenler arasında şunlar vardı: Muhammed Şîrin, Mevlevî Abdulhamid,

Alem Kul, Fazlı Muhammed, Hayar Muhammed, Vezir Padişah, Seyyid Ahmed Şah, Ali Can.

SİS MÜCAHİDLERİ KORUYOR

Muhammed Yasır bana şöyle anlattı:

— Uçakların açık bir bölgede mücahidlere saldırdığı şiddetli bir muharebedeydik. Mücahidlere yardım etmesi için Allah'a dua ettik. Birden bire koyu bir sis savaş alanını kapladı ve mücahidler kurtuldu.

Abdulkerim ve Abdurrahman bana şöyle anlattı:

— İki tank bize yaklaştı. Topun makinalısını açtılar ve bizi diri olarak ele geçirmek istediler. Allah'a yalvardık. O anda bölgeyi koyu bir sis bulutu sardı ve Allah'ın lütfuyla kurtulduk.

PATLAYICI KULLANMAKSIZIN PARÇALANAN TANKLAR

Kadı Ebu Tahir Badegisi yemin ederek şöyle anlattı:

— Biz üçyüz mücahiddik. Yanımızda yalnızca 15 av tüfeği vardı. Düşman 40 tank ve 15 cemsyle üzerimize hücum etti. Komünistler tanklarının ve cemselerinin infilak etmesi üzerine yenildiler. Yalnızca iki cems kurtuldu.

Komünistlere bu infilâkın sebebini sorduk: — Arka tarafımızdan ağır toplar atıldı dediler.

Kadı yemin ederek dedi ki:

— Ben onları patlarken bizzat gördüm. Fakat
bizim yanımızda katiiyetle ne top vardı ne de ma-
kinalı

AFGAN CİHADI MESELESİ
SATIRLARDA

AFGAN CİHADİ MESELESİ SATIRLARDA

1. Muhammed Zahid Şah 1933 yılında 19 yaşında başa geçti. İlk yıllarında halk tarafından sevilirdi. Kimsenin bir şikâyeti yoktu.

50'li yılların başında Amerika, kültür inkılâbı, yani İslâm aleyhine bir komplo düzenlemesi için onu teşvik etti. Melik, bir milli kongre yaptı. Burada müslüman kadınların örtüsüne yüklendi ve örtüyü ayaklarının altına alarak: — Artık sonsuza dek karanlıklar dönemi kapanmıştır dedi.

2. Melik, 1953 yılında, amcası oğlu Muhammed Davud'u Başbakanlığa getirdi. Daha sonra Davud, Savunma ve Dışişleri Bakanlıklarını da eline geçirdi. Davut komünistlere meyyaldi. (Tarakı, Hafızullah Emin ve Babrak Karmal gibi) büyük komünist liderlerini yanında yetiştirdi.

Davud, Başbakanlık payesini on yıl sürdürdü. Bu süre içinde İslâmî akımları kısıp aldı. Bu boşlukta komünist akımlar gelişti. Buna karşılık Rusya bazı projeler için veya devlete borç olarak göstererek ona 3 milyon ruble verdiler.

3. 1959 yılında Prof. Gulam Muhammed Ni-

yazı Şeriat Fakültesi'nin öğretim görevlisi olarak atandı. (Kabil Üniversitesi)

Sonra 1968 yılında Şeriat Fakültesi dekanı oldu. Gulam Muhammed Mısır'dan mezun olmuş ve oradaki İslâmî hareketten etkilenmişti. Oluşturulmakta olan tehlikeyi görecekt ve komünizm afeti karşısında durabilecek genç nesilleri nasıl oluşturmaları gerektiği üzerinde düşündü.

4. Gulam Muhammed Niyazi'nin bağlantı kurdukları arasında talebesi Burhaneddin Rabbani ve Abdu Rabbirresul Seyyaf vardı. Yine bazı öğretmenler de onun etrafında toplanmışlardı. Burhan ve Seyyaf daha sonra Şeriat fakültesinde birer öğretim görevlisi oldular. Bu akım 1968 yılına kadar yavaş ama dikkatli adımlarla gelişti. Liderler çalışmayı üniversite talebeleri çapında yaymak ve etki alanını genişletmek istediler. İlk talebe toplantısı 1968 yılında Seraya Gazne'de yapıldı. Burada Abdurrahman Niyazi, Rabbani Atış, Mevlevî gibi 14 talebe birer konuşma yaptılar. Toplantıyı Seyyaf ve Rabbani idare ediyordu. Sonra talebeler Cevanani Müslim, yani Müslüman Gençler isimli İslâmî bir teşkilât kurdular. (1969) Bu teşkilâtın başına talebelerden Abdurrahim Niyazi getirildi. Hikmetyar İslâm için gayretli olan talebelerdendi. Gösterileri yönetiyordu. Komünistlerle müslümanlar arasında bazı sürtüşmeler olmaya başladı. Komünist talebelerden birisi öldürüldü. Bunun üzerine Hikmetyar 1.5 sene hapsedildi. Bu olay 1972 yılında olmuştu. Bundan sonra İslâmî hareketin idarecileri teşkilâtın Müslüman Gençler olan ismini değiştirerek Cemiyetül İslâmî olarak yenilediler.

Olayların Prof. Muhammed Niyazi'yi ortaya çıkarması üzerine yerine Burhaneddin Rabbani'yi başkan olarak seçtiler. Gulam Muhammed ise perde arkasından olayları idare etmeyi sürdürdü. Seyyaf, Rabbani'nin yardımcısıydı. Hikmetyar'ı askerî sorumlu tayin ettiler. O henüz Anzak hapishanesindeydi. Mühendis Habibürrahman'ı ise genel sorumlu seçtiler.

5. 1973 yılında Kabil üniversitesi öğrenci birlikleri seçimlerinde müslümanlar en büyük başkanlıkları elde ettiler. Komünistler bu durumdan korktular ve Sovyet büyükelçisinin bu sözünü hatırlattılar: «Bu ülkenin geleceği Müslüman Kardeşlerin elindedir.»

6. 1973 temmuzunda, Ruslar İslâmî harekete darbe indirmesi için Davud Şahı başa getirdiler. Davud'un iktidarı ele geçirmesinden yarım sene sonra Hikmetyar hapisten çıktı. Derhal ordudaki İslâmî harekete mensub subaylarla ilişki kurmaya başladı. İslâmî hareketin o zaman tank ve uçak gücü bile vardı.

Hikmetyar'ın dediğine göre, müslümanların kuvvetleri Davud'a destek olan kuvvetlerden fazlaydı. Hikmetyar, Davud'a karşı bir kaç kez darbe düzenledi. Fakat başarılı olamadı. Çünkü yanındaki subaylardan birisi devlet tarafından casus olarak görevlendirilmişti. Bunun üzerine Hikmetyar, Rabbani ve İslâmî harekete mensub bir çok kişi Peşaver'e kaçtılar. Seyyaf'la Gulam Muhammed Niyazi ise tutuklandılar.

7. İslâmî hareket gençleri Peşaver'e vardıklarında kendilerine yeniden bir çekidüzen verdiler.

Şura meclisini oluşturdular. İdareyi Rabbani üstlendi. Davud'un idaresine karşı neler yapacaklarını müşavere etmeye başladılar. Rabbani'nin görüşü; siyasî ve fikrî direnişte bulunmak, bazı konferanslar vermek ve askeri harekettten uzak durmaktı. Hikmetyar ise silâhlı mücadele taraftarıydı. Hikmetyar'ın görüşü daha çok tasvib gördü. Çünkü gençlerin çoğunluğu cihaddan yanaydı.

8. Müslüman gençlerden ilk gurup Afganistan'a döndü. Hükümetin müsaade ettiği ölçüde fikirlerini yaymaya başladılar. Gençlerin bir kısmı tutuklandı ve bir kısmı da şehid edildi. Dr. Muhammed Ömer, Seyfeddin ve Mevlevi Habiburrahman şehid olanların arasındaydılar.

9. Şura Meclisi Peşaver'de hareketi gözden geçirmek için toplandı. Burhaneddin Rabbani Müslüman Kardeşlerin dökülen kanlarından Hikmetyar'ı sorumlu tuttu. Rabbani bir kez daha çarpışmaların durdurulması için ısrar etti. Hikmetyar ise savaşa devam etmek hususunda kararlı idi. Gençler Hikmetyar'ın tarafını tuttular. Hazret Celaleddin Hakani ve Nasrullah Mansur'un da bulunduğu bir toplantıda Cemiyetül İslâmî ismini değiştirerek Hizbül İslâmî ismini koydular. Kısa bir aradan sonra Kadı Muhammed Emin Hizbül İslâmî'ye başkan seçildi. 3 yıl boyunca başkanlığını sürdürdü.

10. Hikmetyar gençlerle birlikte hükümet aleyhinde bir takım operasyonlar düzenledi. Hatta Afgan Komünist Partisinin çok kötü bir duruma düşmesini sağladılar. Bunun üzerine Rusya Kralı Davud'u alaşağı etmeye hazırlandı. Özellikle Da-

vud, İslâmî hareketi yok edemediği gibi idareye karışmaya çalışan komünistlerden de kurtulmanın yollarını düşünüyordu.

11. Davud'un idaresi 1972 temmuzundan 27 nisan 1976'ya kadar sürdü.

Devletin başında olduğu sürece başlarında mühendis Habiburrahman olmak üzere 600 civarında müslüman genç öldürdü. Komünist rejiminin hakim olması için insanların büyük bir çoğunluğunun yok edilmesinde bir mahzur görmeyen Rusya için bu sayı yeterli değildi. Bu sebeple Rusya Komünist Partisi ile askeri ve siyasi bütün gücünü kullanarak Davud aleyhinde bir ihtilâl tertip etti. Bu karara özellikle Davud'un İslâmî hareketi yok etmeye güç yetiremediğini, aksine silâhlı tehlikenin günden güne büyüdüğünü ve şiddetlendiğini gördükten sonra vardılar. İslâm alemindeki ülkelere bazılarında da durum böyle olmuştu. Davud, aleyhinde hazırlanan bu komployu farketti. Komünist siyasetçilerin başını ezdi. Fakat komünist askerlere dokunmadı. Bu, sahibini öldüren bir hata idi. Rusya aynen bu şekilde Scmalide de iktidarı ele geçirmişti.

12. 1978 nisanında Taraki Davud'un Başbakan'ı oldu. Hemen ardından da düzenlediği bir darbe ile Davud'u ailesi ile birlikte öldürdü. Kanları milletin görmesi için sarayın halılarına döküldü. Taraki iktidarının ilk günlerinde onbeşbin kadar müslüman öldürüldü. İslâma aykırı, özellikle kadınlar hakkında bir dizi kanun koydu. Bazı kişilerin mal varlıklarına el koydu. Radyodaki İslâmî programların durdurulmasını emretti. Okullardaki ve üniversitelerdeki dini dersleri kaldıra-

rak yerine komünist ve sosyalist görüşleri koydu. Çiftçilerin, işçilerin ve kadınların komünist kültürü öğrenmeleri için belli bir eğitimdten geçmelerini şart koştı.

Bu icraatlarından sonra Müslüman âlimler onun küfrüne ve baştan indirilmesi için cihad etmenin farz olduğuna dair fetva verdiler. Afgan milletinin gözünde âlimlerin fetvasının büyük bir önemi ve halkın etkilenip harekete geçmesinde son derece büyük bir rolü vardı.

Bu fetva üzerine kabilelerden bir kısmı harekete geçtiler. Herat üzerine hücum edip orasını ele geçirdiler. Herat şehrinde tevhid bayrağını dalgalandırdılar. Herat'da yapılan milli kongre'de yüz bini aşkın bir kalabalık toplandı.

Zafer kutlamaları sürerken ordunun devletin yardımına koşması ve Taraki'nin hava ve kara kuvvetleri ile hücum etmesi üzerine kullanılan füze ve toplar ile bir günde otuzbin civarında müslüman öldürüldü. Herat olayları Taraki'nin iktidarını kuvvetlendiremedi. Çünkü bu katliamın ardından Afganistan'ın bir çok yerinde müslüman halk ayaklanmaya katıldı. Ordunun bir çok bölüğü yalnız başına meydanlarda savaşılan Hizbül İslâmî'ye katıldı.

Zabil, Ermar ve Nehrın bölükleri bunlardan bir kaçıdır. Taraki delice hareketlere girişti. Köyleri tamamen yakmaya başladı. Onun yaptıklarına örnek olarak Kerhale Köyü olayı fazlasıyla yeterlidir. Burada sayıları 1116'ya varan gençlerin tamamını öldürdü.

13. Taraki aleyhine direniş günden güne artıyordu. Kabileler İslâma olan yakınlıkları nede-

niyle Taraki aleyhine mücadele veriyorlardı. Taraki ise Millet'in aleyhinde kullanmadığı vahşi ve acımasız hiç bir şey bırakmamıştı. Onun zamanında şehidlerin sayısı yüzbine ulaşmıştı.

14. Rusya işin gittikçe vahimleştüğünü, şiddetin direnişi artırdığını, Taraki'nin çalışmalarının alevlenmiş cihad ateşini durdurmaya ve yüksek nurunu söndürmeye yetmediğini görünce onu da harcamakta tereddüt etmedi. Onu harcayan ve öldüren dostu ve bu yalancı mücadeledeki arkadaşı Hafızullah Emin'di. Üstelik Hafızullah Halk isimli komünist yayın organında onunla birlikte çalışmıştı.

Kabileler, Hafızullah Emin'den kızıl komünist kininin öldürdüğü insanların isimlerinin açıklanmasını istediler. Hafızullah yalnızca oniki bin kişinin ismini neşretti. Ardından Taraki zamanındaki hataları kınayarak katliamları durduracağını vadedti. Öldürülenlerin listesinde Abdu Rabirresul Seyyaf'ın da ismi bulunuyordu. Listedeki numarası da 36 idi. Çünkü onlar Seyyaf'ın Boll Charkhy hapishanesindeki çarpışmada öldüğünü sanıyorlardı. Fakat Allah onu şaşılacak bir şekilde kurtardı. Çünkü o bazı arkadaşlarından uzak kalması için başka bir hapishaneye gönderilmişti. Seyyaf'ın arkadaşları üzerinde büyük bir etkisi vardı. Onların imamlığını ve eğitimlerini üstleniyordu.

İslâmi hareketin en hareketli gençlerinden 117 kişinin idam cezalarının uygulanacağı gece gençlere komünist bekçiler arasında bir çatışma çıktı. Müslüman gençlerin tamamı şehid oldu. Cesetlerin hepsini hastahaneye taşıdılar. Kontrolcu gelli yerlere serilmiş cesetleri gördükten sonra idam ce-

zasının topluca uygulandığına dair bir rapor verdi. Seyyaf ise başka bir hapishanede idi. Seyyaf, gerçek dünyada diri, devlet kayıtlarında ise ölü olarak kaldı.

15. Hafızullah Emin'in yalnızca üç ay süren idaresi boyunca savaş şiddetlenerek devam etti. Rusya Afganistan'ı işgal etmek için hazırlıklar yapmaya başladı. Sınıra kuvvet yığdı. Emin, Rusya'nın kendisini harcamak ve kızıl ordusu ile Afganistan'a doğrudan doğruya hakim olmak istediğini anladı. Derhal Ruslar'ın girmesine bir hafta kala liderleri ile görüşmek için Pakistan ile ilişki kurdu. Emin kendisini bu topraklar üzerinde iktidara getiren kılıcın boynu üstünde sallanmaya başladığını görüyordu. Fakat kader ona fırsat tanımadı. Rus kuvvetleri Afgan topraklarına girerek yarım günde devlet merkezini ele geçirdiler. Devletin başına Babrak Karmal adında yeni bir uşak geçirdiler. Karmal Gun Ship helikopterleri ile Rusya'dan 2 gün sonra geldi. İlk Radyo beyanatını Kabil'e gelmeden önce Moskova istasyonundan verdi.

Hafızullah Emin, Halk cephesi başkanlığını yürütürken o da Perçem isimli komünist cephenin liderliğini yürütüyordu.

16. Ruslar 27 aralık 1979 yılında geldiklerinde meşru hükümetin Pakistan ve İran müdahalesine karşı korunması için yardım üzere geldiklerini ilân ettiler. Babrak Karmal'a uyarak Hafızullah Emin tarafından hapse atılan Perçem Partisi taraftarı komünistlerin kurtulması için hapishanelerin kapılarını açtılar. 80 kişinin dışında bütün mahkûmlar serbest bırakıldı. Hapisten çıkan-

ların içinde onların çok önceden öldürüldüğünü sandıkları Seyyaf da bulunuyordu. Seyyaf'ın kurtuluşu ilerde cihadın liderliğini üstlenmesi ve Afgan meselesini uluslararası boyutlara yükseltmesi için Allah'ın bir lütfu idi. Şimdi Allah'ın düşmanları onun aleyhinde bin bir hesap düşünüyorlardı. Öyleki Babrak Karmal son günlerde Seyyaf'ı ölü veya diri olarak getirene 15 milyon Afgan rupisi vereceğini ilân etti. Seyyaf kurtuluşu şu âyetin mânâsına ne de güzel açıklığa kavuştu-ruyordu:

«Hiç bir nefis Allah'ın izni olmaksızın belirlenmiş vakti dışında ölecek değildir.» Ve şu hadis de bu mânâdadır:

«Bilki bütün insanlar sana zarar vermek için toplansalar Allah'ın senin kaderine yazdığından fazla bir zarar veremezler. Kalemler kurudu, defterler dürüldü.»

Hadis, Tirmizi, Ahmed b. Hanbel, ve Hakim tarafından İbni Abbas'dan rivayet edilmiştir, sahihtir.

Rusya Seyyaf'ın ölmeyeceğini anlayınca 12 tankla evine saldırdı. Tanklar evi yerle bir ettiler. Bu arada Afgan cihadı öylesine büyük başarılar kazandı ki Ruslar Afganlıların ölmeyeceği inancına kapıldılar. Afganlı mücahidler ise Rus silâhlarının kendilerine zarar vermiyeceği ve yenilmelerine sebep olmayacağı inancına vardılar. Mücahidlerin en azından bu kitaptakine benzer bir çok keramet ve mücadelelerini gördüm. İnsan onları bu dünyada gerçekleşmesi mümkün olmayan ve- him, hurafe ve rüya sanırdı. Fakat bunlar cihadın içinde yaşayanların İslâm tarihini kanları ile ya-

zanların ve İslâm binasını kafatasları ile örenlerin günbegün gördükleri apaçık hakikatlerdir.

17. Artık Rusya anladı ki Afganistan hayal edilmeyecek kadar uzaktadır. Adamlarından bu kadar pahalıya mal olan kayıplar verdikten sonra Afganistan'da istikrarı sağlayacağı zaman düşünilemeyecek kadar uzaktır. Aslında onlar adamlar değil, adamlara benzer mahlûklardır. Rusların kayıp verdikleri uçak, tank, cephane ve araçların sayısı gözlemcilerin akıllarının alamadığı rakamlara ulaşmaktadır. Keşke onlar bu araçların Afganistan üzerindeki leşlerini görseydiler. Kende Sustez'in dediği gibi: «Bunlar gerçektir, fakat ben bunları açıklamaya güç yetiremiyorum.» Rusyanın Afganistan'daki günlük gideri 40 ile 60 milyon vardı.

Rusya Afganistan'da kalmaktan ümidini kesince çekildiği takdirde gelecek idare için Amerika ile anlaşmaya vardı. Amerika öncelikle Afganistan'da kiralık rejiminin kurulması için harekete geçti. Çünkü Rusya kendisinden sonra gelecek idarenin İslâm olmamasını, Seyyaf ve Hikmetyar'ın bu yoldan uzaklaştırılmasını şart koşmuştu. Rusya için kendisinden sonra iktidara gelecek olan gücün Amerikan İslâmı olmasının bir zararı yoktu.

19. Amerika, bazı krallık taraftarlarını İtalya'da oturmakta olan Melik Muhammed Zahir Şah'la anlaşmak üzere yolladı. Onların arasında Sıbgatullah Müceddidi de bulunmaktaydı. Melik basına bir açıklama yaparak: «Mücahidler Afganistan'ı teslim etmek için beni çağırıyorlar.» dedi.

Seyyaf bu isteği reddetti. Afganistan'ın kurtuluşu İslâm Birliği isimli ilk birliğin komutanı olan Anzak ise bir beyanname yayınlayarak Zahir Şah'a şöyle cevap verdi: «— Meliki öldürmek için hava alanında karşılayacağız.»

20. Amerika öldürülmesinden önce 1980 yılı-
nın ekim veya kasım ayında kendi hesabına Afgan cihadını satın almak için Enver Sedat'ı görevlendirdi.

Ardından Afgan cihadı liderlerinden bazı-
nı onun yanına gönderdi. Müceddidi, Seyyid Ahmed Ceylani, Muhammed Nebi Muhammed ve Yunus Halis bunlardandı. Burhaneddin Rabbani de bir delege göndermişti. Enver Sedat Seyyaf ve Hikmetyar'ı cihad yolundan uzaklaştırma şartı ile sürgünde hükümet kurmalarına yardımcı olacağına, onları silâh ve malla destekleyeceğine söz verdi. Bu komutanlar dönünce Seyyaf'ın aleyhinde bir beyanname yayınlayarak şöyle dediler:

«— Seyyaf haindir, müstebiddir, zalimdir.»

Bu beyannameyi Ceylani, Halis Müceddidi ve Muhammed Nebi imzaladı. Bilindiği gibi daha önce Yunus, Pesaver'deki Bara mescidinde imamdı. Sonra Hikmetyar ondan cihada katılmasını istedi. O, ailesinin Afganistanda kaldığını, cihada katıldığı takdirde Taraki'nin bunları topyekûn öldüreceğini ileri sürerek özür diledi. Bir çok gayretlerden sonra Hikmetyar'a (Hizbül İslâmi'ye) katıldı. Hikmetyar onu kendisine yaklaştırdı. Böylece kuvveti arttı. Kısa bir süre sonra Yunus Halis Hizbül İslâmi'den 30 bin kadar mücahidle birlikte ayrılarak yeni bir gurup kurdu. Gurubunun bildirilerini Londra'da, Amerika'da, Moskova'da ya-

ynladı. Böylece Afgan cihadının birliğı parçalandı. Parçalanma ülke içine de yayılarak mücahidlerin birbirinin kanlarını dökmesine kadar vardı.

21. Mücahidler tekrar dönüp Afgan Mücahidleri İslâm birliğini oluşturunca kadar böyle parçalanmış halde kaldılar. Bu birleşme İslâm alemindeki bazı sadık müslümanların gayretiyle oldu. Bunların başında bir süre Pesaver'de oturan, çekişmeleri önlemek, fitneleri gidermek için büyük gayretler sarfeden üstad Kemal Sinaniri gelmektedir. Belki de bu onun Mısır'da hapse atılmasının yegâne sebebidir.

Bu birleşme 1981 yılının sonunda olmuştu. Bu anlaşmayı imzalayanların başında Müceddidi, Ceylani ve Muhammed Nebi vardı.

Birlik, Cemiyetül İslâmî (Rabbani), Hizbül İslâmî (Yunus Halis), İslâm İnkilâbı Cephesi (Muhammed Nebi Muhammedi) ve Milli Kurtuluş Cephesi (Sıbgatullah Müceddidi)'den oluşmaktaydı. Fakat Ceylani birliğin anayasası belirlendikten sonra birliğe girmedi. Ceylani'nin ve Müceddidi'nin kayda değer bir kuvveti yoktu. Sonra Hikmetyar bütün askeri ağırlığı ile birliğe girdi. Onun partisi, düzeni, liderleri Hikmetyar'a bağlılıkları bakımından bütün mücahidlerin kuvvetlerinin yarısını oluşturunuyordu.

Onun cemaati, İslâmî bağlılıkta, inançlarının açıklığında ve amaçlarında hiçbir örtüklük ve kapalılık olmaması bakımından bütün cemaatlerden ileridir. Onun amacı, Allah'ın ismi en yüce oluncaya kadar savaşmaktı. Hikmetyarın birliğe katılması üzerine Müceddidi derhal Amerika'ya gitti. Amerika'dan telefon bağlantısı kurarak birlikten ayrıldığını bildirdi.

Muhammed Nebi'de Avrupa yolculuğuna çıktı. Almanya'da birlikten ayrıldığını açıkladı. Çünkü Almanya Zahir Şah'ın bakanlarının sığınağıydı.

İşte bu üç kişi Pesaver'deki Eşrefiyye mescidinde birliğe sadık kalacaklarına dair Kur'ân üzerine yemin ettikleri halde ayrılmışlardı.

Bu üç kişi (Nebi, Müceddidi ve Ceylani) yeni bir birlik oluşturmak için birleştiler. İsmi Afgan Mücahidleri İslâm Birliği koydular. Fakat, Allah'a hamd olsun ki onların herbirinden büyük parçalar koparak gerçek birliğe katıldılar.

Büyük âlim Muhammed Mir, Müceddidi'nin cephesinden ayrılarak birliğe katıldı. Yine meşhur Afgan âlimlerinden Nasrullah Mansur ve Refiullah Müezzin onlardan ayrılarak gerçek birliğe katıldılar. Böylece yedi gurup birlikte toplanmış oldu.

1. Şeyh Seyyaf, Eski İslâm Birliği.
2. Hikmetyar, Hizbül İslâmî.
3. Burhaneddin Rabbani, Cemiyetül İslâmî.
4. Yunus Halis, Hizbi İslâmî.
5. Nasrullah Mansur, İslâmî İnkilab Cephesi.
6. Refiullah Müezzin, İslâmî İnkilab Cephesi.
7. Muhammed Mir, Milli Kurtuluş Cephesi (Yani Müceddidi'den ayrılan Vatanın Kurtuluşu Cemiyeti)

22. Gerçek İslâm birliği Seyyaf'ın başkanlığı ve Hikmetyar'ın yardımcılığıyla kuruldu. Batılaların insanları telâşa düşüren ve içleri titreten bu oyunları ise Amerikan miknatısının kendi tesir alanında uyuklayanlardan başka kimseyi etkile-

medî. Onlar her zaman Amerikan miknatısı altındaki bir pusula ibresi gibi dönüp duruyorlar. Onların bu işte önemli bir yerleri olmadığı gibi onlar kendilerine bile ne bir kâr ne de bir zarar getirecek kadar zavallıdırlar. Batılı devletler Müceddidi, Ceylani ve Muhammed Nebi'yi kışkırtarak yeni bir Birlik kurmak suretiyle asıl Birliği zayıflatmak için gayretler gösterdiler. Fakat bu birlik Afgan cihadını mallarıyla bir miktar destekleyen müslüman ve Arap milletlerin elinde gerçek yüzünü ortaya döktü ve perişan oldu.

MÜJDELER

H. 1403 (22.5.1983) yılı şaban ayının 9'u pazar günü Üstad Seyyaf'ın iki sene süreyle ve yenilenmesi de mümkün olmak üzere emir ve cihad genel komutanı tayini yapıldı. Emire, komite reislerini değiştirmek ve yenilerini tayin etmek gibi geniş selâhiyetler verildi. Yedi gurubun liderleri ise partilerini fesh ettiklerini ve partileri içinde kendi liderliklerine son verdiklerini ilân edip Şeyh Seyyaf'a topluca biat ettiler. Bunlara bağlı olarak cephe içindeki komutanlar da gelip biat edecektir. Bu olay Allah'ın izniyle Afgan Cihadının tarihinde büyük bir zafer olarak anılacaktır.

BİRLİĞİN ANAYASASI

Birinci Madde: İsim, Afgan Mücahidleri İslâm Birliği.

İkinci Madde: Amaç, Allah'ın dinini yüceltmek, Afganistan'ı küfrün ve komünizmin hakimiyetinden kurtarmak, İslâmın Afganistan'da

hakim olmasını sağlamak, fitneyi ve fesadı ve İslâm dışı hareketleri önlemektir.

Üçüncü Madde: Kurulan bu idarenin mânâsı şu âyeti kerimenin mânâsına bağlanmıştır: «Hakimiyyet yalnızca Allah'ındır.» Yani, bütün işlerde hakimiyyet kayıtsız şartsız Allah'ındır.

ŞİMDİ...

Cihad devam etmekte, zaferler birbirini kovalamaktadır. Rusya, İmparatorluğunun tabutuna büyük bir çivi olan bu tehlikeden kendini kurtarmanın yollarını aramaktadır. Pesaver şehrindeki sinemacı Salizi'nin dediği gibi: «Afganistan Rus İmparatorluğunun düşüşünde ilk adım olacaktır. Bu pek de uzak değildir. Çünkü Afganistan daha önceki dönemlerde Britanya İmparatorluğunun gerileyişinin de öncülüğünü yapmıştı. Afgan tarihinin derinlikleri bir çok yıkılışın öyküsüyle doludur. Büyük İskender'in yıkılışı da yine bu Afgan topraklarında olmuştur.»

Ruslar başarılı askerî komutanlara sahip olmamaları nedeniyle son derece karışık ve sıkışık bir duruma düşmüşlerdir. Mücahidleri yıpratmak için yaptıkları atılımların kimisi ağlatmakta kimisi ise herkesi güldürmektedir. Meşhur gazeteci Safik Sustez şöyle demektedir. (Kindi): «Teknoloji yönünden Ruslar her şeye sahiptir. Fakat savaş düzeni hakkında kabiliyetleri sıfırdır.»

Ebu Ubeyde bana şöyle anlattı: «Orgon'daki üç komünist askerî birliği ganimet tanklardan birisiyle ele geçirdik. Halbuki komünistlerin yanında 120 adet A-7 topları ve 60 adet tanksavar topları vardı...

Siperlerdeki komünistlerin yanlarına gittiği-

mizde içi kurşun dolu silâhları yanbaşılarında durduğu halde ağladıklarını görüyorduk.

Şu anda Rusların çekilmesinden sonra Afganistan'ı ele geçirmek için kurtlar birbirleriyle şiddetle çekişmektedirler. Bazı miskinler ise uluslararası avlanma sahalarına girerek devletler arası oyunlarda farkında olmadan kendi kanlarını döküyorlar. Eğer Allah onların başarmalarına müsaade ederse şüphesiz onlar vatanlarını feda etmekten ve cihadın meyvelerini heba etmekten geri durmayacaklardır. Bunlar, Amerika'nın hedeflerine ulaşmak için kullanacağı ilk basamaklardır.

Biz insanız, gizliyi ve açığı bilen Allah'tır. Kader onun elindedir. Dilediği gibi şekillendirir. Biz umduğumuzu yalnızca Allah'tan uman kimse-leriz. Biz ondan bu sadık cihadı zafere ulaştırmasını istiyoruz. Allah'a, dinini muzaffer kılması, şeriatini yüceltmesi ve ordusunu güçlendirmesi için dua ediyoruz.

Allah bilir ki savaşın sonu yaklaşmıştır. Kurtlar cesetleri parçalamak için fırsat beklemektedir. Kimbilir kaç göz sonu yaklaşan bu kurbanlıkların kerimini beklemektedir. Allahu Teâlâ'dan meyveleri, ağacı dikene nasib etmesini, şerir hırsızları ise ondan mahrum kılmasını temenni ederiz.

Cihad yeryüzündeki bütün müslümanların mali desteklerine son derece muhtaçtır. Fırsatlar kaçmadan önce müslümanlar uyanmak zorundadır.

«Bizim için cihad edenleri yollarımıza ulaştırırız. Allah şüphesiz ki işini güzel yapanların yanbaşındadır.»

ŞİMDİ BİZ 1984 YILINDAYIZ

1. Mücahidlerin sayısı 334-340 bindir.
2. Rusların sayısı 200 bin civarındadır.

3. Afganistan hapishanelerindeki şehirlilerin ve mücahidlerin sayısı 100 bin civarındadır. Bunlardan 60 bini Kabil'deki Boll Charky hapishanesindedir.

4. Muhacirlerin sayısı Rusya'nın ele geçirdiği toprakları yakma siyaseti izlemesi yüzünden günbegün artmaktadır. Pakistan'daki mücahidlerin sayısı 3 milyona ulaşmıştır. İran'da ise bir milyondan fazladır. Muhacirlerin durumları oldukça acı ve fenadır. Fakirlikleri ise son derece şiddetlidir.

5. Bu arada batılı diplomasi oyunları, Birliği parçalamak için Birlik dahilinde bazı komutanları da alet ederek delice teşebbüslere girişilmektedir. Fakat Allah'a hamd olsun ki bütün bu teşebbüsler bozularak geri tepmiştir.

6. Melik Zahir Şah ve Almanya'da oturan bakanları harekete geçmişlerdir. Melik, hısmı Hü-

mayun'u birgün döneceğini ümid ettiği Afganistan'la ilgili kanunları hazırlamak için Peşaver'e yollamıştır. Avrupa'da yayınlanan Arap haber organları ise, 8 Afganlı gurubunun Melik'in dönmesine razı olduğunu, yalnızca Seyyaf ve Hikmetyar'ın buna karşı çıktıklarını haber vermişlerdir. Bu gün batılı oyunlar ve bu oyunun piyonları Melik'in ölü ruhuna can üfürmeğe çalışmaktadırlar.

7. Pesaver'de oluşturulan yakınlık havasıyla orantılı olarak Afganistan içlerinde de müsbet bir takım gelişmeler görülmektedir. Meselâ biz, zaferlerin birbirini izlediğini, bir çok cephelerde mücahidlerin birleştiklerini Bektîya ve Bekitika gibi yerlerde tek saf olduklarını görüyoruz.

Ebu Said ve Ebu Hafs (iki arap genç) cephe-den şöyle bir olay anlattılar:

— Biz Bektîya'da Feyyaz Muhammed isimli bir komutanın yanındaydık. Cephe 2500 mücahid-den oluşuyordu. Hepsi cemaatle namazlarını kılıyorlardı. Biri hariç hepsi sakallıydı. Yanlarında olduğumuz sürece katılyetle müzik dinlediklerini duymadık.

8. Ziyaul Hak'ın cihada karşı tutumu bu güne kadar güzeldi. O bunu sürekli teyid ediyordu. Gelecekte nasıl davranacağını bilemiyoruz.

9. Amerika savaşın devamına razı fakat, mücahidlerin zafer kazanmasına taraftar değildir. Şu sıra her fırsatta, Rusya'nın yerine gelecek olan idareyi araştırmaktadır. Çünkü şimdiki liderler Amerika'nın ne sözünü dinliyorlar ne de isteklerine cevap veriyorlar. Bunun için Amerika tüm gücüyle mücahidlere bir rakip oluşturmak

için gayret gösteriyor. Fakat herşeyin idaresi Allah'ın elindedir. Bütün işler ona dayanır. İnsanlar kendileri için ne bir fayda ne de bir zarar sağlıyorlar.

10. Mücahidler kendilerini karşılayan şiddetli sıkıntılara rağmen içlerindeki ümitlerini yitirmiyorlar. Çocuklar başları üstünde dönen uçaklara bakarak farsça:

— Boşuna, boşuna diye haykırıyorlar.

Bazan Afganlı kadınlar da savaşa katılıyorlar. Meselâ Fatıma Nur Bibi'nin hikâyesi sürekli anlatılmaktadır. Fatıma Nur Bibi, evinde, bir erkeği öldüren çok sayıdaki Rusu tek başına öldürmüştür.

AFGANİSTAN'DA VE FİLİSTİN'DE CİHAD ETMENİN HÜKMÜ

Kâfirlerle cihad etmenin hükmü müslümanların durumuna göre değişir.

A. Farzı kifaye olur:

Kâfirler kendi ülkelerinde olur ve müslümanlarla savaşmak üzere toplanırlarsa cihad farzı kifayedir. Farzı kifayenin en azı Allah'ın düşmanlarından korumak için sınır boylarına silâhlı askerler yığmak ve en az yılda bir kez düşmanlara ordu yollamaktır.

İmamın Darul Harbe yılda bir veya iki defa ordu yollaması, müslümanların ise ona destek olmaları gereklidir. Eğer bu ordu yollanmazsa on-

lara büyük bir günah olur.» (İbni Abidin Haşiyesi, c. 3 s. 238)

Farzı kifayenin anlamı o işi ümmetin bir kısmının yerine getirmek zorunda olmasıdır. Eğer kimse o işi yapmazsa günahı herkesin üzerinedir. Bu, fakihlerin çoğunluğunun üzerinde ittifak ettikleri bir hükümdür.

B. Farzı ayn olur:

Şu hallerde cihad her müslüman üzerine farzı ayn olur.

1. Kâfirler müslüman ülkelerinden birisine girip saldırdıklarında.

2. İmam bazı kişileri belirlerse cihad bu şahıslara farzı ayn olur. Bunlar özellikle asker diye isimlendirilirler. Eğer herkes bu işten sakınırsa, genel seferberlik ilân edilir. Cihad bütün ümmete farzı ayn olur.

Buhari'de İbni Abbas (r.a.) Hz. Peygamberin Fetih günü şöyle dediğini rivayet etmiştir:

«Fetihten sonra hicret yoktur. Yalnızca cihad ve niyet vardır. Onlar size saldırdığında siz de onlara saldırın.» (İ'lâu's-Sünen, 8-12, Buhari, 1-316)

3. İki taraf karşı karşıya geldiğinde veya savaş başladığında. (Nihayetül Muhtac, İlâ Serhîl Minhac, Remli, 8-57, İnsaf, Merdevi, c. 4, 117)

4. Kâfirler müslüman bir erkeği veya kadını esir aldıklarında. (Fethül kadir, Hidaye, İbni Hümmam, s. 191, Nihayetül Muhtac, 8-108, Bahrur-rak, s. 72)

ŞU ANDA AFGANİSTAN'DA CİHADIN HÜKMÜ

Artık anlaşıldı ki kâfirler müslüman bir ülkenin şehirlerine, dağlarına veya sınırlarına hücum edince savaş o ülkenin bütün fertlerine farzı ayn olur. Kadın kocasının izni olmadan, çocuk, anne ve babasının izni olmadan, borçlu, borçlu olduğu kişilerin izni olmadan, köle efendisinin izni olmadan savaşa çıkabilir. Dört imam ve bu mezheplerin fakihleri bu hususta ittifak etmişlerdir. (Daha önce verdiğimiz kaynaklara bakınız. İbni Abidin, 3-240, Nihayetül Muhtac, 8-58, Fethülkadir, 5-191, İnsaf, 4-117)

Aynı şekilde cihad o beldenin yakınlarındaki bütün müslümanlara da oraya gidecek bir araç bulamasalar bile farzı ayn olur.

Hanefi, Şafii ve Hanbeli fakihlerinin bir çoğu bu konuda kesin hüküm vermişlerdir. Bu hükümler canla cihada aittir.

İbni Hümam'ın Fethül Kadir'inde şöyle söylenmektedir:

«Eğer düşmanlar, İslâm ülkelerinden birisine hücum ederlerse bu ülkenin bütün ahalisine cihad farzı ayn olur. Eğer onlar yetersiz kalırlarsa komşularına da cihad farzı ayn olur. Eğer bunlar da tenbel davranır veya savaşmamakta direnirse doğu ve batıdaki tüm müslümanların bu cihada koşmaları farzı ayn olur.» (Fethulkadir, İbni Hümam, s. 191)

İbni Nuceym'in Bahrür-raiki'nde şöyle söylenmektedir:

«Kâfirler bizim bir beldemize girerlerse veya aramızdan az da olsa bir mesafe kalmayacak olur-

sa o bölgenin ahalisine kâfirleri uzaklaştırmak farzdır. Hatta kendilerine cihad farz olmayan fakire, çocuğa, borçluya, köleye ve kadına bile cihad farz olur.» (Nihayetül Muhtac, Remli, 8-59)

Merdavi'nin İnsaf'ında ise: «Eğer düşman bir müslüman beldeye girerse o belde ahalisinin tamamının asker olması farzı ayn olur.» denmektedir. (İnsaf, 4-117)

İbni Abidin'in Haşiyesinde ise şöyle denmektedir. Eğer düşman İslâm ülkelerinin sınırlarından herhangi birine hücum ederse oraya yakın olan her müslümana cihad farzı ayn olur. Eğer onlar düşman için yeterli olurlarsa uzaktaki müslümanlara cihad farzı kifaye olur. Eğer yeterli olmazlarsa ve düşmanın yakınındakiler onlara karşı dayanamazlarsa veya aciz kalmamakla birlikte yavaş davranırlar veya cihaddan geri dururlarsa cihad onların ardındaki diğer müslümanlara namaz ve oruç gibi farzı ayn olur., Doğuda ve batıdaki bütün müslümanlara böylece sırasıyla farzı ayn haline gelmedikçe ötekilerin savaştan geri durmaları caiz değildir. (Haşiye İbni Abidin, 3-240)

İşte düşmanların İslâm ülkelerine saldırması halinde İslâm âlimlerinin fetvası budur. Böylece cihad, bu beldenin ahalisine ve uzak olsun yakın olsun bütün müslümanlara farzı ayn olur.

DÜŞMANLAR BİR MÜSLÜMANI ESİR ALDIĞINDA CİHADIN HÜKMÜ

Alimler, düşmanların bir müslümanı esir almaları halinde onu kurtarmanın bütün müslümanlara vacib olduğunda ittifak etmişlerdir.

Fethül Kadir'de: «Esir bir müslümanın kurtarılması doğuda ve batıda bundan haberdar olan her müslümana vacibdir.» denmiştir. (Fethulkadir s. 191) Bahrurraik'de de bunun aynısı vardır. (s. 72)

Bezazide: «Doğuda bir müslüman kadın esir olsa onun kurtarılması batıdaki bütün müslümanlara vacib olur.» denmiştir.

Nihayetül Muhtac'da (8-58) şöyle denmiştir:

«Eğer bir müslüman esir edilirse, sahih olan onun kurtarılması için düşmanlara saldırmanın farzı ayn olmasıdır. Bazı cephelerde zarar görsek bile bir müslümanın hürriyeti bunlardan daha mühimdir.

AFGANİSTAN'DA CİHADIN HÜKMÜNÜN ÖZETİ

1. Afganistandakilerin tamamına ve ister Pakistanda ister İran'da isterse başka yerde olsun Afgan sınırına 88 km. uzaklıkta oturan bütün müslümanların canlarıyla ve mallarıyla cihad etmeleri farzı ayındır.

2. Silâh, yiyecek ve maddi yardım yapmaları yeryüzündeki bütün müslümanların birbirlerine sınırlarını açmaları ve girişleri serbest yapmaları, bütün müslümanlara farzı ayındır.

3. Diğer müslümanlardan, cihadın ihtiyaç duyduğu, davetçiler, imamlar, mühendisler, doktorlar, askeri uzmanlar, hatipler, ressamlar, gazeteciler ve yazarlardan imkânı olanların bizzat cihada katılmaları farzı ayındır.

4. Yeryüzünün diğer bölgelerindeki müslümanların da kendi ülkelerindeki kâfirleri kovmak için cihad etmeleri farzı ayındır. Kendi ülkelerinde canlarıyla cihad etmeye gücü yetmeyenlerin ise Afganistan'a giderek görevlerini ifa etmeleri mümkündür. Her halükârda cihad ona farzı ayındır.

Allahu Teâlâ hiç kimseye gücünün üstünde görev yüklemeyiz. Bu hüküm Filistin için ve diğer müslümanlar için geçerlidir.

İbni Abbas, Hz. Peygamberin fetih gününde şu sözü söylediğini nakletmiştir:

«Fetihten sonra hicret yoktur. Yalnızca cihad ve niyet vardır. Onlar size hücum ettiğinde siz de onlara hücum ediniz.»

Yani hicretin şeref ve sevabı Mekke'nin fetihinden sonra (h. 8) kalkmıştır. Çünkü bu bölgenin tamamı İslâm ve emniyet içinde olmuştur. (Artık cihad ve niyet vardır) hadisi ise düşmanın hücumu halinde cihadın farzı ayn olduğuna delildir. (Buhari, 7-118, İ'lâu's-Sünen, 9, 12)

PİŞMANLIK VAKTİ GELİP ÇATMADAN ÖNCE!..

Şu anda Afganistan'daki seçkin Afganlı gençlerin komünist Davud'un hakimiyetine karşı başlatarak sürdürdükleri direnişin 8. yılıdır.

Bu süre boyunca Afgan milleti inançları ve dinleri uğrunda, asırlar boyunca bu dinin yolunda yürüyen sayısız müminlerin yaptıkları fedakârlıklara eş bir fedakârlık yapmıştır.

Bu cömert ve mümin millet, kanıyla ve evlâtlarının canlarıyla süslediği bu tecrübesi boyunca bize çok çok şeyler öğretmiştir.

1. Tam anlamıyla bütün dünyaya isbat etmiştir ki inanç kuvveti yok edilemez, iman kudreti yenilemez.

2. Rusyanın ayaklarının altındaki dünyayı sarsmış ve onu zelzeleye uğratmıştır. Öyle ki Rusya bu fakir milletin elinde helâk olacağını hissetmeye başlamıştır. İş Rus askerlerinin Rusya'daki sorumlulara Afganlıların ölümsüz olduklarını, onlarla Afganistan'da uğraşmanın anlamsız olduğunu bildirmelerine kadar varmıştır.

3. Bu milletin maneviyatı yükseltmiş ve Afganlılar, Rus silâhlarının kendilerine zarar vermiyeceğini ve yenemiyeceğini sanmava başlamışlardır.

4. Kâfirler, İslâma henüz yorgunluk terleri alınından akarken hücum ettiler. Devletler onun için bin türlü oyun yapmışlardı. Amerikan televizyonunda görüşlerini açıklayan bir gözlemci Afganistan'da İslâmın zafer kazanacağını, sonra Rusya'nın buraya gireceğini, fakat Rusya'nın yenebileceğini, sonra Avrupaya muhtaç olacağını, ardından Amerika'nın Avrupa ve Rusya'yla birleşerek İslâmı yeneceğini söylemiştir.

5. Şu anda elimizdeki altın fırsat, sayıları bir milyonu aşan mücahidlerin zafere ulaşmasından sonra Afganistan'da bir İslâm devleti kurmayı mümkün kılacak kadar değerlidir. Bu mücahidlerin hedefi birdir ve asla o yoldan sapmazlar. Allah'ın dininin en yüce olması ve Allah'ın hükmünün yeryüzüne hakim olması için çalışırlar. 11-12 yaşlarındaki yaralı çocuklardan, hastahanede yatağına uzanmış 104 yaşlarındaki ihtiyarlara kadar sorduğum herkes cihadın zihinlerdeki hiç bir kapalılık ve karışıklığı olmayan tek ve açık amacını söylemiştir.

Ben duruyor ve tekrarlar şöyle söylüyorum:

Bugün yeryüzünün her yerinde Allah'ın dinini hakim kılmak için elimizde altın fırsatlar vardır.

Yeryüzünde cihad hususunda tecrübesi olanlar, insanları savaşmak için bir araya getirmenin zorluğunu diğerlerinden daha iyi bilirler. İnsanları teorik olarak cihad ve şehidlik sevgisi hususunda eğitiyorlar fakat, sıkıntılar artıp gözler kızardığı vakit çevrelerine baktıklarında ise savaşız rahat zamanlarda bu derin ve yüksek mânâlar

İçin eğittikleri insanlardan çok az bir kaç kişiden başka kimse bulamıyorlar.

Savaş meydanında büyük kalabalıklar toplamak çok güç bir meseledir. Öyle ki Allahu Teâlâ Nebi'lerden sonra insanların en seçkinleri olan insanlar hakkında şöyle buyurmuştur:

«Şu kimseleri görmezmissin ki onlara, ellerinizi çekiniz, ve namaz kılınız, zekât veriniz denilmişti. Vakta ki üzerlerine cihad yazıldı. O zaman içlerinden bir takımı, Allah'dan korkarcasına veya daha fazla insanlardan korkar oldular. Ve onlar: Ey Rabbimiz. Ne için cihadı üzerimize yazdın? Ne olurdu bizi yakın bir zamana kadar erteleyeseydin dediler.» (Nisa, 77).

«Hak açığa çıktıktan sonra o hususta seninle mücadelede bulunurlar. Sanki onlar göz göre göre ölüme itiliyorlarmışçasına.» (Enfal, 6)

Teoriler alemi gerçekler aleminden farklıdır. Söz, dünyası uygulama dünyasından ayrıdır. Şu dünyada Afgan milleti gibi tabiatı itibarıyla aza kanaatkâr, savaşçı ve karakteri şefkat ve yüce duygularla dolu bir milleti nerede bulabilirsin. Allah için gösterin bana, kahramanlıklar gösteren ve ölüme koşan bir milyon genç nerede bulunabilir? Kalbini cihad aşkının yiyip bitirdiği, gençler Afganistan'dan başka nerede bulunabilir.

Savaşa hazırlanmış ve ayda bir rupl bile almayan böylesine olgun bir orduyu nerede bulabilirsiniz Bu ordunun askerlerinin en büyük zevki, yaşamlarını sürdürecektir bir lokma yiyecek bulduklarında onu derhal komutanlarına sunmaktır.

Afgan hududundan başka sırtında bomba ta-

şıyan herkesin girip çıkabileceği 4000 km'lik bir sınırı nerede bulabilirsiniz.

Yeryüzünün neresinde Afgan sınırındaki bu şehirlerde olduğu gibi patlıcan ve domatesin satıldığı gibi silâh, cephane, bomba, tank mermisi, mayın ve her çeşit tüfeğin satıldığını görebilirsin?

Kendileri için bir çıkış yolu arayanların fırsat ellerinden kaçırmazdan evvel uykularından uyanmaları lâzımdır.

Fırsatlar hâlâ elimizdedir. Ve az bir miktar cihadla Allah'ın izniyle, düşmanlarımızın bu kanların meyvesini bozmamaları ve bu fedakârlıkların yararlarına el koymamaları için gerekli olan için gerekli olan vakti kazanabiliriz.

Ben, Hz. Ömer'in zühdünü okurken bu dünyada yaşanması artık mümkün olmayan bir hayal görüyormuş gibiydim. Fakat o zühdün benzerini, toprak bir evde topraktan yer üstünde oturan, misafirleri bir çadırda karşılayan ve günlük nafakası 1.5 riyal olan Seyyaf'la karşılaştığımda gördüm.

Devletin zoru olmaksızın Hz. Ebubekir ve Ömer zamanında yeryüzünü baştan başa çiğneyen İslâm ordularının halini nasıl açıklanacağını düşünüyordum. İşte bir milyon Afganlı mücahidin aynen onlar gibi bir rupi bile olmaksızın savaştıklarını gördüm.

Eskilerin hikâyelerini okur, onların fedakârlık ve cömertliklerini görürdüm. Afganlıların, tek bir tabanca almak için koyun ve keçilerini sattıklarını gördüm.

Savaşın başında bir tabanca üç dolardı. Yine bir kişinin sade kendi silâhını alabilmek için 600

baş koyununu sattığını gördüm. Çünkü karaborsada bir silâh 600 kuveyt dinarı idi.

Komutanlardan birinin şoförü karşısında küçüldüğünü ve değersizleştiğini hissettim. Bu şoförün 600 rupi gideri olduğunu biliyordum. Bu harcamanın içinde, evinin kirası, ailesinin geçimi ve ilaç parası vardı. Bu 15 Kuveyt dinarı idi. Bu şoförün iki büyük arabası vardı. İkisini de mücahidlerin hizmetine, cihad yolunda kullanılması için vermişti. Arabalarından birisi için 2.300.000 (iki milyon üçyüz bin) Afgan rupisi verildiği halde bunları satmaktan kaçındı.

Bana, petrol ülkelerinin gençlerinden bir kısmı şaşkınlıklar içinde şöyle dediler:

Pakistanlı köpekler ekmek yiyorlardı: Dediler ki:

— Bizim ülkelerimizde köpekler ekmek veya pirinç yemezler. Çünkü onlar et yemeye alışmışlardır. Sen yığınlarca pirincin her perşembe gecelerin sahranın kumları arasına gömüldüğünü görürsen çok şaşırırsın.

Onlara dedim ki:

— İnsanlar ekmek bile bulamıyorlar. Afganistandaki mücahidler bazan yerde biten şeylerden başka bir şey bulamıyorlar. Bazan dağlarda ağaçlardaki meyvelerden bile mahrum kalıyorlar. Öyle ki 8 bin Afgan mücahidi iki ay boyunca dağlarda bu meyveleri yiyerek yaşadılar. Bu meyveler bitince ise zorunlu olarak o dağı terkettiler.

Şimdi biz müslümanların önüne şu aşağıdaki gerçekleri sereceğiz ki, bu helâk edici şartları görenler bunları anlasınlar, bu şartlar altında yaşanabileceğini iddia edenler yaşasınlar.

1. Cihad meydanlarında bir tek müslüman doktor bile yoktur. Afganlı doktorların sayısı on civarındadır. Halbuki cihad cepheleri bini aşkındır. Bir cephede doktora acil ihtiyaç olursa haber yollayarak gezgin, Amerikan, Fransız, Alman ve İngiliz hastahaneleri çağrılırdı.

2. Savaş meydanında bir tek müslüman gazeteci ve bir tek müslüman gazetenin muhabiri bulunmuyordu. Halbuki bol miktarda batılı muhabir ve radyo temsilcisi bulunuyordu.

3. Savaş alanında bir tek müslüman fotoğrafçı yoktur. Afgan cihadının filmlerini çekmek için tek bir ciddi gayret bile yoktur. Yalnızca İngilizlerle bir müslüman genç vardı. O da film çekerken yaralandı.

Seyyaf şöyle anlatıyor:

«Bazen, günde Bedir'i ve Uhud'u andıran yüz savaş oluyor. Fakat bunları yazacak doğru bir kalem, anlatacak samimi bir ağız bulunmuyor.»

4. Mücahidlerin çoğu ayakkabılarını nöbetle kullanıyorlar. Savaşa giden ayakkabıyı giyiyor. Merkezde kalan ise yalınayak dolanıyor.

5. Versek bölgesinde dört bini aşkın mücahid kışın üç ay kadar kaldılar. Hiç birisinin ne bir battaniyesi ne de bir çadırı vardı. Nihayet Suud kızılâyı mali müdürü Şeyh Nasır Reşid bu hali gördü. Kendi hesabına onlar için malzeme aldı. Allah onu binbir hayırla mükâfatlandırsın. Bin tane battaniye ve çadır alarak bunları mücahidlere hediye etti.

Yine Ebubekir Sıddık kışlasında ikibinbeşyüz

mücahid açıkta tek bir battaniye bile bulamaksızın kış ayını geçirdiler. Nihayet Şeyh Nasır Reşid yetişti ve kendi özel hesabına onlar için malzeme satın aldı.

6. Mücahidlerin çoğunun parmakları kar ve kırağının soğuğundan donarak kopuyor. Mücahidlerin ayakkabıları kötü ve hafif olup onları karın soğuğundan koruyamıyor.

Bunun nedeni de ayakkabıların en az 100 Pakistan rupisi değerinde olması. Bir milyon mücahidin ayakkabı alabilmesi için ise yüz milyon rupiden fazla paraya ihtiyaçları olacak... Ama bu ayakkabılar hiç bir savaş için yalnız başlarına yeterli olmayacaktır.

7. Kabil mıntıkası komutanı Muhammed Siddık bana şöyle anlattı.

— Bir kadının çocuklarından birisini karın üstünde bırakıp yürüdüğünü gördüm. Çünkü o ne çocuğunu taşıyabiliyor ne de çocuğunu taşıyacak bir hayvan ücreti bulabiliyor...

8. Afganlıların cephesinde Afganlılardan başka anılmaya bile değmeyen az bir gurup dışında kimse yoktur. Savaşa katılan diğer milletlerden müslümanların sayısı bir elin parmaklarını bile geçmez. Halbuki Rus cephesinde, Kübalılardan, Doğu Almanyalılardan Güney Yemenin ve daha bir çok bölgelerin savaşçısı vardır.

Fırsatlar elden çıkmadan önce bütün müslümanların uyanması lâzımdır.

Rusya şu anda yeryüzündeki devletlerin gözü önünde özellikle, Rusya'ya bağlı sosyalist devletle-

rın önünde yüzünün akıyla bu işin içinden sıyrılabilmeyi istemektedir.

Kendinden sonra uygun bir idare hazırlaması için Amerika ile işbirliği bile kurmuştur. Çünkü Rusya kendinden sonraki idarenin İslâm olmasına asla razı olmayacaktır.

Mücahidlerin komutanlarıyla ilişki kurmak için devletlerin düzenledikleri oyunlar savurganlık derecesine ulaşmıştır. Öyle ki batılı büyükelçiler ve konsoloslar Peşaver'deki cihad liderlerinin kapılarına kadar geliyorlar. Sadık liderler onları kovuyor. Düşük liderler ise onları karşılıyorlar.

Cihad şu anda kritik bir noktada yürüyor. Rusların elinde farenin kapanda yaşadığı gibi içinde canlarını muhafaza ettikleri bazı merkezlerin dışında başka bir yer kalmadı. Hatta öyle ki onlar tank destekli kabilelerle bile yolculuk yapmak istemiyorlar. Azıklarını, yiyeceklerini, ilaçlarını ve silâhlarını uçaklar ve helikopterlerle getiriyorlar. Bu merkezleri ele geçirmek için ağır silâhlara, onların ümitlerini kırmak için bol cephaneye, bu cephaneyi satın almak için ise çok miktarda mala ihtiyaç vardır.

Müslümanlar sorumluluklarını anlıyor ve şehvetleri ve zenginlikleri için harcadıklarının pek azını bu cihad için harcıyorlar mı?

Gelecek yaz, bu aydan itibaren bütün cephe-lerde şiddetli muharebeler yapılacaktır.

Son hesaplaşmanın yapılacağı savaş inşaallah pek yakındır.

«Allah dilediğini zafere ulaştıracaktır. Allah kuvvetlidir, azızdır.»

Kabil cephelerinden birinin komutanı Medine-i Münevvere İslâmi Üniversite mezunu Muhammed

şükrü yemin ederek bana, başkent Kabil'e Babrak Karmal'dan daha fazla hakim olduğunu ve burada İslâm ahkâmını uyguladığını söyledi. Aman Allahım!.. Sen ne büyüksün.

Şimdi bazı sınırlı tekliflerle konuyu kapatacağım:

1. Bütün üniversitelerin, enstitülerin ve ilmi müesseselerin Afgan cihadı zafer haftası düzenlemeleri, bu haftada yardım toplayarak bir kişi veya gurupla bu paraları doğrudan Pesaver'e getirip Seyyaf'a teslim etmelerini,

2. İslâmî gazetelerin bütün sayılarında Afgan cihadı için özel bir yer ayırmalarını,

3. Bütün müslüman ailelerin, ayda bir günlük masraflarını Afgan cihadı için ayırmalarını,

4. Afgan cihadının izlenmesi için Peşaver'e ilmi gezilerin düzenlenmesini, böylece gayretlerin artmasını ve dirileri görmek suretiyle nefislerin diriltilmesinin sağlanmasını,

5. Doktorların yılda bir aylarını mücahidlerin arasında yaşamaya ayırmalarını,

6. İslâmî yayın organlarının cephelere en az bir temsilci göndermelerini...

Gazetecilik, fotoğrafçılık ve sinemacılık işlerinden anlayan mütehassısların Afganistan'a gelerek gerçek dünyada eşi olmayan bu cihad sahelerini filme almalarını,

7. İslâm devletlerinin Afgan mücahidlerinin meselelerini anlatmaları ve yardım toplamaları için büro açmalarına müsaade etmelerini.

8. Herhangi bir miktar para göndermek isteyenlerin bunu Kuveyt Beytül Temvîl adresine, 1960 nolu Afgan cihadı hesabına veya İslâm Kalkınma bankası 1335 nolu hesaba yatırmalarını isteyeceğiz (1).

Bu mesele Allah'ın kalplerini açtığı bazı kişilerin yolladığı sayılı dirhemlerle yürütülmektedir. Ey İslâm davetçileri kalkın!.. Ey dünya müslümanları, fırsatlar elden kaçmadan uyanın...

Pişmanlık vakti gelip çatmadan ve son pişmanlığın fayda vermiyeceği zaman gelmeden önce...

Bu sözlerimde kalbi açık olanlar, işiten ve görenler için bir öğüt vardır.

Dikkat, tebliğ ettim mi?

Allahım, sen şahid ol!..

(1) Türkiye'de; Gülbeddîn Hikmetyar, Faysa Finans, İstanbul, Karaköy, TL; 732, Dolar; 134540, Mark; 134541 nolu hesap numaralarına, çeşitli yerlerdeki Vakıflar Bankası şubeleri aracılığıyla yardım yapılabilmektedir.

EY DÜNYA MÜSLÜMANLARI UYANIN

Bu günden sonra dünyanın her yerinde müslümanlara vurulan darbeler hiç bir zaman gizli kalmayacak, âlimlerinin başları ezilecek, birlikleri dağıtılacak, kıymetleri düşürülecek, canlı bir hareket ve askeri bir güç oluştuğunda kâfirler derhal harekete geçip askeri birliklerini müslümanların üzerine sürerek korkutacak, tehdit edecek, ezecek ve sonra yok edecekler.

Arap ülkelerindeki İslâmî hareketlerin meydana getirdiği sonuçlar bunun en açık örneğidir.

Filistin harbinde ve ondan sonraki irili ufaklı harplerde gördüklerimiz ve Lübnan'daki olaylar bu acı ve esef verici olayın birer örneğidir. Halen de bu topraklardaki çatışmalarda hristiyanlara kafataslarından, vücut azalarından, etlerden ve kanlardan örülü tepecikler hediye etmektedir.

Müslümanların kendi içlerinde çalışan mezbahe ve ölüm makinalarını gördükten sonra güçlerini birleştirmelerinin vakti gelmiştir. Bu asırda gördüğümüz olaylar İslâm-cahiliyye çatışmasının her yerde sürüp gideceğinin en açık delilidir.

«Güçlerinin yettiği oranda sizi dininizden çe

virane kadar sizinle savaşmaya devam edecekler.»
(Bakara)

Artık davetçilerin merkezi olacak, onları koruyacak ve onların cahiliyyetin utanç verici duvarlarını yıkmaları için üs olacak güçlü bir merkez hakkında düşünmemizin vakti gelmiştir.

Allah'ın dininin hakim olduğu ve kanunlarını düzenlediği bir İslâm ülkesini oluşturmak için düşünmemizin vakti hâlâ gelmedi mi?

Bu İslâm ülkesi ve bu müslüman toplum su ve hava gibi zaruri bir ihtiyaçtır. Artık ilmen ispatlanmıştır ki müslüman bir toplum oluşturmaktan İslâmî hayatın yaşanması mümkün değildir. Ben, Afganistan'ın masallara benzer, gerçekler dünyasında hayal edilmesi bile mümkün olmayan bu cihad ve zaferlerden sonra bu toplum için en uygun ülke olduğunu görüyorum.

AFGAN CİHADININ BUGÜN ULAŞTIĞI SEVİYE

1. Afgan topraklarının % 80'i kurtarılmıştır. Amerika'nın Kabil elçilik görevlisi Dawn Bor, V. S. Neus And World Repart isimli gazeteye yaptığı açıklamada şöyle demiştir: (Temmuz, 1983)

«Afgan hükümetinin idari tesiri artık sadece Kabil'de ve bazı merkezlerde sürmektedir. Bu gücü araziye açıldıkça azalmaktadır.

Kabil hükümetinin gelecek yaza kadar dayanağını sanmıyorum.»

Bazı bölgelerde mücahidlerin direnişlerine değinerek şöyle diyor:

«Mücahidlerin elinde kalan bazı bölgelerde

medreselerin idare için hazırladıkları kapsamlı kanunlar uygulanmaktadır.»

Mücahidlerin maddi kuvvetlerini ise şöyle anlatıyor:

«Direnişin silâhlarının sürekli güzelleştiği hususunda en ufak bir tereddüdüm yoktur. Direnişçiler hükümet kuvvetlerinin elindeki silâhları sürekli olarak ele geçirmektedirler. Afgan ordusu bir kalbur gibidir. Kanunlar insanları bağlamakta, silâhlar her yoldan direnişçilere sızdırılmaktadır.

Kabil içindeki direnişçiler bazen Amerikan elçiliğine 5 km. ye kadar yaklaşmaktadırlar.»

2. Şalizi şöyle diyor:

«Peşaver'den yönetilen Afgan cihadı büyük bir işle uğraşmaktadır. Afganistan, Rus İmparatorluğunun yıkılışının ilk adımı olacaktır.»

3. Fransız Başbakanı Mitterand ise şöyle demektedir:

«Afganistan; Sovyetler Birliğinin vücudu üzerindeki bir akrep gibidir. Her geçen dakika akrep vücudu yemeye devam edecektir.»

4. Rusyanın Afganistan'daki günlük gideri 40 ile 60 milyon dolar arasındadır.

5. Bazı Arap gençleri h. 1403 yılı Ramazan ve Şevval ayında Kabil'in ortasında bazı çatışmalara şahid olmuşlardır. Onlardan birisi hislerini şöyle açıklamıştı:

«Gördüm ki Afganistan'da bizzat Allah (c.c.) savaşılmaktadır.»

Sonra dedi ki:

«Bu savaşlardan birisine katıldım. Kabil işle-

rindeki gizli bir askeri birliğe saldırdık. Biz, 25 mücahiddik. Uçaklar ve helikopterlerle üzerimize saldırdılar. Durumumuz son derece sıkışmıştı. Kurşunlar, bombalar üzerimize yağıyordu. Kelimeyi şahadet getirmeye başladık. Çünkü artık ölümden kurtulamıyacağımıza iyice inanmıştık.

Çatışmanın sonucu şöyle oldu:

3 tank tahrib edildi. 18 asker ve Rus subayı, 13 Afganlı komünist öldürüldü. Onlardan 25 kişi yaralandı. Bizden ise tek kişi bile yaralanmadı.

6. 1981 ve 1982 yılları ekim ayları arasında bir yıl boyunca mücahidlerle komünistler arasında yapılan çatışmalar çoğunlukla mücahidlerin lehine sonuçlanmıştır. Bu savaşta alınan ganimetlerin rakamları aşağıdadır:

Mücahidler 824 savaşa girdiler.

- 1856 mücahid şehid oldu.
- 391 mücahid yaralandı.
- 2048 tank tahrib edildi.
- 1128 araba tahrib edildi.
- 1272 kâfir yaralandı.
- 61 uçak devrildi.

Komünistler 149 defa saldırdılar.

- 33129 kâfir öldürüldü.
- 772 silâh deposu havaya uçuruldu.

Ganimetler:

- 3697 parça silâh.
- 18 sağlam tank.
- 58 sağlam araba.
- 2289 esir, 85'i müslüman oldu.

Bu rakamlar Afgan Mücahidleri Birliği kültür komitesince belirlenmiştir.

7. Mücahidlerin sayısı bir milyonu aşkındır. Fakat onlardan silâh taşıyanların sayısı Seyyaf'ın bu aykl açıklamasına göre 330 ile 340 bin civarındadır. (Bu silâhların tamamı ganimetlerdendir.)

8. Kabil hükümeti cephe komutanlarının özellikle Kabil içlerine yaptıkları saldırıları durdurmaları için ricada bulunmak zorunda kalmışlardır. Aşağıda bunun bir örneği vardır:

9. Kabil hükümet vekili, Muhammed Sıddık Şükrü'ye bir mektup yollayarak Kabil'e yaptığı saldırıları durdurmasına karşılık ona dilediği kadar mal vesair şeyler vereceğini vadetti. Şükrü bunu reddederek:

— Ben, inkârcılıktan ve komünistlikten vazgeçip İslâma girmeniz şartıyla size istediğiniz her şeyi verebilirim, diye cevap vermiştir.

Geçen ay, (Şevval, 1403) Afgan bakanlar meclisi Kabil'e 8 km. uzaklıktaki Bağman cephesi komutanı Hacı Muhammed Ömer'e bir mektup yollayarak şöyle demişlerdir:

«— Sana Allah'ın adına söz veriyoruz. Gel, müslümanların kanını dökmek için bir anlaşma yapalım.»

Aman Allahım, komünistler korku ve sıkıntıdan Allah adına söz veriyorlar.

Hacı Muhammed Ömer bu isteği reddederek:

«Biz, mücahidlerin emiri Seyyaf'a, İslâm devleti kurulmadan silâhı elden bırakmamak üzere söz verdik. İslâm devleti kurulmadan önce ne bir anlaşma ne de bir toplantı yapabiliriz.»

Bu cevaptan iki gün sonra komünistler kara ve hava kuvvetleriyle hücum ettiler. Mücahidlerle onlar arasında bir çatışma yapıldı. Sonuçta:

40 tank tahrib edildi. Uçaklar düşürüldü. 500 komünist öldürüldü. Buna karşılık yalnızca 22 şehid verildi.

10. 1403 yılı Şuban ve Ramazan ayı boyunca Kabil havaalanı iki defa bombalanmıştı. İkinci hücumun sonunda 4 uçak tahrib edildi. Yine Rus subaylarının kaldığı 3 bina yıkıldı.

1403 yılı Şevval ayında ise mücahidler bizzat Babrak Karmal'ın sarayını bombaladılar.

Bu şerefli darbelere karşılık Rusya ne yaptı?

Rusya bunların intikamını köy ve şehir halklarından aldı. Toprakları yakma siyaseti uyguladı. Kandehar şehrini 5 kez yıktı. Ruslar ekinleri ve hayvanları yakıyor, konak yerlerini yıkıyorlardı.

BUNDAN DOLAYI...

Afganlıların Pakistan'a hicretleri günbegün artmaktadır. Fakat Allah'a hamd olsun ki mücahidlerin sayısı da günbegün çoğalmaktadır.

Bu arada Afganistan'da temel gıda maddeleri açısından büyük bir kıtlık yaşanmaktadır. Meselâ, cihad liderleri Peşaver'den Kabil'e un göndermek istediler. Fakat Pesaver'den Kabil'e 220 km. lik yolda un taşıyacak olan devenin ücreti 1200 riyal idi. Bu ise yirmi Afgan ailesinin bir aylık geçimi demektir.

Afganlı mücahidler bütün dünya mallarını, ihtiyaçlarını ve gerekli her şeylerini yitiriyorlar,

ve her şeye muhtaç bir hale geliyorlar. Fakat onlar hepsinden daha değerli bir şeye sahiptiler.

Bu da Allah'a iman, kadere rıza, belâya sabır, güçleri oranında cihad kabilliyyeti ve sıkıntılara dayanma gücüdür.

Onların, müslüman gazeteciye, müslüman doktora, müslüman elektrik, kimya ve elektronik mühendislerine, aralarında durup, onlara dinlerini öğretecek âlimlere ihtiyaçları vardır. Çünkü İslâmî uyanışın doğurduğu âlimlerin çoğu, İslâmın savaşında İslâmı yüceltmek için şehid düşmüşlerdir.

Seyyaf der ki:

— Diriliş hareketini başlatan ve İslâmî çalışmayı yürüten ilk mücahidler 270 civarındaydı. Bugün onlardan yalnızca 8'i hayatta kaldı.

Bazı kardeşler bana: — Cihadın adama ihtiyacı olup olmadığını sordular. Onlara Seyyaf'ın sözüne benzer bir cevap verdim.

«Cihadın insana ve mala ihtiyaç duyduğu kadar insanların da cihada ihtiyacı vardır.»

İnsanların nefislerini yaratan Allah, onları güzel sözlerden çok olaylardan ve gerçeklerden etkilendirir bir şekilde yaratmıştır.

Fedakârlık ve gazalardan örnek verilmek suretiyle oluşturulacak olan hava, nefsin yaşayacağı, terbiye edileceği, ruhların ağırlaşacağı ve genişleyeceği en faziletli havadır. Aynı şekilde canlı örneklerin verilmesi seneler önce yazılmış kitaplardaki örnekleri vermekten daha tesirlidir.

Avrupa'da, Türkiye'de, ve Kıbrıs'ta okuyan talebelerin senelik izinlerinde; «Ümmetimin seyahati cihaddır.» hadisini (sahih hadistir, Ebu Davud ri-

vayet etmiştir.) gözönünde bulundurmaları gerekir.

Şeriat üniversitesi hocalarından birisi bana şöyle diyerek veda ediyordu:

— Türkiyeye gideceğim ve eski hilâfet merkezini ziyaret edeceğim.

Ona:

— Niçin Pesaver'e giderek hilâfeti geri getirmek için uğraşan insanları ziyaret etmiyorsun, dedim.

Fakat heyhat, heyhat... Bunlar İslâm gerçeğini yaşamıyorlar. Müslümanların halini düşünmek suretiyle içlerindeki ateşi alevlendirmiyorlar. Kaç kişi yeryüzünde müslümanların yaşıyan problemlerini görerek üzülüyor? Bu problemleri müslümanlar, hatta davetçiler tarafından bile unutuldu. Bazı Pakistanlı kardeşlere: Arap dünyasından kaç İslâm âliminin müslümanların problemlerine eğilmek için bir kez de olsa Peşaver'e geldiklerini sordum. Aldığım cevap söylenmekten bile kaçınılacak kadar fenaydı...

İslâmabad'daki Evrensel İslâm İktisadî 2. kongresindeki âlimlere:

— Peşaver'i ziyaret etmek ister misiniz? diye sordum.

Bazıları vaktin daralmasını ileri sürerek itiraz ettiler. Ben de:

— Ben sizi Peşaver'i ziyaret etmeden İslâmabad'dan geri dönmenizi şeriat nazarında büyük bir suç, büyük bir günah sayarım dedim.

Yani bunun mânâsı, sizin kalbinizde yeryüzü müslümanlarının en mühim meselelerine karşın ufak bir canlılık görülmediğidir.

Bazıları dediler ki:

— Programımız Terpella surlarının gezilmesine kadardır. Ben de:

— Programınız topraktan veya taştan bir duvarın ziyaretini koyacaklarına Ruslar ve kızıl yengecin önüne çekilen insandan duvarları ziyareti koysalardı daha iyi olurdu. Çünkü bu duvar, on milyonlarca insanın bu şerli hayvanın ayakları altında kalmasını önlemektedir.

Şeriat profesörleri ve İslâm İktisad âlimleri şu hadisi nasıl unuturlar?

«Allah yolunda bir gün erken kalkmak veya nöbet tutmak dünyadaki ve içindeki her şeyden daha hayırlıdır.» (Müttefekun Aleyh)

Alimlerin bu hadisi yeni nesillere öğretmeleri ve üzerinde önemle durmaları gerekir:

«Allah yolunda bir gün nöbet tutmak başka yerlerde bir gün durmaya denktir.» (Tirmizi, hasen, sahihtir demiştir.)

Daha önce geçtiği gibi:

«Cennet kılıçların gölgelerinin altındadır.» (Müttefekun Aleyh)

Cihad toprağını bir kez ziyaret etmek, Allah'ın yardımıyla insanın uyurken ve uyanırken cihad ve şahadet havasına girmesi için yeterlidir. Hadiste:

«Kim Allah'dan sadakatle şahadet isterse Allah onu yatağında olsa bile şehitler derecesine yüceltir.» buyrulmuştur. (Müslim)

Öğretmenlerin yeni nesli uyarmaları ve onların tenbelliğin getireceği alçaklıktan sakındırmaları gerekir.

«Eğer savaşa çıkmazsanız, size acı bir azabla muamele eder, sizi de diğer bir toplulukla değiştirir. Bu O'na hiç bir zarar vermez. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.»

Onlar, ahiretten önce dünyada bir azabı beklesinler:

«Kim cihad etmez, mücahidlere yardımda bulunmaz veya cihad yapmaya karar vermezse Allah'ın onu kıyametten önce bir musibetle karşılaş-tırması onun için daha hayırlıdır.» (Hadis, sahihtir. Ebu Davud ve İbni Mace rivayet etmiştir.)

Acaba bu yazdıklarım müslümanların uyanmalarına ve harekete geçmelerine vesile olacak mı?

«Görmüyorlar mı ki onlar yılda bir veya iki defa imtihan ediliyorlar. Sonra da ne tevbe ediyor ne de öğüt alıyorlar.»

Cihadın ihtiyaç duyduğu yetenekte olanlar ve kuvvet sahipleri kendilerine cihadın farzı ayn olduğunu bilsinler.

Çalışmalarına ortak olması, sıkıntılara göğüs germesi, her müslümanın kendi hevasıyla bu meydana yük taşıması ve gücü miktarında savaşa katılması gereklidir..

Allah hiç bir nefsi gücü dışındaki bir şeyle sorumlu tutmaz.

AFGAN CİHADINDA RAHMANIN AYETLERİ

Dr. Abdullah AZZAM

Kızıl Ordu'ya karşı Afganistan şehirlerinde, köylerinde ve dağlarında savaşılan on binlerce İslam mücahidi bu topraklarda şehit düştüler. Dünyanın en büyük ordularından birisine karşı yürütülen ve zaferle sonuçlanan bu savaşlar esnasında Allah Teâlâ'nın açık yardım ve zaferini mücahitler defalarca gördüler. İşte bu yardımların bir kısmı şahitlerinin dilinden bu kitapta.

